

ราชบัณฑิตยสถาน
วันที่ 26/2489 (ส่วนที่) สมัยที่ 2 ชุดที่ 4
มีเสารที่ 20 เมษายน พุทธศักราช 2489
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา 9.50 นาฬิกา.

คำกล่าวแทนประธานสภาฯ : ก็มีเสารที่ 20 เมษายน พุทธศักราช 2489

ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

การประชุมต่อไปพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่ 2 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร

มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๕ : หมวด ๑ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา

๑๕ (แก้ไขใหม่) : สำหรับมาตรา ๑๖ นั้นข้าพเจ้า

คิดว่าสองในสามเป็นสมาชิก แต่วันเมื่อใดที่ทั้งสามของทางฝ่ายสมาชิก

ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะคิดใจหนักในเรื่องที่จะลงคะแนนเสียงสองในสามในวาระสุดท้าย

ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า ถ้าเมื่อไหน ๆ ท่านจะยกร่างมาตรา ๑๖

การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเช่นนี้แล้ว ท่านไม่พยายามที่จะให้คำพิจารณาในการ

ออกเสียงในวาระที่ ๒ เพื่อให้เป็นไปโดยดี ก็ข้าพเจ้าได้เพิ่มรัฐธรรมนูญที่ ๒ ในมาตรา

๑๖ วาระที่ ๒ ว่า ในการอภิปรายต่อหน้ารัฐสภา ในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ใดนั้นจะต้องได้มีคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกทั้งหมด ซึ่งนับว่าเกี่ยวข้องกับ

รัฐธรรมนูญได้ ที่ถ้าหากการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญใด ๆ นั้นจะต้องมีคะแนนเสียง

สองในสามของสมาชิกที่มาประชุมจึงจะแก้ไขได้ ในเมื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ถ้าท่านห้าท่านนั้นแล้วจะเรียกว่า เหนือกว่าผลดีที่รัฐธรรมนูญของประเทศไทยเรามี

เป็นรัฐธรรมนูญที่แก้ไขยาก ก็ขอว่าเราอีกหลายครั้งของต่างประเทศ ที่มีเมื่อเป็น

คณะกรรมการในวาระที่ ๒ พิจารณาเรียงลำดับรายการ ซึ่งมติที่ประชุมเห็นชอบให้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทิ้ง
 มีการแก้ไขโดยกรมราชการ ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมุข ในตอนแรก ข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่คงจะยุติกัน เพราะเหตุว่าในการนี้เอาเสียงข้างมากนั้น สมมติว่าสภาผู้แทน
 รัฐธรรมนูญมีจำนวนอยู่ราว ๆ 1๕๐ คน อันมีสมาชิกมาประชุมราว ๘๘ คนก็เพียงพอ
 ประชุมแล้ว ในจำนวน ๘๘ คนนี้มีเสียงเห็นสมควรราชการสมควรว่า 4๐ เสียง และ
 เสียงเห็นค้าน ๑๘ เสียง เห็นผิด ๆ เป็นไปตามกรมราชการ เมื่อวันที่ 4๐ ของรอบ 1๕๐
 เป็นอย่างไรในการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะมองเห็นได้ ด้วยเหตุประการเช่นนี้ในเรื่องที่
 เกี่ยวข้องคณะกรรมการที่ ๒ จำนวนสองในสามข้าพเจ้าไม่คิดใจ แต่ข้าพเจ้าใคร่เรียนตาม
 คณะกรรมการว่า ในตอนต้นแรก ข้าพเจ้าจะยึดหลักของรัฐธรรมนูญที่นำมาว่า 7๘ ข้อทำยี่
 ว่า ในการที่จะแก้ไขวาระที่ ๒ คณะกรรมการนั้นต้องได้คะแนนเสียงสองในสามของสมาชิก
 ที่มาประชุมกันเท่านั้นจะเห็นด้วยหรือไม่ หรือท่านมีความเห็นอย่างไรในเรื่องนี้ คือหลัก
 รัฐธรรมนูญที่ท่านมีความคิดเห็นเป็นประการใด คือรัฐธรรมนูญท่านจะให้เป็นหลักประกัน
 หรือถึงกลุณ คือจะแก้ไขอย่างคณะเสียงเป็นฉาบฉวย เมเยอริตีหรืออย่างไร ข้าพเจ้าขอ
 ทราบอย่างถี่ถ้วน

10.0๐ น.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมการ : ในการนี้แก้ไขรัฐธรรมนูญนี้
 บางประเทศเขาถือว่าเสียงข้างมากก็มีรัฐธรรมนูญ แต่ของเราเห็นว่ายากในวาระที่
 1 เพื่อเป็นหลักจัดการเอาสองในสามแล้ว วาระที่ ๒ เอาสองในสาม ส่วนในการพิจารณา
 เรียงลำดับรายการอย่างที่เป็นอยู่บัดนี้ ถ้าท่านจะเอาสองในสามแล้วไม่ได้อาจจะทำได้
 เพราะจะหาวันเวลาที่เหมาะ แต่สำหรับตนเองเมื่อความจำเป็นถึงขั้นนี้แล้วแล้วท่านจะให้
 แก้อย่างไรได้ แล้วควรหาเหตุผลที่เราจะต้องคัดอย่างระมัดระวังเราคงปฏิบัติมา เรา
 สะดวกอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านเองท่านคงจะเห็นว่ามีหลายอย่างใด แต่ในความเห็น
 พยายามจะพูดพูดมาว่า มุขนาที่พูดเวลา แต่เมื่อจำเป็นจึงขอไปครั้งนั้น เพราะฉะนั้นจะ

หวังในแง่อย่างไรได้ เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้าจะหวังในการมาประชุมหรือเรื่องเพียง
แล้วเขาสองในสามอย่างไรได้ แล้วให้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว ที่จริงไม่มีอะไรเอาด้น
ระเป็นขเดิม เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเพิ่มใจคิดว่าท่านเองไม่ใช่คนอื่น

10.๐๒ น.

นายสุวิทย์ หันขเพชร (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้แปรทัศนคติ ที่เป็นข้าพเจ้าที่เข้า
มุ่งหวังเพื่อแนวของรัฐธรรมนูญ แต่ก่อนอื่นข้าพเจ้าเรียกให้ท่านทราบ ที่ข้าพเจ้าไม่มาเมื่อ
วานนี้เป็นผลที่แก้หน้าข้าพเจ้าไม่มา ถ้าข้าพเจ้ามาคงจะมีอะไรที่จะได้ยังอีกท่านเป็น
อันมาก ที่นี้ให้ท่านอ้างมากกว่า เรื่องสองในสามจะไม่ไม่ได้มัน ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า
ถึงว่าสองในสามของสมาชิกทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าสองในสามที่สมาชิกมาประชุม
สมควรว่าสมาชิกมาประชุม ๕๐ คน มีคะแนนเสียง ๔๔ คนก็ได้อีก ที่ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น
ทำไมท่านจึงอ้างว่าไม่ได้ คือด้านพยายามที่จะฉ้อใจจริงใจให้สภาฯ นี้ เห็นว่าสองในสาม
ของสมาชิกทั้งหมด ถ้าเป็นดังนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เอา คือข้าพเจ้ารู้สึกว่าคงจะไม่สำเร็จ คือ
ท่านอ้างว่ารัฐธรรมนูญของบางประเทศแก้ไขง่าย ๆ มีประเทศอังกฤษเป็นรัฐธรรมนูญตาม
จารีตประเพณีอันมีแบบมาจากท้าวและบิลด์ ออฟ โรสอะไร เหล่านี้เขาถือเป็นสิทธิของเขา
มาเป็นเวลาถึง 7๐๐ กว่าปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นการแก้ไขจะต้องระมัดระวังไม่ให้กระทบ
กระทบที่อนุ เพราะฉะนั้นจะแก้ไขอย่างไรก็ได้ แต่ในในประเทศไทยเราจะต้องเอาเสียง
ในสี่เหล่านี้
สองในสามอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในการแก้ไขก็ต้องให้ถือคะแนนเสียงข้างมากท่าน
จะต้องรำลึกว่า ในที่นี้ความรับผิดชอบของท่านนี้ในวาระที่ ๓ ซึ่งมีการขยับยั้งแล้ว ๑ เค็ช
หรือ 1.5 วันอย่างที่ วาระที่ ๓ ถ้าผู้ใดไม่มาประชุม ขึ้นนั้น ไม่เพิ่มด้วยแล้วเขาอาจจะไม่ออก
เสียงลงคะแนน เมื่อไม่ออกเสียงลงคะแนนแล้วถือว่าปฏิเสธ เมื่อเช่นนี้แล้วรัฐธรรมนูญก็
ไม่ได้ ท่านคิดดูให้ดี เราจะเอาทางประนีประนอมแนวกลางหรือท่านต้องการจะรวบรัด
ที่นี้ข้าพเจ้ามุ่งหวังสิทธิเสรีภาพในอนาคตเท่านั้น แต่ถ้าหากว่าท่านยืนยันทำเช่นนี้ได้เป็นส
ถนั้น ก็สุดแล้วแต่สภาฯ นี้ แต่หาว่าท่านยืนยันว่าหากแก้ไขรัฐธรรมนูญตามสมควร ๑๕ ๓

ของเรานั้นยังมีหลักดีกว่าที่ท่านนักไสยมาที่ ข้าพเจ้าสงสัยในท่านเห็นว่าท่านเขียนไว้ในอนุศ-
 มากรว่า ๘ มรดกว่า เมื่อตีจรมหาวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว ให้ออไว้ ๑๕ วัน ห้ามทานสด
 เวลาเย็น ๑๕ วัน ๓๐ วันไม่ได้หรือ ๓๐ วันเสียหายอย่างไรท่านจึงลดเวลาลง นี้
 ส่อให้เห็นว่าท่านพยายามใช้ถาวรแท้ใช้รัฐธรรมนุญ ฆราวาสที่สุด ตามมาตรา ๑๓ แห่งรัฐธรรม
 นุญฉบับเดิมแท้ในเวลายาว ๑ เดือนก็เพื่อจะให้สมาชิกทั้งหลายไม่มีกิจธุระผูกและใคร่ครวญ
 ว่ารัฐธรรมนุญที่นักไสยใหม่เป็นรัฐธรรมนุญดีสิ้นกว่าเดิมหรือก็เท่าเดิมหรือไม่ ถ้าหากว่าดี
 ขึ้นกว่าเดิมหรือก็เท่าเดิมเขาก็จะนำออกเสียงเป็นอันลงมติถือการะหนึ่ง แต่หากว่าถาวรแท้
 นั้นทำให้สงวนการสละแล้วไม่ดีกว่าเดิมแล้ว เขาก็จะไม่นำออกเสียง นี้ข้าพเจ้าขอเป็นยืนยันว่า
 การที่จะร่างหลักในรัฐธรรมนุญเข้มงวดยิ่งขึ้นเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ ไม่ได้เป็นผลร้าย
 แก่อย่างใด จึงอยู่ในการแก้ไขถ้าหากว่ากิจการที่แก้ไขนั้นเกี่ยวกับเสรีภาพของประชาชน
 เราจะไม่เห็นสภาพแก่ประชาชนได้มันเพิ่มมากขึ้นลึกลับหรือว่าเขามากลที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพ
 ของพนักงานซึ่งเป็นเรื่องหนึ่งนั้นจะให้ได้รับมากมายยิ่งซึ่ซัดกว่านี้ ไม่มีผล ๆ ใน
 จะมาขยับยั้งในวาระที่ ๑ หรือที่ ๒ แต่ถ้าหากว่าท่านจะแก้รัฐธรรมนุญให้สภาอาวุโสเข้า
 มาแก้ไขหรือไม่ไว้ใจก่อนนั้นในเวลาต่อไปข้างหน้า ผลที่สุดสภา ๆ ก็ไม่เอา เขาจะ
 ขัดแย้งไว้เสีย นี้ข้าพเจ้าจึงบอกกล่าว ถาวรแท้ที่นักไสยยากเป็นผลดี และเป็นหลักประกัน
 ที่สุดที่รัฐธรรมนุญเราจะเล็งเห็นเช่นนั้น ความจริงได้มีกรรมาธิการหลายท่านมีความคิดเห็น
 ไปในด้านที่รัฐธรรมนุญของประเทศเราที่ไม่เหมือนประเทศใดเลยก็เขียนอย่างรัฐธรรม
 นุญของประเทศเรา ก็คืออย่างเช่นเมื่อวานนี้เป็นต้น แต่ถ้านานาทรชนไม่ว่าคนที่เขาไม่เขียน
 เป็นรูปก็ยิววิญญูการปฏิวัติขึ้นเขาทำ เพาะจะระนั้นขอใหกรรมาธิการชุดนี้เพ่งเล็งประกะไร
 ส่วนใหญ่ของรัฐธรรมนุญเป็นหลัก ไม่ใช่ทำอย่างนี้ได้อย่างนั้นไม่ได้ หากได้ไม่ ข้าพเจ้าจึง
 ขอเสนอให้ท่านกรรมาธิการพิจารณาในหลักไว้ แม้ว่าจะเป็นแพ้นักคิด แต่ข้าพเจ้าก็ได้
 พยายามอย่างที่สุดแล้วที่จะให้รัฐธรรมนุญฉบับนี้เป็นฉบับที่สมบูรณ์ไม่ข้องมาแก้ไขอะไร
 บัดนี้

1๐๐7 น.

เจ้าพระยาสุรสีห์กรมการ : คนที่ท่านกล่าวถึงว่า อาจถึง
 มีรัฐธรรมนูญที่ให้พิจารณาในวาระที่ ๑ ก็ต้องเสียเสียงสองในสามของสมาชิก
 ในข้อนี้ข้าพเจ้าไม่อยากจะอธิบายมาก เพราะเราทราบกันแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ได้ตั้งกรมการแต่ยังไม่หยุด และเสียงจะแก่ทั้งขนาด ถ้าตามข้อที่ข้าพเจ้าทราบมา ก็คงจะ
 เสนอเปลี่ยนแปลงฉบับนี้เมื่อเป็นผลบังคับได้ แล้วเวลาที่มีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่าน
 สมาชิกทั้งหลายคงจะเห็น ข้าพเจ้าว่าจะเอาอย่างประเทศอื่นเอาตัวอย่างของเขาไม่ได้
 เอาตัวอย่างของเราเอง ตามรัฐธรรมนูญเวลาที่มีการลงคะแนนเสียงสามในสี่ ๒ ครั้ง
 คือครั้งที่ ๑ สำหรับขึ้นหลักการ ซึ่งอยู่ ๑ เดือน จากครั้งที่ ๑ ไม่ ครังที่ ๒ แล้วต้อง
 มีเสียงสามในสี่อีกครั้งหนึ่ง แต่ส่วนพิจารณาในวาระที่ ๑ อย่างเรียงลำดับมากรกัน
 เอาเสียงข้างมาก และเราได้ทำกันมาเป็นหลายครั้งแล้ว รวมทั้งครั้งนี้ด้วยก็ไม่เห็นเป็น
 การสงสัยอะไร เพราะเหตุว่าเมื่อเช่นนี้แล้วเราก็เห็นว่าควรจะต้องไว้วางใจกันนั้นเห็นจะพอ
 ด้วยเหตุว่าเรามีหลักการที่มั่นคงในระบอบประชาธิปไตย แต่เกี่ยวกับที่นอกนี้ดูแล้ว
 เป็นสองในสาม และวาระที่ ๒ สองในสามอีกเหมือนกัน ท่านจะกลัวอะไรกันแล้วท่านเห็นว่า
 รัฐธรรมนูญไม่ได้ทำกันเสียโอกาสที่จะใช้ เวลาที่ควรของอีกทีหนึ่งแล้วท่านจะลงวาระที่ ๒ โดย
 สองในสามอีกเป็นผล เช่นนี้ก็ขึ้นผลครบกันแล้ว ในส่วนข้อที่ท่านว่าให้ ๒ ระยะเวลา
 หนึ่งเดือนตั้งแต่ออกมติในวาระที่ ๑ แล้ว รอให้แก่เป็น ๑ เดือนแทน ๑๕ วันตามที่เราร่าง
 มาที่ ท่านจะเห็นได้ว่าในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เรามันหนึ่งเดือนจากวาระที่ ๑ ไปถึง
 วาระที่ ๒ ถ้าท่านจะสงสัยเอาข้อไม่ว่าที่เรามาแก้ไขใหม่ที่เราเป็น ๑๕ วันจากต้นวาระที่ ๑
 ไปใหม่จากวาระที่ ๑ เมื่อต้นวาระที่ ๑ แล้ว ที่ใช้เวลา ๑๕ วันที่สำคัญซึ่งใจไม่พอ
 อีกหรือ เพราะว่าข้าพเจ้าเห็นว่าพอทีเดียว และถ้ามองความเห็นข้าพเจ้าตามที่กรมการ
 ฉบับนี้จะดีกว่าของเก่าเสียอีก เพราะของเก่าหนึ่งเดือนก็จริง แต่หนึ่งเดือนจากวาระ
 ที่ ๑ ขึ้นอีกขึ้นมาทีเดียว เพราะเหตุที่ว่าจะมีกรณีงานที่หาหรืออะไร ในขั้นกรมการ

ถัดหรือวาระที่ ๒ นี้ถึงถึงเวลาอีกหลายวัน นี้เราไม่มีเคย เรานับเมื่อสิ้นวาระที่ ๒
 เมื่อสิ้นวาระที่ ๒ แล้วเราไม่ต้องเป็นพ่ออะไร พี่ข้าพเจ้าว่าดี สิบคนนี้ พูดคือคนก่อนนี้
 หนึ่งเดือนทวนเป็นห่วงกันมา ~~.....~~ หารที่ ท่านยังไม่เฝ้าเวลาอีกสองดู เมื่อสิ้นวาระ
 ที่ ๒ ว่าจะเป็นอย่างไร แต่เดี๋ยวก็เมื่อสิ้นเวลาวาระที่ ๒ แล้วเรายังมี เวลาอีก 15 วัน
 ถ้าหากถึงจริง ๆ แล้ววาระที่ 1 มี 7 วันหรือ 10 วันก็ควรจะพอ แต่เราให้ 15 วัน
 สำหรับซึ่งใจไม่พออีกหรือ เราดูกันอยู่แล้ว เราเขียนขึ้นมาจนแล้ว ก็ควรจะรู้ดีว่าจะเป็น
 อย่างไร เพราะฉะนั้นทั้งนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจท่านสมาชิกผู้เชียงใหม่/ท่านเจตนาที่
 เพื่อเพิ่มแก่ประโยชน์ส่วนรวม ข้าพเจ้ารับรอง และท่านเป็นคนหนึ่งที่ท่านศึกษาในรัฐธรรม
 อยางก็คุณหนึ่ง ข้าพเจ้าขอรับรอง ข้าพเจ้ารับรองเช่นนี้แล้วท่านก็ควรรับรองกับข้าพเจ้า
 บ้างสิว่า ในหลักรัฐธรรมนูญเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดเห็นเหมือนกันที่ได้ศึกษาทางนี้มา และศึกษา
 มาโดยละเอียด ถ้าไม่เชื่ออย่าข้าพเจ้าศึกษามากกว่าท่านตั้ง ๒๐ ปี แต่ข้าพเจ้าไม่เอ
 ะนะท่านในเรื่องเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอรับรองจึงขอท่านว่า ของเด็กน้อยเขาก็อย่ามาโต้กัน
 เคย ยังมีเรื่องอื่นอีกมากที่จะมาโต้กันอีก เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกเชียงใหม่เพิ่มเติม
 ไม่ค่อยขาดกันเสียอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะผลไปได้ ไม่มีสมาชิกอื่นจะพูด
 เช่นนี้ และเป็นเรื่องที่เราดูกันแล้วว่าเท่าที่มีกรณีแล้วเราพิจารณาจึงต้องถูกกฎหมายใน
 กฎหมายนี้ แต่สองในสามนั้นรัฐธรรมนูญส่วนมากเขาใช้สองในสาม แล้วสองในสาม ๘ ครั้ง
 ก็ถ้ามีแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านจะเห็นด้วยข้าพเจ้าในเรื่องนี้ และเรา
 พูดกันในเรื่องอื่นดีกว่า.

๒๑/๑๑/๒๕

นายสุวิช ทัศนเศรษฐ (เชียงใหม่): ขอดอน

10.14 น. นายผอ เศรษฐบุตร (นนทบุรี) ที่ล่อนมานี้ไม่ใช่ถูกขึ้นมาโดยกรมวิชาการ เป็น
 แล้วว่าอยากขอจะให้เพิ่มเติมข้อเพื่อว่าจะสำเร็จกรมวิชาการบ้าง เราก็รู้อยู่แล้ว ท่าน

กรมราชการ เป็นผู้มีสติเพียงใด เพราะฉะนั้นคำพูดของท่านก็ยังมีน้ำหนักในสภาฯ นี้เสมอ แต่ท่านจะลืมนึกหน่อย ข้าพเจ้าไม่ได้เจียงในระยะเวลาวาระที่ ๑ จะเอาเมเยอริตีไว้หรือสองในสามหรือ แต่ในเรื่องนี้ข้อที่ ๑ ว่า รอไว้ 15 วันก็มีแก่ผู้ปกครองที่กรมราชการพูดถึงจิตใจสมาชิกสภาฯ 15 วันพอแล้ว ข้าพเจ้าว่า 15 วันเหลือไปด้วยข้อ ๑ วันที่พูดสำหรับแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยละเอียด เพราะ แต่ไม่ใช่เช่นในคนอื่น ๆ นอกจากสภาเรายังต้องให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมืองไทยเราเป็นเมืองซึ่งการคมนาคมไม่สะดวกนัก เมื่อเราตกลงอย่างใดแล้วต้องให้หนังสือพิมพ์มา ประชาชนมาง ให้ออกพิจารณาว่าสมควรหรือไม่ ข้อที่ ๒ บอกว่า อธิปไตยในประเทศไทยจะต้องใช้กฎหมายเหมือนกันทุกอย่าง หนังสือพิมพ์ก็ลงอย่างนั้น ที่ไม่ตกลงกันได้ก็ตกลงกันไม่ได้ เขาเห็นข้อนี้เขาเขมอกลงว่า ถ้าจะไม่คิดเรื่อง ในเมืองไทยเรา อธิปไตยไม่มีใช้กันเดียว แต่มีได้เช่นในหลายชนชาติ เขาก็จะเอะอะขึ้น นี้เราควรจะต้องยอมให้ชาติใดที่มีโอกาสเอะอะขึ้นมาได้ แล้วเราจะได้มาบ้างยึดที่หนึ่ง เพราะการคมนาคมไม่สะดวก และกล่าวเขาจะเอะอะส่งความเห็นเข้ามาได้ ซึ่งจะไม่มีเวลาพอที่จะให้ทราบก็มาบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าสำหรับ 1 เดือนสำหรับสภาเมืองไทยนี้ไม่มาก ไม่พอ เพราะการคมนาคมของเราไม่ดี ถ้าเราปล่อยให้ความเห็นเข้ามาในกรุงเทพฯ ว่าขัดแย้งอย่างไรก็ให้ทราบแล้วเราจะออกพิจารณาอีกที การพิจารณาไม่ใช่ประชาชนในกรุงเทพฯฯ ขึ้นเท่านั้น มันเป็นประชาชนทั่วประเทศ เช่นอย่างการแก้ไขรัฐธรรมนูญเช่นกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอวิงวอนว่า ขอให้พิจารณาอีกที ถ้าท่านไม่เอาก็ไม่เป็นไร ข้าพเจ้าไม่เจียงและ ไม่ขมขื่นด้วย แต่ขอให้ท่านอธิบายว่าจะไปกันได้อย่างไร.

10.๒๘ น.

เจ้าพระยาวิบูลย์สมบัติ กรมราชเลขา : เรื่อง 15 วันที่เราได้ปรึกษองกันดีแล้ว และความจริงเราก็คิดว่ากันว่า 18 วันมีแต่ข้อที่ ๑ ในวาระที่ ๑ ข้อที่ ๑ รัฐธรรมนูญปัจจุบัน เพราะว่าคำแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้คือแก้ที่เอาได้ขึ้นแล้วว่ามีแค่ 1 เดือน

ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงเมื่อเช้านั้นเมื่อสิ้นวาระที่ ๒ คณบดีพักที่มา ๒ - ๓ ครั้ง วาระที่ ๓
 เขาเดี๋ยวนี้กลัวซ้ำ ซึ่งไม่มีวาระ และสมาชิกบางคนก็ได้อธิบายว่าวาระจะเว้น
 เวลา ถ้าคนเก่านี้แล้วไม่จำเป็นเลยพอครบ ๑ เดือนแล้ว วาระที่ ๑ จะเอาเมื่อไร
 ก็ได้ สักวันหนึ่งเดี๋ยวดีวาระที่ ๒ ก็ได้ ท่านควรดูดีเป็นเช่นนี้หรือไม่ แต่ที่เราขยับ
 เวลาทุก ^{ออก} ไม่อีก ๑๕ วันเพื่อมีเวลาอภิปราย แต่มีท่านเป็นห่วงประชาชน ท่านบอกวาระ
 ชนจะไม่รู้ แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นของใหม่ซึ่ง เรื่องรัฐธรรมนูญได้ถูก
 มาตั้ง ๘ เดือนหรือเท่าไรแล้วตั้งแต่เกิดเหตุการณ์หรือจึงรู้กันรู้ว่าจะแก้รัฐธรรมนูญ
 ถึงแต่สมัยรัฐบาลนายคาง ถึงแก้แล้วก่อนแล้ว รู้ว่าจะแก้รัฐธรรมนูญกันมากแล้ว แก้
 รัฐธรรมนูญได้ผ่านคณะรัฐมนตรีที่สุด สำนักระวังเทวีกอง รัฐมนตรีวิ คณะรัฐมนตรีเสนาบดี
 แล้วกลับมาคณะรัฐมนตรีนายคาง แล้วมารัฐมนตรีนายปรีดี ^{ทุก} เป็นอย่างนี้จะว่าประชาชน
 ยังไม่รู้บางอย่างได้ และอีกอย่างหนึ่งรัฐธรรมนูญที่จะเสนอมาสื่อเป็นการถกเถียงไป
 หัวประเทศเรา ราษฎรผู้บางก็อย่างแจ่มแจ้งแล้วว่าอย่างไร และอีกอย่างหนึ่งข้อสำคัญ
 เกี่ยวกับความผิดการ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนกับท่านสมาชิกผู้เกียรติ ท่านผู้แทนราษฎร
 เราขอเป็นห่วงถึง ^{ทุก} ในส่วนประชาชนมากทีเดียว เพราะ ว่าประชาชนได้มอบความ
 ไว้วางใจแก่ท่านและผู้อื่นซึ่งเป็นสมาชิกอยู่แล้ว และวิธีการของเราจะใช้รัฐธรรมนูญแบบ
^{ทุก} ^{ทุก} ^{ทุก} บ้างเสียแทนที่ชาติ ชีสเชนส หรือเพ็ชรเขนเดลีฟ เลาวเนกต์
 เพราะเป็นการปกครองโดยราษฎร ซึ่งวันก่อนข้าพเจ้าชี้แจงแล้วว่า การปกครองที่จะ
 ให้ราษฎร ๒๘ ล้านคนปกครอง ๑๘ ล้านคนนั้นเป็นไม่ได้ ราษฎรจะต้องหาหนทาง
 ราษฎร ^{ทุก} ^{ทุก} ^{ทุก} ไม่ถึงขนาดจะปกครองตัวเอง ยังไม่มีความรู้พอที่จะมีความรู้ยังไม่เอา
 ใจใส่แม้กระทั่งการเลือกตั้งยังไม่ขนาดจะไม่เลือกตั้งแทน บัดนี้เราจะอะไรให้ราษฎร
 ออกกฎหมายแล้วจะให้ราษฎร เข้าใจซึ่งเป็นของยาก ข้าพเจ้าเองก็ยังไม่มีความรู้ที่มีความ
 รู้พอ ยังไม่ถึงขนาดของนักรัฐธรรมนูญต่างประเทศ แต่ทำอย่างไรได้เราเพียงเท่านี้

เราดีใจกับเพียงเท่านี้ เพราะฉะนั้นผลของเรา เพชร เขมร เกิดขึ้นจึงไม่หมดสักปีปกครองโดย
 ผู้แทน ผู้แทนว่าอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวกับประชาชน เพราะ
 เราถือว่าเราขอหมายให้เราทำอาหารแล้ว เราก็ได้ทำหน้าที่ของเราอย่างเต็มที่ แล้ว
 ก็อย่างเดียวกัน ทว่าคิดดูสิว่า ธรรมชาติการที่มันง่อนแง่นก็เป็นธรรมชาติที่แทนที่แทน เราก็ค
 ทำดีที่สุดของเราแล้ว แต่ส่วนว่าที่ประชุมจะเอาอย่างไรดีแล้วแต่ที่ประชุม ฉะนั้นก็คิดตนเอง
 ก็ได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุด แต่สภาพผู้แทน ไม่เห็นความหมายแล้วจะไปว่าอย่างไรได้กับท่านได้
 ท่านพูดแล้วก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นท่านผู้แทน/ท่านผู้พูดขึ้นเป็นของดีเพื่อจะสละให้คณะกรรมการ
 วิชาการพิจารณาอีกหนหนึ่ง แต่เรื่องที่เราได้ยินกันมาก และเราราคิดดูแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้
 ลงไว้ตามร่างเดิมดีกว่า

10.๒1 น.

นายสุวิทย์ สันทรเศรษฐ์ (เชียงใหม่) ข้าพเจ้าเคารพท่านเจ้าคุณพระ ที่ขึ้น
 ขึ้นนี้ไม่ใช่เพื่อจะโต้ แต่เพื่อจะถอน นอกขอให้ข้าพเจ้าอย่างมีซึ่งขอเขียน คือว่าความที่ท่าน
 /ถอน
 เจ้าคุณพระพูดว่าเราอย่าเอาอย่างของเขาทั้งหมด เราเอาอย่างของเราบ้าง ข้าพเจ้าก็
 ได้พยายามพูดมาหลายครั้งหลายหนแล้ว ยศช่วยอย่างในเรื่อง ๒ สภาท่านก็บอกไว้ให้เอา
 อย่างเขา เพราะจำ ยังถูกมีสองสภา อเนกวิชมี ๒ สภา สหังเสถมี ๒ สภา เราก็เอา
 อย่างเขาบ้าง ก็เมื่อเห็นข้อที่ท่านนี้พูดว่าอย่างที่ดีที่เราดีเอาอย่างเขา ที่ไม่ดีเราก็ไม่
 เอา แต่ท่านก็บอกว่าอย่าเอาอย่างเขาแต่ ๒ สภาเอาอย่างก็เป็นการไม่เหมาะอยู่
 แต่ที่ข้อให้แก้ว่าร่างเศษเขาดีไม่เอาอย่างใครแล้ว ได้ลงคะแนนไม่เอาแล้ว ๒๔๐ คะแนน
 ในสภาเดียวกัน ๒๕๐ กว่า ที่ขึ้นในเขาคูแลโซแล้ว แต่ท่านก็ไม่กล้าอ้างว่ามากกว่า ๗๘ เ
 จะแก้ เพราะร่างนี้เป็นหลักสำคัญของเขา ปี ท่านบอกว่าไม่แก้หรอก ข้าพเจ้ายืนยัน
 สำหรับมาตรา ๗๖ ที่ผู้พูดบ้างน้อยเขาคิดคงใจไม่อยู่ต่อไป แต่อย่างไรก็ข้าพเจ้าก็
 ไม่สู้จะมีอะไรสัก โดยวิธีที่เห็นก็เห็นว่าพอจะไม่ได้-สำหรับรัฐธรรมนูญของเรา เพราะ

1700

ฉบับนี้ขึ้นอยู่เรื่องเกี่ยวกับคะแนนเสียงสองใบสามของสมาชิกทั้งหมดหรือสมาชิกที่มาประชุม
ข้าพเจ้าไม่ถือใจ-ชดถอน ทั้งนี้ก็เพราะข้าพเจ้าเคารพต่อท่าน เจ้าคุณศรีซึ่งเป็นกรมมา
การ

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : ผู้แปรพักตร์ชดถอน ข้าพเจ้าได้เพิ่มเติมไว้ในตอน ข
ยนี้ต่อไป

10.23 น. นายจำลอง ขณะไสรณ (ภาณุจามรี) : ข้าพเจ้าขอพูดสักเล็กน้อย ใน
จะแก้คดีให้ดี อย่างนี้จริง เพราะข้าพเจ้ายังมีเรื่องเกี่ยวกับคดีอยู่บ้าง

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : เอาอีกแล้ว เราโต ๆ ด้วยกัน ผมพูดจะให้
แก้คดีให้เนิ่นระเนิ่นเนือย

นายจำลอง ขณะไสรณ (ภาณุจามรี) : ข้าพเจ้าพูดขึ้นพูดนี้ไม่ใช่จะคัดค้าน
ที่ผลัดการที่ท่านได้แต่ใหม่การ ที่ ในใหม่ ๆ ท่านยกวางทั้งหมดมาแล้วข้าพเจ้าเห็นว่า
ข้อบกพร่องคำพิพากษาบ้าง และที่ยังมีข้อสงสัยบ้าง และบางทีอาจจะสงสัยเพราะข้าพเจ้า
อ้างคดี เพราะฉะนั้นจึงได้ขอเรียนให้ทราบเสียก่อนว่า อย่างในมาตรา ๘๖ ข้อ ๒ มีข้อ
ไว้ว่า ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาหรือศาลชั้นฎีกาหรือศาลชั้นฎีกาหรือศาลชั้นฎีกา
นี้ถือว่าในข้อ ๓ นี้ได้บอกว่าการที่ไว้คะแนนสองในสามแห่งจำนวนสมาชิกทั้งสองสภา แต่
ว่าในข้อ ๔ นั้นบอกแต่เพียงว่าให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ ~~ผู้~~ได้บอกว่าเป็นทั้ง
สองสภา ทำให้ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะเป็นสภาเดียว ขึ้นข้อ ๕ นั้นเห็นว่า เมื่อการพิจารณา
วาระที่สองเสร็จไปแล้ว ให้ถือว่าสิ้นห้าวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วให้มาเสนอรัฐสภาแห่งชาติ
อันมีน้อยกว่าเสนอรัฐสภาแห่งชาติ ถ้าเพื่อใช้ข้อความแห่งข้อ ๒ นี้ขึ้นความไปถึงทุก ๆ ข้อ
แล้วทำให้ข้าพเจ้าสงสัยว่าในข้อ ๔ ไม่ต้องส่งรัฐสภาหรือ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านกรมมา
การ ได้โปรดพิจารณาในข้อที่ข้าพเจ้า ขบไปด้วยเพื่อให้หายความสงสัยใจและเกิดความแจ่ม
กระจ่างแจ้งขึ้น

ทร ขบวนการ พเสรี ประชาชนร มาชิดาร : มาตรา ๘๖ ข้อท่านได้โปรด

ดูมาตรา ๑๑ เก่านี้บอกว่า การประชุม รมต. ในคราวแรก รัฐธรรมนูญฉบับนี้ข้อ ๑๐ ในมาตรา
 นี้มีข้อความ ในกรณีข้อนี้ให้มาหาสภาแห่งชาติประชุม รมต. และข้อ ๑๐ ก็บอกว่า การ
 แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามความในมาตรา ๑๑ คำว่ารัฐสภาหมายความว่ารัฐสภา
 แห่งชาติ ความจริงรัฐสภาแล้วไม่ต้องแห่งชาติ

นายจำลอง ชนะโสภณ (ภาคจนบุรี): ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนในแง่ไหน แต่ว่าที่
 ข้าพเจ้าเขียนนี่ก็หมายความว่าในข้อ ๔ มีว่า ให้ถือเอาเสียงข้างมาก ก็หมายความว่า
 เสียงข้างมากของรัฐสภาอยู่แล้วถูกหรือไม่ ที่ในข้อ ๕ เมื่อได้ขานวาระที่ ๒ แล้ว ๆ ก็
 ให้รอไว้ ๑๕ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วให้นำเสนอรัฐสภาแห่งชาติก็ไม่ได้ว่าทำไมเมื่อเสร็จ
 วาระที่ ๒ นี้ให้รอ ๑๕ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วก็นำมาพิจารณาในวาระที่ ๓ อย่างนี้
 สงสัย

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ที่เขียนไว้เพื่อให้ชัดเจน

นายจำลอง ชนะโสภณ (ภาคจนบุรี): ถ้าให้ชัดแล้ว ในข้อ ๔ จะต้องบอก
 คำว่า ให้ถือเอาเสียงข้างมากแห่งจำนวนสมาชิกทั้งสองสภาเป็นปร หมาย ข้าพเจ้าขอ
 ได้ดูฎาห์อย่างนี้ให้ชัดเถิด

เจ้าพระยาสิทธิธรรมาธิเทศ กรรมาธิการ: ที่จริงความชัดแล้ว คือว่าการแก้
 รัฐธรรมนูญต้องรัฐสภาเป็นผู้แก้ คณะพิจารณา รมต. ลงที่ข้อ ๑๑ ในมาตรา ๑๑ และที่
 เขียนเอาไว้ในข้อ ๓ ว่า คณะผู้แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ให้รัฐสภาพิจารณา รมต. เป็น
 ๓ วาระ และข้อที่ ๓ การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๑ ขึ้นที่หลักการไว้วิธีเรียกชื่อ
 และข้อ ๔ การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๒ ขึ้นที่พิจารณาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็น
 ปร มาณ ก็หมายความว่าถือเอาเสียงข้างมากของผู้ที่มาประชุมตามที่ว่าไว้ในอนุมาตรา ๓ ข้าง
 บน เพราะฉะนั้นของ ๒ สภาไม่มีผล และส่วนข้อ ๕ ที่ว่ารัฐสภาให้พิจารณาในวาระที่
 สองเสร็จสิ้นแล้วให้รอไว้สิบห้าวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วให้นำเสนอรัฐสภาเพื่อพิจารณาในวาระ

ที่ ๓ ต่อไป ก็เขียนเข้าไว้อีกทีหนึ่ง คือแปลว่าจะได้ยิงขึ้นไปถึงขนาด ๓ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเขียนผิดแล้ว คือ ๔ บัดนี้เข้ามาจาก ๓ ถ่างหาก ท่าน คือให้ถือ
 เสียงข้างมาก คือ ๒ สภา สภาระดับคนที่ท่านเข้าใจนั้นก็ถูกแล้ว คือสองในสามของ
 ที่ประชุมรัฐสภาเหมือนกัน เมื่อกี้ก็เข้าใจกันอยู่แล้ว ท่านเองไม่เข้าใจ.

ท่านารแทนประธานสภา ฯ : กรมราชเลขาธิบดีแล้ว

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : ยังมีข้อสงสัย

ท่านารแทนประธานสภา ฯ : เชื้อ

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าสงสัยอยู่ในข้อ ๒ คำ คือแก้ไข

เพิ่มเติม คือคำว่าแก้ไขเพิ่มเติมจะแก้ไขให้ลดลงไม่ได้หรือ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าให้มีการ
 เพิ่มเติม เพราะว่าถ้อยคำแก้ไขลดลงทำได้ จะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญว่าแก้ไขก็ต่อไป
 นี้ คืออีกคำว่าเพิ่มเติม คือถ้อยคำแก้ไขอาจจะทั้งลดทั้งเพิ่มเพิ่มเติมก็ได้ มีข้าพเจ้าสงสัยคำนี้

เจ้าพระยาสิทธิธรรมาธิเทศ กรมราชเลขา : เรื่องนี้ท่านน่าจะสงสัย แต่ว่า

สำหรับเราวางกฎหมายทั้ง ๒๕ ปีนั้นเป็นศัพท์กฎหมาย คือว่าเราเขียนว่า จะแก้ไขเพิ่มเติม
 แก้ไข เดี่ยวจะบอกว่าการแก้ไขเพิ่มเติมไม่ได้ คือว่าเราควรจะแก้ไขโดย ๆ เกี่ยวกับ
 สงสัย เพราะฉะนั้นเราเอาทั้งแก้ไขด้วยทั้งเพิ่มเติมด้วย ตรงกับคำซึ่งกฎหมายจะแก้ไขแก้ไข
 ตรงกับที่เข้ามา แก้ไขได้เพิ่มเติมได้ด้วยทั้งสองอย่าง

ท่านารแทนประธานสภา ฯ : กรมราชเลขา ได้ชี้แจงเป็นที่เข้าใจแล้ว

หลวงธรรมชคดีศาล (ตราด) : ในมาตราที่ ตามมาตรา ๓ และ ๘ ในกา
 ลงมติครั้งที่ ๑ วาระที่ ๑ และวาระที่ ๓ ทุบทิ้งไว้คิดว่า การลงคะแนนเพื่อให้ใช้วิธีเรียกชื่อ
 แต่ไว้ในมาตรา ๔ เขาเสียงข้างมากเป็นปรมาณ. ไม่ไต่ถามไว้ว่าจะใช้วิธีลงคะแนน
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่กระทำการมาแล้วในสภา ฯ นี้ในถ้อยคำรัฐธรรมนูญนี้ที่แก้ ๆ มา
 สองในสาม อันนี้ว่าให้มีการขอให้ลงคะแนนลับกันซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีในถ้อยคำรัฐธรรมนูญ

นี้คล้าย ๆ จะเอาพระนะอัน นอกจากนั้นแล้วยังมีการพูดกันว่าเราใช้พระนวม ผู้ลักษณะและ
เหนือประมาณและนำด้วย จึงขอเรื่องให้กรมราชการ เติมคำว่าโดยวิธีเรียบข้อและขึ้นขึ้น

ในอนุมาตรา 4 เพื่อกับความละเอียด

ถ้าการ แขนพระฐานสภา ฯ : การใช้พระนวมไม่มี

หลวงยิวรทสรทิสาด (กร ท): ข้าพเจ้าว่าเพื่อ

เจ้าพระยาพิริยธรรมาสีภกรราชการ : ที่เราไม่ได้เขียนในอนุมาตรา

4 โดยวิธีใด โดยเห็นว่าต้องให้ระเบียบข้อบังคับของสภา คือว่าการใดซึ่งเราไม่ได้เขียน
ไว้โดยจะเพาะแล้วคือให้ระเบียบปกติ คือแปลว่าท่านใช้ระเบียบข้อบังคับสภา ซึ่งท่าน
พิจารณาอยู่เวลานี้ จะให้ท่านมีมติใช้ระเบียบนั้น แต่ก่อนปกติเราใช้โดยวิธีขมมือ
หรือยื่นขึ้น แบ่งพวกหรือเรียกชื่อ ท่านจะเอาอย่างไรก็ได้ นี่ปล่อยให้อานาจของสภา
ว่าจะเอาอย่างไรอย่างไรก็ดี ถ้าเขียนเช่นนี้ต้องเขียนมากและอีกอย่างสำหรับ
ข้อนี้วาระที่ ๒ ปล่อยให้แล้ว แต่ท่านสมาชิกต่างมาจะเอาอย่างไรข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า
เราไม่ควรจะคำนึงถึงว่าในข้อนี้จะเป็นอย่างไหนอย่างนี้ เราก็คิดกัน พรรคเราเป็นจุด
มาแล้วถ้าจะไม่ได้ประชุมมาก ๆ มีปิด ๆ หน่อย ๆ แต่เราทำใจเย็น ๆ เราไม่พูดอะไร
รุนแรงที่เรารุนแรงเขา ๆ ถึงรุนแรงยอม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่อยากจะรุนแรง
เพราะว่าข้าพเจ้าปล่อยเอาไว้ดีกว่าให้เป็นสิทธิของสภาผู้แทนว่าจะเลือกวิธีไหน
สำหรับข้อนี้ แต่สำหรับวาระที่ ๑ และ ๓ เป็นการจำเป็นต้องเขียนไว้ให้ชัดแจ้ง แยก
วาระที่ ๒ ให้เป็นไปตามข้อบังคับเท่านั้นเห็นจะพอแล้ว

นายเสวกร เป็นพหุศาสตร์ (ระของ): ข้าพเจ้าไม่ได้คิดใจในเรื่องใดนอก
จากว่ามีกัมบังวงซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าควรจะแก้ คืออนุมาตรา 4 ที่ว่า หรือผู้ซึ่งมีการ
แก้ไขโดยกรมราชการ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าควรจะเป็นคณะกรรมการ ไม่ใช่กรมราชการ
คนเดียว ขึ้นข้อ ๑ และข้อ ๑ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติม ข้าพเจ้าขอเรียนถามกรมราชการ

ว่าหมายถึงการยกวางขึ้นใหม่อย่างที่เรา ทำ่ากันไว้หรือไม่

พระยามานวร ทเสวี ประธานกรมราชิดาร : ที่เขียนว่าหรือซึ่งมีการแก้ไข โดยกรมราชิดารก็หมายความว่า โดยคณะกรรมการ ทร ราชิดารคนเดิมไม่ใช่เป็น องค์คือต้องเป็นคณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าคำว่าเป็น การชดเชยเงินแล้ว ซึ่งมีค่าเสมอแก่ไขแปรแต่หรือซึ่งมีการแก้ไขโดยกรมราชิดารกับ ความแล้ว

นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สาส์ (ระบอง) : เฌมิให้คิดดอกเบี้ย

พระยามานวร ทเสวี ประธานกรมราชิดาร ก็ไม่ชดเชย ให้ท่านพอใจเสียที

10.35 น.

นายกวาง ทองพิ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอประทานรบกวนเวลาสัก เล็กน้อย คือในเรื่องข้อ ๑ ผู้ที่ซื้อเสมอแก่ไขต้องมาจากคณะกรรมการหรือสมาชิกสภา นั้นข้าพเจ้ายิ่งสงสัยว่าอำนาจในการ เสนอญัตติแก้ไขนั้นควรจะมาจกสมาชิกของรัฐบาล คือขอให้ร วมกันด้วย ทั้งนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะคิดอย่างอื่น คืออยากมอบอำนาจให้บุคคล ได้มารวมกันด้วย เพราะอำนาจในการแก้ไขเป็นสิ่งสำคัญอยู่ในเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ เรายกออกแล้วว่าแก้ไขด้วยยาก และกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด เป็นกฎหมาย ที่เราใช้ด้วยเจ็ดวงฆาณ เจ็ดอารยกันษ เจ็ดเทพธิดาทั้งหลาเนาทางสังสติกษอยู่แล้ว ถ้าใคร แก้ไขเซทขึ้นจงไว้อย่างเช่นประเภท ๒ ท่านจะแก้ไขก็ยังคงจะขัดขวางจิตใจในกรทำการ แก้ไขคราวนี้ เทร จะระงับในเรื่องที่ท่านไม่รับปลาร วม ถ้าท่านไม่รับปลาร วมคล้าย ๆ จะปล่อยให้สมาชิกประเภทที่ ๑ คือผู้แทนร วมมาแต่ร วมพิจารณาแล้วกร วมด้วย แต่จะแก้ไขร วมท่านไม่เอาอย่างนี้ข้าพเจ้า เห็นว่าทางสีอุกร วมกันร วม มาปลกยกัน ได้ด้วยเห็นคิดว่า อย่างนี้จะมันโยมาบอย่างไร ขอได้พิจารณาและขอได้ให้ความร วมจะร วมกันที่ร วมด้วย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : มันไม่ใช่เรื่องประเภท ๑ ประเภท ๒ เป็นเรื่อง ท่านจกร วมกัน

1705

ส 28/89 ส.

พระยามานวร ทศเสวี ประธานกรรมาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกเสนอให้ความ
เห็นอกเห็นใจสมาชิกพรรคสกลานัน ชาวเราขอขมขื่นอย่างยิ่ง แต่ท่านจะแก้ไปแล้วต้องแก้
มาตรา 20 ด้วยท่าน แก้มาตรา 20 เราคิดไม่ในสมาชิกพรรคสกลานันขอพระ ราชบัญญัติได้
เพราะฉะนั้นจะเป็นการห้ามกวดขันบ้างกร เป็นข้อบก เว้นอีกก็ดูไม่เป็นตำรวจตาม เพราะ
ฉะนั้นขอให้ท่านดูให้ถี่ ๆ แต่ที่จริงการที่เสนอออกกฎหมายขึ้นมานี้เป็นสิทธิของสมาชิกสภา มัน
เกี่ยวข้องกับเรื่องกันมา

ผู้ว่าการแทนประธานสภา ฯ : วัตถุประสงค์ที่ร่างได้สุดสิ้นกระแสความแล้ว
และเจ้าของของชดชอนในเรื่องที่ได้มีมติแล้ว เพราะฉะนั้นที่ขอแก้ไขอย่างไร

พระยามานวร ทศเสวี ประธานกรรมาธิการ : ในอนุมาตรา 4 บรรทัด 2 ซึ่ง
มีความว่า "หรือซึ่งมีการแก้ไขโดยคณะกรรมการบริหาร กรรมการสภาในชั้นหน้าว่า "คณะ"
เท่านั้น

ผู้ว่าการแทนประธานสภา ฯ : เรื่องนี้ผู้แปร ตัดสิทธิของตน เพราะฉะนั้น ท่านผู้ใด
เห็นสมควรให้ท่านผู้แปร ตัดสิทธิตนไม่ได้ไปรบกวนมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ผู้ว่าการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรบกวนมือขึ้น

สมาชิก ยกมือส่วนน้อย

ผู้ว่าการแทนประธานสภา ฯ : ขอมอบแล้ว เห็นคำว่า "คณะ" ซึ่งท่านกรรมา
ธิการขอมอบแล้ว ถือไป

เลขที่กรรมาธิการ ส : หมวด 7 บทสุดท้าย มาตรา 81 พวิ

10.39 น.

นายผู้วิเศษ สันตพรหม (เชียงใหม่) : มาตรา 81 พวินี้ทางกรรมาธิการโดย
ร่างขึ้นใหม่ และท่านก็ไม่ได้มีมติเห็นได้ไว้ ทำให้เราต้องไปกันดู คือท่านไปเอามาตรา
81 ขึ้นมาใหม่มาตรา 81 พวิ และมาตรา 81 พวิไปตามเกี่ยวกับมาตรา 81 พวิ ซึ่ง

ที่เร จะ ได้พิจารณา ทั่วทั้ง ๒ มาตรา ๑๑ ทวิ และ มาตรา ๑๒ ทวิ คือ สำหรับ มาตรา ๑๑
 ทวิ ผู้ร่าง ได้เขียนไว้ว่า ภายใต้บังคับ มาตรา ๑๒ ทวิ มหาศาลแห่งชาติ ทรงไว้ซึ่งสิทธิเด็ด
 ขาดในการพิจารณาแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ที่มีใน มาตรา ๑๒ ทวิ นี้ มีผลผูกพันการ รัฐธรรมนูญ
 นี้เข้า เจ้าจึงอย่างที่จะ เြินจวนทาน คณะกรรมาธิการ สำหรับ ที่ผ่าน มาตรา ๑๑ ทวิ ให้
 อำนาจ ความ เด็ดขาด ของ รัฐธรรมนูญ เป็นของ รัฐสภา แต่ทว่า มีอีก มาตรา หนึ่ง นอก ว่า การ
 ศึกษ ความ อย่าง ว่า รัฐธรรมนูญ เห็น ว่า ทฤษฎี มา ยใด ๆ ที่ขัด กับ มาตรา ๑๒ ก็ ต้อง แจ้ง ให้ คณะผู้จัดทำ
 รัฐธรรมนูญ เป็นผู้ ตัด ความ วิชการ เช่น นี้ เข้า เจ้า เห็น ว่า เป็นการ ที่ แบ่ง แยก อำนาจ หรือ แล่ง แล่ง
 อำนาจ ระหว่าง รัฐสภา และ คณะผู้จัดทำ รัฐธรรมนูญ คือ ว่า สมควร ว่า ได้มีการ เกิด มี คณะ รัฐธรรมนูญ
 ขึ้น คณะผู้จัดทำ รัฐธรรมนูญ ศึกษ ความ ไม่ใน ทาง ที่ เห็น ด้วย สภา ว่า เรื่อง โศก ที่ ขัด กับ มาตรา ๑๒
 หรือ หา ไม่ แต่ก็ ไม่มี มติ พ้อง กัน โศก ห้าม มิ ให้ สมาชิก ใน ๒-สภา นี้ เสนอ พัตติ ขอล ให้ ที่ ความ ใน
 เหตุ การณ์ ที่ เกิด ขึ้น ใน คณะ รัฐสภา ก็ เมื่อ เป็น เช่น นี้ ถ้า หา ว่า การ ศึกษ ความ คือ การ ศึกษ ของ
 รัฐสภา นี้ มา ขัด กับ การ ศึกษ ของ คณะผู้จัดทำ รัฐธรรมนูญ แล้ว ทาน จะ ให้ ถือ เอา ความ เห็น
 ของ ฝ่าย ไหน เป็น ฝ่าย ที่ ถูก ต้อง ถ้า หา ว่า จะ ถือ เอา สมควร ว่า คณะกรรมาธิการ รัฐธรรมนูญ
 เห็น ความ สภา ว่า กฎหมาย นั้น เป็น ไบระ มั่ง สม ไม่ ได้ พิจารณา ถือ ว่า เป็น ไบระ ไป ตาม ที่
 คณะผู้จัดทำ รัฐธรรมนูญ แต่ก็ ได้ มีการ เสนอ พัตติ ขึ้น ใน สภา เพื่อ อาศัย มาตรา ๑๑ ทวิ
 สภา ซึ่ง ขาด ไม่ ว่า บอก ว่า ไม่ ได้ นั้น ไม่ เป็น เมื่อ เป็น เช่น นี้ ได้ เขมา ความ ว่า มาตรา ๑๑ ทวิ
 รัฐสภา ได้ เสนอ พัตติ ขอล ให้ ฝ่าย ของ ฝ่าย คณะผู้จัดทำ รัฐธรรมนูญ แล้ว การ พิพากษา ก็ จะ เป็น
 ไบระ ไป อีก ถ้า เป็น อย่าง นี้ การ แล่ง แล่ง ระหว่าง ๒ ทาง ก็ จะ เกิด มี ขึ้น เข้า เจ้า เห็น ว่า
 ถ้า จะ เอา ทาง ฝ่าย เด็ดขาด ก็ จะ ให้ รัฐสภา เป็นผู้ ตัด ความ เมื่อ มี เหตุ การณ์ ที่ เกิด ขึ้น ดัง สภา
 สภา ก็ มี มติ และ เสนอ พัตติ ขึ้น มา สภา ก็ ทาน ว่า จะ เอา อย่าง ไหน เมื่อ มีความ เห็น อย่าง นั้น ๆ
~~แต่ถ้าหาว่าจะให้คณะผู้จัดทำรัฐธรรมนูญ~~ สภา ก็ ต่า ไม่ ก็ ไม่มี พหุ ในการ ศึกษ ความ รัฐธรรมนูญ
 แต่ ถ้า หา ว่า จะ ให้ คณะผู้จัดทำ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑ ทวิ ก็ ทาน ว่า จะ ให้ ไม่ คือ เขมา ความ
 ว่า จะ เสนอ พัตติ ขอล ให้ ฝ่าย ไหน เป็น ฝ่าย ที่ ถูก ต้อง แต่ พัตติ ขอล นี้ จะ มี ผล อย่างไร

จะให้ทางไหนเด็ดขาดก็แจ้งไว้ ๒ ทาง จึงเขียนไว้ว่าตามใจพึงค้นแห่งมาตรา ๘๒ ทวิ
 ถ้าตุลาการรัฐธรรมนูญชี้ขาดไปแล้วสภาจะทำเช่นนั้นไม่ได้ การที่จะมาคัดสิทธิของรัฐบาล
 เช่นนี้เป็นกร ไม่ชอบที่จะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าคณะตุลาการ
 รัฐธรรมนูญเป็นแต่เพียงบุคคลผู้ซึ่งมีอยู่เดิมนั้นแล้วซึ่งมีจำนวนน้อย แต่ทว่ารัฐสภาเป็น
 เป็นบุคคลใหญ่ในคณะใหญ่ และเขาเหล่านั้นก็ได้รับเลือกมาจากราษฎรโดยตรงทั้งนี้ โดยทาง
 อ้อมก็ สักว่า จะไม่คัดสิทธิรัฐบาลไม่ ป็นเหตุเข้าใจว่า เห็นว่าปัญหาที่ท่านเขียนขึ้นมา ๒
 ชิ้นนี้หนักแน่นขึ้น เช่นนี้จึง เป็นปัญหาเกิดขึ้นนี้จะทำให้เกิดความยุ่งยากในอนาคค และก่อให้เกิด
 เกิดความแตกร้างระหว่างคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ศาล และรัฐสภา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่า โทษ ๆ เราจะแก้แล้วก็ได้ให้ตุลาการพิจารณาดูและชี้เด็ดขาดว่าควรจะมีมาตรา
 ๘๑ ทวิ กว้างเท่าใดมาตรา ๘๒ หรือควรจะมีมาตรา ๘๑ ทวิ ซึ่งขึ้นใหม่ และข้าพเจ้า
 จะได้อภิปรายในมาตรา ๘๒ ทวิ ในข้อที่มีข้อสงสัยและไม่เหมาะสมต่อไปเมื่อถึงมาตรา
 ๘๒ ทวิ

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ท่าน
 ประธานอยู่ในประเด็น ประเด็นข้อที่ ๑ คือของมาตรา ๘๑ ทวิ คือถึงถึงความมุ่งหมาย
 ของมาตรา ๘๑ ทวิอะไร มาตรา ๘๑ ทวิเอาจากใ้ถูกกฎหมายเดิมที่มีอยู่และใช้อยู่ใน
 ปัจจุบันนี้ ความมุ่งหมายของมาตรา ๘๑ ทวิซึ่งตรงกับมาตรา ๘๒ เดิมเขาขัดความมุ่งหมาย
 อย่างไร ความมุ่งหมายในมาตรา ๘๒ คืออยากจะให้สภาที่แห่งเดียวมีอำนาจเด็ดขาดคัด
 ถอนมาจากอะไรในโลกนี้มาตรา ๘๑ อยู่ในสภาสำหรับสภาที่มีความในกฎหมาย เพราะฉะนั้น
 กรรมาธิการเขียนไม่ไว้จะลงล่างของเค้า ก็พยายามเอาของเค้ากลับมาที่ท่านสมาชิกปรารถน
 ย่อมยากจะให้ไม่มีอำนาจลงเดิมมาตรา ๘๑ ให้มีสิทธิเด็ดขาดแก่ผู้เดียว สิทธิเด็ดขาดแก่ผู้เดียว
 นั้นหมายความว่า เป็นคนคนเดียวในรัฐธรรมนูญไหน ๆ ก็ความไม่ได้ ที่จะขัดแย้งนี้เห็นความประส
 ติ และในกรณีที่ร่างมาตรา ๘๒ ข้าพเจ้าเองเป็นผู้หาหลักฐานและสำเนา เช่นท่านที่หา

และท่านสตีเวนที่ ให้ศาลมีความจะเล็ดเล็ดก่อน ทล็ดฐานมีที่ข้าพเจ้า มีสเตอร์สตีเวนที่
เขียนหนังสือเพราะส่วนกัวลิตีข้าพเจ้า ซึ่งเป็นชาวอเมริกัน เขียนมาบอกว่าจะต้องเขียน
ให้ตีมาตรา ๑๒ ไม่ใช่ใครหรือมนุษย์ใด ๆ เข้าใจผิด ที่ข้าพเจ้าเสนอกรมมาธิการในชั้น
นั้น เขาจึงเขียนว่าเด็ดขาดเด็ดแก้วตลอดไปก็เดี๋ยวนั้น ไม่อยู่กับอะไรหมด ก็เขียนมาถาม
เดิม แต่ส่วนที่เข้ามาตรา ๑๒ ทวีรัฐกนและเรื่อง เพราะฉะนั้นจะว่าทันทีหลังจะเอาหรือไม่
เอา คนละเรื่องเป็นคนละเรื่อง เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมกันอีกครั้ง.

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ (เขียนใหม่): คือที่เอาอย่างนั้นก็ได้ ตามที่ท่านกรมมา
ธิการ ได้พูด แต่ก่อนที่จะวินิจฉัยมาตรา ๑๑ ทวีติโยศักดิ์ให้ใช้มาตรา ๑๒ ทวีติโยศักดิ์ ถ้าอย่างนั้น
ก็พอใจ คือหมายความว่าสิทธิเด็ดขาดก็ควรขึ้นอยู่กับฝ่ายหนึ่งโดยจะเพราะ แล้วเราก็มา
ว่ามาตรา ๑๒ ทวี และทวีต่อไป แต่ถ้าภายในมาตรา ๑๒ ทวีท่านจะเอาไว้แล้ว ภายหลัง
ท่านผ่านมาก็ไปแล้ว ก็ท่านก็บอกว่าเขาผ่านหมดแล้วมาตรา ๑๑ ทวี เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๒
ทวีก็ไม่ต้องและต้อง มีผลเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอให้เสียดเอาทางหนึ่ง ก็ไหน ๆ เราจะ
แก้รัฐธรรมนูญใหม่รูดผล ขอให้ท่านวินิจฉัยว่าให้สิทธิความเช่นนี้เพิ่งจะมีครั้งแรกเท่านั้น
ในเวลาที่เกิดมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว แต่ก่อนแบบนี้ก็ดูแทบจะว่าไม่มีเสียก็ได้ ถ้าหากว่าข้าพเจ้า
เป็นศาลฎีกาแล้วไม่มีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้น เพราะศาลฎีกาไม่มีสิทธิที่จะตีความรัฐธรรมนูญ
ใคร ๆ ก็เห็นแจ้งชัดมาตรา ๕๐ อะไรก็เห็นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ขอเขียนตามท่านกรมมาธิการว่า ถ้าอย่างนั้นกรมมาธิการจะยอมหรือไม่ให้ตีภายในเพียงชั้น
มาตรา ๑๒ ทวี ถ้าอย่างนั้นเราพิจารณามาตรา ๑๒ ทวีต่อไป แต่ส่วนมาตรา ๑๒ ทวีก็
ยอมผ่านไม่ได้.

10.48 น.

เจ้าพระยาพิชัย กรมราชเลขา กรมมาธิการ : ที่จริงกรมมาธิการ ได้เห็นแจ้งแล้ว
เป็นคนละเรื่อง เพราะฉะนั้นเราควรจะพิจารณามาตรา ๑๑ ทวีไปก่อน แต่ส่วนที่ขอให้ตัด

ถ้าร่างกายยังดีมีมารดา ๑๒ ทวีในขณะนี้ยังคิดไม่ได้ ท่านไม่ต้องสงสัยเลย ท่านยังไม่ฟัง
ข้าพเจ้า ฟังข้าพเจ้าเสียก่อนประเดี๋ยวท่านจะชอบใจ ดุนี้ มีท่านไม่ว่าข้าพเจ้าว่าอย่างไร
คือว่าเราตามมารดา ๑๑ ทวีว่าจะเอาหรือไม่เอา แต่มีเงื่อนไข ที่ที่ท่านจะชอบนะ ~~คุณ~~
เขียนไว้ว่ามารดา ๑๒ ทวี มารดา ๑๒ ทวีท่านเอาหรือไม่ ถ้าท่านเอามารดา ๑๒ ทวีแล้ว
ก็ไม่ต้องคิดว่าร่างกายโตมารดา ๑๒ ทวี เข้าใจหรือไม่ ถ้าท่านไม่เอามารดา ๑๒ ทวีแล้ว
เราพร้อมที่จะยอมสักว่ามารดา ๑๒ ทวีหนึ่ง

ที่ประชุมปรบมือ

หลวงธรรมพิศาล (กรวด) : ในมารดา ๑๑ ทวีที่อยู่ในหมวดที่ ๗ นี้
ข้าพเจ้ายังสงสัยว่า การเขียนถ้อยความเอาขึ้นมาจนกระทั่งดูไม่เคยเห็นที่ไหนเลย แล้ว
บอกในมารดา ๑๑ ทวีนี้ยังอ่านว่า ร่างกายยังดีมีมารดา ๑๒ ทวี ข้าพเจ้ายังสงสัยว่า
มารดา ๑๒ ทวีว่าจะต้องแก้ไขอีก คือมารดา ๑๒ ทวีอาจจะไม่เพียงพอ เพราะเหตุว่า ~~คุณ~~
มารดา ๑๑ และ ๑๑ นั้นได้คิดออกไปแล้ว ถ้าหากว่าการมาพิจารณาคัดกรองว่าจะแก้ไขตาม
ตัวเลขที่ทูลเวียนแล้ว ข้าพเจ้าไม่สงสัย นี่ก็เห็นว่าท่านสมาชิกทั้งหลาย ล้วนเข้าใจที่สถานี
รับไปแล้วจะเบ็ดเตล็ดแปลงแก้ไขไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็รับตามมารดา ๑๒ แต่ว่าอย่างไรก็ดี
การมาพิจารณาซึ่งเห็นแก่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้แน่อะไร แต่ว่าข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรจะเขียน
มารดา ๑๑ ทวีไว้ที่หน้าอย่างนี้ขึ้น จะเขียนมารดา ๑๑ หรือมารดา ๑๐ ละไรลงมา
ดีแล้วกัน นี่ยังสงสัย ถ้าเขียนอย่างนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่เหมาะ

พระยานาวร ชาติ เสวี ประธานกรรมการพิจารณ : ท่านสมาชิกที่เพิ่งเข้ามาในสภา
ในคราวแรก คราวนี้อาจจะเข้าใจผิดไป ทางสภาฯ มีมาเดิมมีอย่างไรนั่นคือ มารดาเดิม
มีอย่างไรก็ลงเรียงตามลำดับ และที่ประชุมตกลงอย่างไร เลขวิธีการสภาเขาแต่มาคร่าใหม่
นี่เป็นหน้าที่ของเลขานุการสภาซึ่งท่านแจ้งอยู่ที่นั่น ท่านแก้ ~~คุณ~~ แล้วท่านเสนอประธานกรรมการ
พิจารณ
กล่าวว่าจะดูหรือคิดที่เขียนแบบนี้ อาจจะให้เป็นของเดิมเป็นอย่างไรของใหม่ก็เป็นอย่างนั้น

ข้าพเจ้าขอประทานโทษ.

นายสนานท์ สายสว่าง (บุตรปรุ้ม) : ข้าพเจ้าเป็นมัลลิกทนายอยู่ยังไม่เข้าใจ
คืออยากจะเริ่มงานเพื่อใครเขากามจะอธิบายแก่เขาไม่ได้ คิดภายในจึงตั้งหมายเลข ๘๒ หรือ
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถูกภายในจึงตั้งหมายเลข ๘๒ หรือเป็นอย่างมาตรา ๘๑ หรือจะคงหาไปอย่างนี้
หรือ และพยานอ้างว่าคนละเรื่อง ~~ผู้กระทำความผิด~~ ข้ออธิบายที่ติดกับเจ้าคุณประธาน
คืออ้างว่าคนละเรื่อง คนละเรื่องแต่ท่านเจ้าคุณบอกว่าจะให้ติดกับมาตรา ๘๒ ถัด
ก็เรื่องเดียวกันก็แย้งกันอยู่ในตัว สำหรับมาตรา ๘๒ พยานอ้างรัฐบรรณคดีในชั้นบอก
พยานว่าสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้วางไว้ซึ่งสิทธิเด็ดขาดในการศึกษาแห่งรัฐบรรณคดี มีจุด
แต่ว่าพยานบอกว่าพยานรับมาของเดิมไว้ แต่ว่าเพิ่มเติมคำว่าภายในจึงตั้งหมายเลข ๘๒
ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ คือหมายความว่าถ้าเมื่อกฎหมายที่สภาได้ออกไปศาลเห็นว่ายังมี
ไม่ได้ความมาตรา ๘๒ ถึงกรณีพิจารณาแล้วไว้ก่อนแล้ว รายงานสู่สภาผู้รัฐบรรณคดี อุตการ
รัฐบรรณคดีประชุมแล้วเห็นว่าใช้ไม่ได้จริงถึงศาลแล้วศาลวินิจฉัยของตุลาการ รัฐบรรณคดี
ให้ถือเป็นเด็ดขาด เมื่อเช่นนั้นแล้วรัฐสภาผู้เจ้าต้องยอมตามด้วย เพราะภายในจึงตั้งหมายเลข
มาตรา ๘๒ จะทำให้คดีไม่ได้ เพราะใช้คำว่าภายในจึงตั้งหมายเลข ๘๒ ข้าพเจ้าว่า
อย่างนี้ และถ้าอย่างนั้นถ้าหากว่าจะเอาอย่างนี้ว่าเป็นคนละเรื่องก็จะต้องติดออก แต่ทำไม
เป็น ~~ผู้กระทำความผิด~~ เรื่องร มส.กันอย่างท่านเจ้าคุณ แต่ว่ากระผมเพิ่มเติมว่าเป็นเรื่องเดียวกัน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อให้เป็นไปตามที่ท่านผู้แปล ผู้คิดก่อนเสนอควรใช้มาตรา ๘๒
คดีรับมาเดิมไว้ ส่วนคดีกรณีการตุลาการอย่างไร ไม่ว่าก็ยึดเรื่องหนึ่ง

๒๐.๕๔ น.

เจ้าพระยาพิชัยราชาเมศ ธีรมาธิการ : นี่จึงเสียใจข้าพเจ้าให้ท่านแจ่ม
แจ้งไม่ได้มากกว่านี้ คือเวลานี้ไม่อยากจะพูดยาวแล้วเสียข้าพเจ้าจะลุกขึ้นพูดจะ รมติ
แต่ที่ถึงบัดนี้จะต้องตามตามคนที่ท่านเข้าใจดีอยู่แล้ว แต่ว่ายังขาดคดีอื่นอยู่คดีหนึ่ง
คือมาตรา ๘๑ ที่มีเดิมมาจากร่างเดิม แต่เราเดิมลงไว้ว่าภายในจึงตั้งหมายเลข ๘๒ นี้

สปีเจก ถ้าแปลว่า ฉะนั้นเรื่องกรณีดังกล่าว ๒๒ เกิดขึ้นก็ใช้มาตรา ๒๑ ไม่ใช่ใช้มาตรา ๒๒
 ตามบรรพทวารที่ใช้มาตรา ๒๑ ในการพิจารณา มาตรา ๒๑ มันโยงกัน มันคนละเรื่อง ~~ที่~~
~~กัน~~ แต่มันโยงกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกท่านว่า การที่จะถึงมาตรา ๒๑ นี้จะเอาอย่างไร
 จะใช้มันโยงหรือไม่โยง คือจะให้พิจารณาว่าภายใต้บังคับมันโยงหรือไม่โยง เราก็ตัดสินเอา
 คือแปลว่าการพิจารณา รัฐธรรมนูญนี้ เราให้สภาพิจารณา แต่ทว่าในการพิจารณาก็ไปถึงศาลเข้า
 ที่พิจารณาก็พิจารณาเห็นว่าพระธรรมนูญนี้ได้ออกนับจะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าเราไม่มี
 มาตรา ๒๑ ทว่าแล้วจะเกิดเรื่องอย่างที่เกิดขึ้นแล้ว เราพยายามจะป้องกันเสีย ไม่ใช่ไว้หนาย
 แล้วอวดบอก คือเป็นมันหา แต่บทนั้นในข้าพเจ้ามีเรื่องพูดแต่ไม่พูด เพราะว่ากรมการ
 ก้าวถึงไม่พิจารณา รัฐธรรมนูญอยู่ในเรื่องศาลจะใช้อำนาจใดแต่ใหม่ แต่ข้าพเจ้าจะขอชี้
 ในที่นั้นเห็นว่า ในมาตราหนึ่งที่ว่าการพิจารณาคดีอาญา ท่านว่าเป็นอำนาจของศาลโดยจะเพา
 เมื่อเป็นอำนาจของศาลโดยจะเพา ศาลก็เป็นผู้ชักกฎหมาย ศาลก็บอกว่าจะอะไรจะใช้ได้
 หรือไม่ ก็จะไม่เกิดยุ่ง เพราะฉะนั้นเราจึงมาตรา ๒๑ ทว่าขึ้นเพื่อไม่ให้ยุ่งอีกต่อไป ถ้าศาล
 เห็นว่ามันจะขัดกับต้องบังคับคดีไว้ซึ่งรายงานมาตามทางการถึงคณะตุลาการนี้ และคณะตุลา
 การก็พิจารณาไป คณะตุลาการเราก็ตั้งองค์การไว้ซึ่งประกอบด้วยประธานสภาอาวุโสและ
 สมาชิกสภาอาวุโส ๒ นาย ประธานสภาผู้แทนและสมาชิกสภาผู้แทน ๒ นาย แล้วต่อไปท่าน
 ประธานศาลฎีกาพิจารณาคณะกรรมการตุลาการ อันมีมติกรมชั้นการ ก็เป็นการพิจารณาว่า
 จะเอาอย่างไร เมื่อคณะตุลาการนี้ตั้งเป็นคนที่ใหม่ซึ่งจะเรียกอย่างไม่อย่างไร ข้อนี้เป็นคนกลาง
 ก็ตัดสินเด็ดขาด สภาจะกลับมามีความไม่ได้ เมื่อคณะตุลาการตัดสินแล้วสภาพิจารณาไม่ได้
 ศาลก็พิจารณาไม่ได้ เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยของคณะกรมการรัฐธรรมนูญเป็นเด็ดขาด และ
 ศาลก็ต้องถือตาม ก็เมื่อเช่นนี้เราเห็นว่าวรรค ๑ ของมาตรา ๒๑ ที่ว่าศาลว่าศาลต้องถือ
 ตาม และคำจำกัดที่สุดของมาตรา ๒๑ ที่ว่าภายใต้มาตรา ๒๑ ทว่า ข้อนี้ไม่บอกว่า เมื่อคณะ
 ตุลาการ รัฐธรรมนูญมีความแล้วสภาเองก็ต้องนำความศาลก็ต้องทำตาม เด็ดกัน

10.57 น.

นายสามนต์ สายสว่าง (บุตรอุปมา) : ข้าพเจ้าเข้าใจแจ่มแจ้งแล้วตามที่กรรมการชี้แจง แต่เมื่อแจ่มแจ้งแล้วยังมีความเห็นคัดค้านอย่างแรงกล้าขึ้นอีกคือรัฐธรรมนูญฉบับนี้วางมาดอย่างไรเพื่อหลีกประชาธิปไตย อันารอรับโตมาจากปวงชนชาวไทย แต่อำนาจซึ่งกฎหมายใด ๆ ~~ไม่ได้~~ เป็นอำนาจตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งประกอบด้วยบุคคลไม่กี่คนซึ่งไม่ใช่ประมุขแห่งเอกราชซึ่งติดหลักประชาธิปไตย ใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่ใคร่เรียนกฎหมายในอังกฤษแล้วข้าพเจ้าถามอาจารย์เสปนินอกว่า อังกฤษไม่มี คืออำนาจอริปไตยมาจากปวงชน แต่กฎหมายออกไปศาลเห็นว่าการหมายเข้าตามมาตรา ๑๑ คือใช้บังคับไม่ได้ ก็กรอการพิจารณาตัดสินว่าให้คณะตุลาการพิจารณา คณะตุลาการรัฐธรรมนูญใช้บังคับกฎหมายไม่ได้ อำนาจใช้ไม่ได้ของกฎหมายที่สภาออกไปคัดค้านเข้าตุลาการรัฐธรรมนูญอย่างไร อำนาจอริปไตยมาจากใคร ประชาชนจะเขียนกฎหมายให้เขาอย่างไร อำนาจประชาชนซึ่งใช้สิทธิเลือกผู้แทนออกกฎหมาย เป็นอำนาจปิตินิยมนี้ มีหลักอริปไตย แต่ให้ออกไปคัดค้านได้ว่าออกมาแล้วใช้ไม่ได้ การคัดค้านอย่างนี้อำนาจอริปไตยอยู่ที่ใคร ข้าพเจ้าขอเรียนท่านสมาชิกโปรดเข้าใจ นี่แหละข้าพเจ้าไม่เข้าใจเมื่อผู้อธิบายแล้วข้าพเจ้าเข้าใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อประชาชนให้เขียนกฎหมายอย่างไรแล้ว โดยวิธีการใหญ่แทนเข้ามาประชุมกันในสภาเป็นรัฐสภา ๑ สภาใดคัดกฎหมายออกไปแล้ว พระมหากษัตริย์ทรงเห็นชอบด้วย เห็นแล้ว สภาออกว่าใช้ไม่ได้ ใช้บังคับไม่ได้ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นออกมาไม่ได้ ซึ่งคิดจำแนกคนแล้วก็ไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอ้างแต่จำนวนคนของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญก็ยังไม่พอว่าจำนวนคนเมื่อออกกฎหมายในรัฐสภา บางทีต้องผ่านกรรมาธิการอีกหลายคนแล้วผ่านพระมหากษัตริย์ทรงเห็นชอบ คืออย่างนี้อำนาจอริปไตยไม่อยู่ที่ใคร ไม่อยู่ที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญหรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นคัดค้านอย่างแข็งแรงว่าไม่ควรเขียนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นควรคัดออก วิกิตอนพินิตินิยมไว้ มหาสภานแห่งชาติทรงไว้ซึ่งสัตยาตเดอดานในกรรมาธิการรัฐธรรมนูญ

17/8

เจ้าพระยาสิทธิธรรมาธิบาล (พระมาลีการ) : ในการที่ท่านอ้างกฎหมาย
 ดังกล่าวนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ศึกษากฎหมายดังกล่าวมาแล้วในเรื่องว่า รัฐธรรมนูญของเรา
 ไม่ได้มีไว้เพื่ออะไร อันได้แก่... คือสภาออกกฎหมายมาถนัดถใจไป เพราะนี่วิธีที่เจ้าพระ
 ธรรมนูญของเราเป็นรัฐธรรมนูญที่เขียน เพราะฉะนั้นถ้าจะพิจารณาจุดข้อนี้ก็ต้องดูนานา
 ประเทศที่เขาเป็นรัฐธรรมนูญที่เขียน ๆ มีองค์การอันหนึ่งมีอำนาจประสานกับทางตุลาการ
 จะขัดกันแล้วเราให้ตั้งองค์การอันหนึ่งไว้ดีกว่า คณะที่ปรึกษาแล้ว คณะที่ปรึกษา
 แนนด พริ้นแดน แต่ท่านเรียกว่าอำนาจอันใดสำคัญแทน มาดูวิธีที่เป็นอยู่นั้นพอจะ
 ดูไม่เห็นว่ามากราบทูลว่า อำนาจมาจากประชาชนจริง แต่พระมหากษัตริย์ทรงไว้รัฐธรรมนูญ
 อำนาจอันนี้แต่รัฐธรรมนูญ แต่เมื่อพระมหากษัตริย์แล้ว พระมหากษัตริย์ทรงไว้รัฐธรรมนูญ
 แนนดออกเงิน 5 คือว่าทรงไว้อำนาจที่สืบสืบถึงสภาผู้แทนราษฎร อำนาจบริหารทาง
 คณะรัฐมนตรี อำนาจตุลาการทางศาล ก็อำนาจที่มาทรงพระมหากษัตริย์ ทางตุลาการก็
 มาจากพระมหากษัตริย์ ทำไมท่านไม่พูด อำนาจทางพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นที่
 เราเขียนไว้ก็ถึงนี้ก็จะเห็นการยอมไป ไม่ดี มาดีไม่ระดม ก็อำนาจทั้งสามอันนี้
 จะขัดกัน เราเขียนไว้ให้ขัดกัน ประเด็นว่าสวดศักดิ์กันแล้วพระมหากษัตริย์ทรงไว้
 มาแก่ ก็หมายความว่าอำนาจศาลเห็นว่าจะขัด รัฐมนตรี รัฐสภาไม่ได้ขัดกัน ถ้าเห็นว่าจะ
 ขัดแล้วจึงให้มาลงนามลงคณะพระมหากษัตริย์รัฐธรรมนูญ คณะกรรมการตุลาการ
 รัฐธรรมนูญที่จะได้พิจารณาว่าพระขัดหรือไม่ขัด ถ้าขัดแล้วก็จะไปแจ้งไปศาล ศาลก็จะต้อง
 ถึงความที่รัฐธรรมนูญที่รัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญว่าขัด ถ้าคณะกรรมการ
 ตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นว่าไม่ขัดก็ไม่ขัด ศาลก็จะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะ
 กรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญ เวียงเมืองเชียงใหม่

อีกอย่างหนึ่ง ท่านบอกว่าถ้าให้ศาลตั้งขึ้นมาอีกจะไม่มีศักดิ์ความเป็นไปได้
 ก็ยากก็ความดี แต่ที่เห็นว่าเรื่องเช่นนี้เมื่อเขียนเขียนกับรัฐธรรมนูญทั้งหลาย
 เขามององค์การอันหนึ่งไว้ดีกว่า คณะที่ปรึกษาแล้ว คณะที่ปรึกษา แนนด พริ้นแดน

ที่เมืองนครกลางไว้สำหรับพิจารณา แล้วจึงเสด็จมาในกรณีนี้เรากองตั้งอยู่ที่พระราช กิติ
 มรเชษฐสถานกลางไว้เป็นพระเชษฐภคินีและสมาชิกสภาอาวุโส ๒ นายซึ่งสภา
 นั้นจะตั้งขึ้น ก็คงจะอยู่ที่พระราชสถานซึ่งพระเชษฐภคินีสมาชิกสภาผู้แทนอีก ๒ นาย
 ก็คงจะอยู่ที่พระราชสถานแล้ว ยังมีพระเชษฐภคินีซึ่งเป็นบุตรสาวที่ทรงพระยศในทางศาล
 และยังมีพระเชษฐภคินีซึ่งทรงพระยศในทางศาลนั้น ผู้ที่ทรงพระยศในทางศาลหนึ่ง ความแก่
 เร็วรวมทั้งนั้นเรากวไว้ เราพยายามทำดีที่สุด เราคนกลางนั้นเรามาเพื่อสละตนเพื่อ
 แยกส่วนความผิดของเราพี่น้องอื่น ความเห็นพร้อมกันหาว่า รังคนก็ยอมตกลงกัน ทานกับ
 ข้าพเจ้าก็เห็นตกลงกัน แต่เมื่อต่อไปภายหน้าเมื่อรัฐธรรมนูญใช้ไปได้แล้วจะให้เป็นวาระของ
 โกรธใครของใครจะได้อีกขึ้นผู้ใดก็เห็นดีทั้งนี้ เวลาที่ข้าพเจ้าไม่ทำอะไร แต่ขอขึ้นมา
 แทนนั้น อันไหนก็ดีกว่า เหนามาเพื่อจะได้รู้ข้อดีข้อเสียกันแน่ ทางกรมการพิจารณา
 ก็ที่สุดก็เลวบ้างก็ ที่ตั้งท่านเห็นว่าไม่เอาเสียเอาเข้า ก็ไม่ถูกกันไม่พูดกันมาคือขึ้นมา
 มากว่า ๑๒ ที่จึงข้าพเจ้าขอรับรองของมาแล้วที่ว่าเราควรจะว่ามากกว่า ๑๒ หรือสิบสอง
 แล้วสามไม่ แล้วพูดมากกว่า ๑๒ เมื่อพูดถึงมากกว่า ๑๒ ข้าพเจ้าก็กล่าไม่ได้ จึงขอความ
 ทานพระเชษฐภคินีจะเอาอย่างไร จะเอามากกว่า ๑๒ ถอนหรือมากกว่า ๑๒ ทวิก็มากกว่า
 ๑๒ ทวิรวมกัน ข้าพเจ้าเสนอแล้ววิไว้มากกว่า ๑๒ ทวิมันไม่ถอน ซึ่งพูด ๆ คนก็ค้าน
 ไม่ได้ ถวายมาซึ่งมากกว่า ๑๒ ทวิวิว่ากัน ถ้าสมมติว่าไม่เอาที่ปรึกษาได้บังคับออกมา
 ถ้าเอาก็จะเอาไว้.

ท่าถาวรแทนพระเชษฐภคินี : คือเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอฝากให้เป็นอนางนี้ มีผู้
 ก่อความออกพระเค็ม และคนพูดกันออกพระเค็ม ก็ไม่ถนัดใหญ่ ถวายมาซึ่งผู้พูดกันใหญ่ เพราะ
 ฉะนั้นคงจะไม่ใคร่ออกพระเค็ม ที่นี้อาจจะให้เป็นพระเค็มก็ได้อีกจะใหญ่ในพระ
 ๑๒ ทวิ เราเอามากกว่า ๑๒ ทวิไว้ก่อนพูดกัน แล้วเราพิจารณาว่ามากกว่า ๑๒ เมื่อเสร็จ
 แล้วพิจารณาว่ามากกว่า ๑๒ ทวิ มากกว่า ๑๒ ทวิ ซึ่งเกิดขึ้น ส่วนมากกว่า ๑๒ ทวินั้น
 ขอให้รอไว้ที่หลังดีกว่า.

1715

พระยามานวราชเสวี (พระยานกรมมาธิการ) : ข้าพเจ้าขอให้พิจารณา
กัน มาตรา ๑๑ ทวิ กับมาตรา ๑๒ ทวิ

คำการแทนประธานสภา ฯ : คือว่าเมื่อพิจารณาพร้อมๆ เวลาอภิปรายมาตรา
๑๑ แล้วทุกคนก็ไปมาตรา ๑๒ ทุกที แล้วก็มีมาคิดว่าอ่านออกปะเถ็น

พระยามานวราชเสวี (พระยานกรมมาธิการ) : ข้าพเจ้าขอให้ท่านประธาน
รวบรวมชื่อเสียง เมื่อท่านประธานเอาไว้มิใช่ ข้าพเจ้าขอให้พิจารณามาตรา ๑๑ ทวิ กับ
มาตรา ๑๒ ทวิ ว่าพร้อมกันไม่

นายเสวตร เมฆมทองศรีสามศรี (รององ) : ข้าพเจ้ามีความเห็นไม่ตรงกับที่
มาแล้วทั้งสองนาย มาตรา ๑๑ ดูเป็นเรื่องการศึกษานี้ในรัฐธรรมนูญไม่ใช่กฎหมาย
มาตรา ๑๒ ทวิเป็นเรื่องศึกษาความถนัดของราษฎรให้ได้อีกหรือไม่ ข้าพเจ้าจะรักตัวเองให้
ฟัง เป็นคนว่ารัฐธรรมนูญออกทำให้บุคคลมีเสรีภาพในการถือศาสนา ถ้าหากว่าสภาออก
กฎหมายว่าให้มันถือศาสนานั้นหรือศาสนานี้หรือว่าไม่ให้มันถือศาสนาเช่นเช่นนี้ ใครเป็นผู้
ศึกษา ข้าพเจ้าเห็นว่าศาลเป็นผู้ศึกษาความถนัดของราษฎรจะรักคือรัฐธรรมนูญหรือไม่ สภา
ไม่มีหน้าที่ศึกษา เพราะฉะนั้นก็จึงอนุมัติ เพราะฉะนั้นคณะประเค็นมาตรา ๑๑ ทวิ
กับมาตรา ๑๒ ทวิ เมื่อเช่นเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรศึกษากันกับมาตรา ๑๑ ทวิ
ออก ก็ถามได้กับมาตรา ๑๒ ทวิ ออก เพราะไม่เถียงกัน อีกเรื่องหนึ่งใครจะ
เป็นผู้พิจารณาว่ากฎหมายที่สภาออกไม่ว่ารักคือรัฐธรรมนูญหรือไม่เพียงใด.

พระยามานวราชเสวี (พระยานกรมมาธิการ) : ขอให้วินิจฉัยว่าจะ
รวมกันหรือแยกกัน มาตรา ๑๑ ทวิ กับ มาตรา ๑๒ ทวิ

คำการแทนประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้ไม่ประชุมออกดูความเห็น
จะพิจารณาพร้อมกันหรือแยกกันไม่ มาตรา ๑๑ ทวิ กับมาตรา ๑๒ ทวิ ผู้ให้เห็นว่า
ควรพิจารณาพร้อมกัน ขอให้ไม่ตกลงมือขึ้น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายเสวตร เมฆมทองศรีสามศรี

1916

ท่าคารแทนพรชานสภา : ผู้ใดเห็นว่าควรพิจารณาแยกกัน ขอให้ไปรณก
มีดังนี้

สมาชิกชกมือเงินส่วนนอก

ท่าคารแทนพรชานสภา : เห็นเห็นว่าที่ประชุมตกลงให้พิจารณาคราว ๑๓
ทวี ก็มาครา ๑๓ พริวนกนี้

ม.ร.ว.เสด็จ มหาโมฆ (กรมการ) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงเล็กน้อย คือ
เมื่อก่อนมีสมาชิกผู้หนึ่งเรียกชื่อตั้งกล่าวหา เวชสันัฐธรรมนูญนอก ว่าว่าบุคคลมีเสรีภาพในการ
ถือศาสนา ที่มีการออกกฎหมายขึ้นในกั หรือศาสนาที่ศาสนา—โคธระเพธา หรือ
วาโยให้ขึ้นถือศาสนาอะไร เลขอย่างนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องออกกฎหมาย แต่เป็นเรื่องแก้ไข
รัฐธรรมนูญซึ่งมีบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ หรืออะไรอย่างนั้นไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่แก้ไข
ไปถูกกอง ไม่ออกแก้กฎหมาย ซึ่งความจริงควรจะแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เพราะ
ฉะนั้นไม่เกี่ยวกับประเทศอื่น ประเด็นเป็นอย่างไรเราต้องกันมานี้.

นายสอ เสถียรบุตร (สมบุรี) : ข้าพเจ้าขอทราบเรื่องตามนึกถึงว่าไว้ใน
เรื่องมาตรา ๑๓ ทวิก็มาตรา ๑๓ ทวิ เช่นอย่างกรณีที่ว่ารัฐสภาได้ให้ความรัฐธรรมนูญ
ไปส่งไว้ในมาตราหนึ่งมาตราใดแล้ว ที่คณะกรรมการรัฐธรรมนูญ เมื่อมีคดีเกิดขึ้นศาล
เสนอคดีขึ้นมา คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีความไม่ชัดเจนซึ่งในคดี ถ้าคดีนั้นจะ
ว่าอย่างไร ที่นี้สมควรว่าตุลาการรัฐธรรมนูญไปรับคำร้องเรื่องศาลตีความอย่างหนึ่ง ที่
รัฐสภาเกิดขึ้นคดีขึ้นแล้ว เกิดตีความอย่างหนึ่ง เมื่อมีการชี้แจงอย่างนี้จะออกอย่างไร.

พระยามานวราชเสวี (ประธานกรมการ) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงในท่า
สมาชิกมนตรีศึกษาธิการ ถ้าสภาตีความแล้ว กรมการตุลาการจะตีความแปลไป
ก็เสียคดีแน่ ไร้ไม่ได้ และถึงจะไม่เป็นอันรัก และถึงแม้ว่าคณะกรรมการตุลาการตีความ
อย่างไรก็ตามมาตรา ๑๓ ทวิ สภาจะถนัดตีความอย่างอื่นไม่ได้ นี่เป็นศาลเราเรียนว่า
กองคดีความนั้นเอง คอรัศ ศาลนี้ตีความกฎหมายที่แท้จริง การทำเช่นนี้ไม่/รัฐสภาได้พิจารณา

1717

- รมว. รื่นเอง ใกล้เคียงนาโคตรอนก่อน ถ้ากฎหมายต่างประเทศแล้วและที่อื่นเราไม่มี การรับรอง ที่ทำอย่างนี้เราเลือกหาทางให้ท่านอื่น จึงเอาแบบเราไป.

นายเทียน โชนินันท์ (ภาค) : สำหรับมาตรา ๑๒ ทวินี้ก็ได้ความเกิดขึ้นจาก แดสภาเป็นผู้ให้ความเคารพรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑ ทวินี้โทษคณะกรรมการเป็นผู้ให้ความ พินิจสมควรกฎหมายจะมีผลหรือไม่ สภาและคณะกรรมการอาจจะมีความเห็นและแนวทวนและ ออย่างนี้จะเป็นการขัดกันที่เห็น เช่นสมมติว่า ๑ ว่าจะพระราชบัญญัติกฎหมายค่าเช่านี้ สภาได้พิจารณาที่พิจารณาถึงความไม่สมควรไม่รักกันเสรีภาพในการที่จะกรรมกรรมของทรัพย์สิน คือว่าความที่รัฐหรือที่รัฐบัญญัติว่าให้บุคคลยอมให้รัฐเสรีภาพสมบูรณ์ในการกรรมกรรมของทรัพย์สินหรืออะไรก็ตาม-อะไร ที่นี้เราถือกฎหมายไปแล้วมีความ ไม่ว่าเป็นการไม่รักต่อเสรีภาพ ที่นี้ไม่อิงศาลก็ฟ้องจับได้ในสถานที่ คน ๆ หนึ่งมีบ้าน อขนาดใหญ่ไม่พอเพราะถือว่าเป็นบ้านของคน แต่กฎหมายควบคุมค่าเช่าอยู่ไม่ได้ เพราะ ว่าเราอนุญาตจะไม่ใดเขาไม่ได้ ศาลส่งสัญญาจะรัฐ รัฐธรรมนูญในเรื่องเสรีภาพหรือไม่ คัดค้านหน้าคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการรัฐธรรมนูญมีความไม่ถูกต้องกฎหมายนี้ รั้งต่อเสรีภาพของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญเสรีภาพในการกรรมกรรมของทรัพย์สิน ที่นี้ไม่ใช่ว่า ฟื้นฟูการรักกัน เมื่อรักกันแล้วใครจะเป็นผู้รัก สภา ๆ ก็มีความไม่รักเสรีภาพ กฎหมายฉบับนี้กับได้ คณะกรรมการรัฐธรรมนูญมีความไม่ได้ กฎหมายฉบับนี้ถือไม่ได้ รั้งต่อเสรีภาพเพราะว่าเสรีภาพเราให้บุคคลมีเสรีภาพในการที่จะกรรมกรรมของทรัพย์สิน ของตัวได้แล้ว สภาจะเป็นผู้ร่างสภา เพราะฉะนั้นร่างเข้าขอเสนอให้ที่สภา มาตรา ๑๒ นี้ขอ กงไว้ให้สภา ๆ เป็นผู้ให้ความ.

นาย ว. เสียด ภาวิน (กรรมาธิการ) : ข้าพเจ้านึกความที่จะเป็น ประโยชน์แก่สภาในการที่จะวินิจฉัยว่าจะเอามาตรา ๑๒ ทวิหรือไม่ จึงขอเสนอให้ แดสภาให้ทราบในฐานะที่เป็นการระมัดระวังว่าเราใกล้พิจารณาในที่ประชุมอย่างไร คือใน การร่างมาตรา ๑๒ ทวินี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าคณะกรรมการมาธิการส่วนมากเห็นว่าการที่จะ

1918

กฎหมายที่คนหรือรัฐรวมกันนั้นละ เกิดผลไปในทางที่ว่าเป็นอำนาจของสภา แต่ที่รัฐบาลเรา
 จำได้ว่าซึ่งให้รัฐสภาของเรา ต่อไม่ทำอะไรราชการ เมืองขึ้น ความผิดทางการ เมือง
 อารจะรุนแรง ทำให้การศึกษาความกฎหมายเห็นไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงได้คำนึงว่าจะหา
 ผลิตขึ้นมาเป็นคนที่กลางศึกษาในเรื่องนี้ มีเน้นความกึกก้องหนึ่งของกรรมาธิการ และได้
 มากักไว้ในสภานั้นก็ประกอบด้วยสมาชิกต่าง ๆ กัน บางคนก็ถูกกฎหมาย บางคนก็ไม่
 ถ้าจะให้ศึกษาความความกึกก้องในทางกฎหมายอารจะเห็นไม่ได้ อารจะเห็นไปในทาง
 ภาร เมือง หรือที่ควรคำนึงว่าอิทธิพลของพรรคการเมืองอารจะทำให้การศึกษาเห็น
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นบางคนเห็นว่ามีประชาธิปไตยแล้วก็กลัวมี บางคนเห็นว่าเมื่อมีแล้ว
 ก็ต้อง เป็นเรื่องรองพยานจะวินิจฉัยเอาเอง แต่ของโรกิตินี่เป็นสภากลางที่กรรมา
 ธิการ ได้เสนอขึ้นมาถ้ามีการหาผู้ให้คิดแล้วจะเห็นว่าบุคคลที่ไม่ใช่บุคลากร รัฐธรรมนูญ
 ส่วนมากเป็นคนที่ของสภา คือประกอบด้วยประธานสภาและประธานสภาผู้แทน
 แล้วจึงมีสมาชิกสภาอีกสองคน สมาชิกสภาผู้แทนอีกสองคน ส่วนมากไปจากสภา
 นอกจากนั้นก็มีประธานศาลฎีกา อธิบดีกรมอัยการ ~~1917~~ เลขาธิการคณะกรรมการ
 ศาลฎีกา อของโรกิติน่าจะคงจะพิจารณาประกอบด้วย อำนาจอธิปไตยอยู่กับสภา ท่าน
 ก้องรังสู ประโยชน์ในการที่จะเอาคนกลางมาที่จะไปประ-โยชน์มากน้อยเพียงใดหรือไม่
 รัฐบาลเราคงเห็นดีว่าเป็นอย่างนั้น สภาออกกฎหมายไม่หลายอันไม่ได้ กฎหมายอังกฤษ
 สภอังกฤษเราส่งออกไปแล้วจะไม่เรื่อเราไม่ได้ กฎหมายอังกฤษไม่ไร่คิดเขียน การ
 ไม่คิดเขียนในกฎหมายหรือไม่ใช่ รัฐบาลเราไม่เห็นด้วยกับมาครานี้ แต่รัฐบาลเราไม่ได้ส่ง
 สิทธิไว้ก็ไม่อยากจะทำอะไร

นายของแปลว่า ขอบ (สมาชิกประเภทที่ ๑) : รัฐบาลเราหวังในหลักการ
 เรื่องนี้รัฐบาลเราได้มีมติไว้ และโดยเพราะเรื่องนี้ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง
 ได้ถูกนั้น รัฐบาลเราสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง และในเวลาเดียวกันรัฐบาลเราขอพระทานโทษ
 ที่จะคงออกนามท่านเสนาบดี ๆ ท่านนอกว่า ตัวอย่างที่ออกว่าถ้าจะมีการออกกฎหมาย

1921

คือเรานอนให้เขาไป เขาไม่ไปพักกลางเมือง เห็นอำมาตย์หนึ่งซึ่งเรานอนให้ไปให้เรา
 กฎหมาย หรือมีกระเบื้องกลางที่จังหวัด จะเห็นหลักประกันอำมาตย์ ๆ ผู้ซึ่งเขื่อนสามเกลียว
 กำเมือง ๒ เกิดพิวราดไป เหลืออีกเกิดพิวราดถึงถึงเป็นเกรืองกิ่งเอาไว้ไม่ให้เกิดเกิดเงิง
 ไป หรือถ้าหากว่าเราให้เงินไปในรูปเช่นนี้แล้ว ราชเจ้าซึ่งมีอำนาจได้เสียในการ เสนอร่าง
 รัฐธรรมนูญขึ้นมา ราชเจ้าก็รู้สึกว่าจะหนักการไปมาก และเมื่อเรานำท่านประธาน
 กรรมการมาบอกว่าราชเจ้าสงวนไว้สักหน่อย จะคืนตามร่างเดิมถ้าหากว่าไม่มีการแก้ไข
 หลักการมากมายเช่นนี้ แต่โดยที่องค์แก้ไขหลักการมากมายเช่นนี้ ราชเจ้าพร้อมด้วย
 เพื่อนสมาชิก ๒๐ คนรู้สึกว่าการอดเวงไม่ไหว เพราะฉะนั้นราชเจ้าจึงเห็นสมควร
 ว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรในเมืองจวาร์ที่ ๓ เพราะเหตุว่าเปลี่ยนหลักการไปมากที่เกินไป
 และจึงเราจะมาคัดถอนอำนาจซึ่งเป็นอำนาจของและสมมุติที่เป็นอำนาจที่จะประกันสิทธิ
 ของประชาชนจะผูกขาดไปก็แล้ว แล้วราชเจ้าเจ้าใจว่าบรรดา ๑๘ ล้านคนก่อนข้าง
 หน้าจะเป็นอย่างไรราชเจ้าไม่รู้ แล้วราชเจ้ากับเพื่อนอีก ๒๐ คนก็ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร
 ในเมืองถึงจวาร์ที่ ๓ นี้ ราชเจ้าขอเงินเป็นข้อสั่งเสียไว้เท่านั้น.

พ. ร. ก. อธิบดี ข้าราชการสวัสดิการ ร. ม. (กรรมการ) : ราชเจ้าก็กล่าว
 ถ้าใครไม่สนใจในเรื่องที่คณะกรรมการได้ดำเนินการในเรื่องนี้มาแล้ว บางทีจะทำให้เรา
 วิถีแห่งความมุ่งหมายของคณะกรรมการได้จังหวัดนี้ เมืองแรกเรามีรัฐธรรมนูญฉบับ
 ที่ร่างขึ้นนี้ ในมาตรา ๑๑ - ๑๒ ซึ่งในนี้เงินถดถอยกัน มาตรา ๑๑ เป็นมาตรา ๑๒
 ฉบับนี้ มาตรา ๑๒ เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ คือความมาตรา ๑๑ เดิม กล่าวคือ "บทบัญญัติแห่ง
 กฎหมายใด ๆ มีหรือความแข็งหรือที่แก่รัฐธรรมนูญ หานว่าบทบัญญัตินั้น ๆ เป็นไม่
 เราเงินไว้แล้ว แต่ในภายหลังเงินไว้ว่าบทบัญญัตินั้นเป็นอันให้บังคับมิได้" ซึ่งในการที่
 ความมาตรา ๑๒ นั้นเราขอเห็นมาตรา ๑๒ และคงทำเดิมไว้ เว้นแต่มาตรา ๑๒ ทวิ
 ซึ่งเราได้แก้ไขไป ในเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาถึงปัญหาผู้ว่า/เรื่องนี้ก็ได้มี
 กรรมการบางท่าน เสนอข้อเสนอม ๆ ก็คือเสนอว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่เราได้

นี้จึงเป็นที่เกิดของทางในการที่จะให้โคเค็งงกันได้ แต่ความที่มีมติเห็นแก่กฎหมายโคมิ
 ความแย้งหรือคัดค้านรัฐธรรมนูญนั้น ใครจะเป็นผู้แย้ง นอกจากนั้นก็ไปปรากฏพฤติการณ์
 เกิดขึ้นในคดีอาชญากรรมสงครามซึ่งศาลอิวานีสโกวิทซ์ในไกรที่จะแปลกฎหมายเหล่านั้น เมื่อหา
 ว่าฝ่ายใดผิดหรือถูกนั้นเป็นเรื่องซึ่งเราควรจะรวมวิถีพิจารณาของตุลาการระบอบการปกครองซึ่ง
 เราได้ตั้งไว้ ว่าทนายความและทนายจะไม่อภิปรายประหารโทษ เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้
 มีหลายวิธีว่า สมมติว่าคณะกรรมาธิการได้มีมติความประสงค์ การศึกษาไม่แท้
 นั้นก็อาจจะเกิดมีหลายเรื่องศาลจะรับปฏิบัติหรือไม่ คำพิพากษาของศาลซึ่งพิพากษา
 ไปแล้วใครจะไปยกเลิกหรือชื่อว่าไรไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะในสภาพกเลิหรือกระทำประ
 หลังประหารโทษก็มีความสำคัญในอำนาจคณะฝ่าย คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าการที่จะ
 มัดข้อให้เกิดขึ้นไม่ว่าเรื่องซึ่งเรามีอยู่ปัจจุบันนี้เป็นการไม่สมควร อาจจะเลือกการโต้แย้ง
 กันขึ้น เมื่อโต้แย้งกันแล้วก็ไม่ใครบังคับใครได้ นอกจากจะมีมติคดีไว้ในรัฐธรรมนูญ
 มวล เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วคณะกรรมาธิการก็พิจารณาแนวแบบอย่างในนานาประเทศ โดย
 คณะเขาในประเทศอังกฤษนั้น ทดถึการดีเป็นไปอย่างดีที่ห้ามเสียใจได้ขึ้นใจ แต่ทว่าก็มีควา
 แฝงแฝงว่ารัฐธรรมนูญของประเทศอังกฤษนั้นเป็นรัฐธรรมนูญซึ่งไม่ใคร่คิดเงิน การไม่
 คิดเงินไม่ได้หมายความว่าไม่เป็นกฎหมาย เช่นเหมือนกัน แต่การที่ออกกฎหมายไม่ขึ้น
 โทษเหตุที่รัฐธรรมนูญของเราจะไม่มีการแก้ไขอย่างไร เรา คือเราถือว่าเมื่อสภานิติ
 ราษฎร์นิติบัญญัติออกรัฐธรรมนูญนี้ไม่มี นั่นเป็นเรื่องของประเทศอังกฤษ แต่สำหรับ
 ประเทศที่มีรัฐธรรมนูญเป็นการคิดเงินเช่นมีวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญบ้างไว้สมมติเช่น
 อย่างในมาตราที่เรารวกันไปอีกเรื่องนี่ คือมีวิธีการเป็นพิเศษที่คิดว่าแม้จะมี
 มติคดีใด ไม่ขัดแย้งกันเช่นนั้นแล้ว มีหลายข้อว่าสภาออกกฎหมายไปไม่ผิดนั้นก็หาได้ไม่
 และกรณีอาจจะเห็นอย่างที่อยู่แนวราษฎร จังหวัดระยองก็กล่าวอย่างพิสดารก็ออก
 กฎหมายไม่ไป เรื่องนี้คือสหภาพในการชื่อศาสนาอาจจะมีการมีเกิดขึ้นเช่นนี้
 และนอกจากนี้ก็คือว่าในมาตราที่สามก็ก็คือว่าในมาตรา ๓๒ นี้ ซึ่งเท่ากับ

1723

มาตรา ๑๑ เก็บขึ้นเป็นหลักฐานอื่นหนึ่งในเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน ว่าพเจ้า
 ไม่เชื่อเสวว่าสภาที่จะให้ระบอบการปกครองไว้ก่อนมาตรา ๑๑ ในบทหรือมาตรา ๑๑ เดิม
 ก็ความพินัยที่โค่งวิกหรือยังก่อรัฐธรรมนูญแล้ว บทบัญญัติในระ คำว่าใหม่ก็ใช้ยังไม่
 มีในบทที่ประกันของประชาชน ว่าพเจ้าไม่เชื่อที่เราเป็นผู้นำมาถูกระพาลาตลล
 ประกัน นี้เราถือว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด ถ้าใครจะเอมิกกับกฎหมายหรือก่อ
 รัฐธรรมนูญแล้วเราถือว่ากฎหมายนี้ใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ ๑๑ นี้ เพราะฉะนั้น
 สิทธิเสรีภาพให้ให้เสียกัน ก็อย่างที่มีมาอีกคือ ~~1723~~ ก็กล่าวมา คณะกรรมการจึง
 เห็นว่าถ้าคนขอไว้เช่นนั้นก็เป็นการไม่รอนก่อนของกรรมการ เมื่อเห็นนั้นได้ก็จารณา
 กฎหมายอื่น ๆ คือไม่

นอกจากประเทศอังกฤษก็ใช้มากกว่าในเรื่องที่จะมีกลางสำหรับศึกษาเรียนที่
 ในประเทศต่าง ๆ ที่มีวิต่าง ๆ กัน บางประเทศเราถือว่าให้ศาลสูงสุดของประเทศ
 นั้นเป็นผู้วินิจฉัยถึงขั้นนี้ บางประเทศเราตั้งเป็นรูปศาลคือรูปศาลรัฐธรรมนูญก็มี และบาง
 ประเทศก็ตั้งเป็น รมว.ไร้คำปรึกษาอื่น ๆ กันว่า คือ คณะเสกศิวิวันแนต ตรีบรูเนล
 นี้ ในที่สุดความหมายก็เห็นศาลนั้นเอง คณะกรรมการได้พิจารณาขอขอเรศกันแห่ง
 การที่มีศาลรัฐธรรมนูญนั้น เห็นว่าขอเรศที่มีอยู่กว้างขวางมาก ไม่เป็นการ เหมายสม
 สิ้นสุดการของเมืองไหน เห็นกันว่า ~~คือ~~ ถึงกับของของแปลว่าให้ราษฎรร้องได้
 ความพินัยขึ้นถึงกฎหมายในอีกคือรัฐธรรมนูญของอันนั้นกัน เราเห็นว่าวิการเช่นนั้น
 เป็นการเกิน ไปได้สำหรับเมืองไทยเราที่จะปล่อยให้ราษฎร ไม่ทำเช่นนั้น เมื่อเห็นนั้นแล้ว
 คณะกรรมการก็ได้มาบ้างว่าจะหาวิธีการให้เป็นการ เหมายสม และในขณะเดียวกัน
 เราหาข่าววิการหลักของประเทศไทยอังกฤษเอาไว้ คืออำนาจในการศึกษาอันนั้น
 อำนาจของรัฐสภา และในขณะเดียวกันก็จะต้องหาวิธีการแก้ไข ซึ่งถ้าเราไม่แก้ไข
 ประการใดแล้ว มันหาวิธีแก้ถึงกับกล่าวที่ คณะกรรมการจึงเห็นว่าคนที่ได้ร่างมา
 มาตรา ๑๑ นี้ เราไม่เรียกว่า คณะเสกศิวิวันแนต กอด้ เราเรียกว่า

1924

ก่อนคดีความนั้นหมด ทรัพย์สินหมด ฉะนั้นจึงเห็นสมควรที่จะตั้ง
 เราไม่ให้รับเงินเดือนและไม่ให้มีอำนาจกว้างขวางออกนอกไป คณะกรรมการตุลาการ
 รัฐธรรมนูญซึ่งที่เราได้วางรูปแบบไว้ก็ดี เป็นรูปแบบอำนาจหน้าที่และเพราะในกรณีที่มีความ
 สงสัย ถ้าศาลจะวินิจฉัยกันคดีต่าง ๆ แล้วเกิดความสงสัยขึ้นว่ากฎหมายใดขัดกับรัฐ
 ธรรมนูญหรือไม่แล้วเราก็กว้างวิธีการให้ศาลรัฐรอไว้ก่อนแล้วเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการ
 ตุลาการรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยประการใดแล้วก็ได้ถือว่า
 เป็นการเกิดวาทะเฉพาะในกรณีรัฐซึ่งมีเรื่องเช่นนี้เท่านั้น คณะกรรมการวินิจฉัยจะมี
 อำนาจหน้าที่พิจารณากรณีอื่น ๆ ถ้าหากมีความรัฐธรรมนูญประการใดที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือ
 เกี่ยวข้องแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น สภาจะมีความรัฐธรรมนูญประการใดที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือ
 เกี่ยวข้องเล็กน้อยเท่านั้น และเราคงเห็นว่า อำนาจหน้าที่ที่เสี่ยงเท่านั้น เพราะฉะนั้นบุคคลที่
 เหตุที่เราเห็นว่าเรื่องหนึ่งเกิดขึ้นในที่ เรื่องหนึ่งเกิดขึ้นในเรื่องอำนาจบริหารสองอย่าง
 เกิดการกระทบกันขึ้น และเราคงเห็นว่า อำนาจบริหารมาจากพระมหากษัตริย์
 ศาลคงถือถือว่าควรมีอำนาจบริหารมาจากพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ได้อำนาจ
 นั้นมาจากสวรรค์หรือให้สมอบทพวงมาให้ พวงความว่าศาลฝ่ายที่ไม่ขึ้นต่อกัน อำนาจ
 ฝ่ายหนึ่งจะไม่ทำศาลอำนาจอีกฝ่ายหนึ่งประการใดนั้นก็ทำไม่ได้ และไม่ใช่สิ่งที่ควรกระทำ
 ที่กระทำไปแล้วอำนาจอีกฝ่ายหนึ่งได้เสียคุณสมบัติอำนาจไป ก็ไม่จำเป็นไปตามสมัยของรัฐ
 ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่ออำนาจทั้งสองฝ่ายนี้เกิดขึ้นเป็นการขัดแย้งกัน
 ขึ้น การที่พระมหากษัตริย์ได้สภาวินิจฉัยคดีเป็นการไม่เหมาะสม เพราะเหตุว่าสภาได้
 อำนาจจากรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ไป แม้จะทำด้วยความระมัดระวังประการใดก็ตาม แต่
 อาจจะมีหรือแม้กระทั่งรัฐธรรมนูญได้เหมือนกัน มีประการหนึ่ง

ประการที่สอง การมีกรของรัฐมนตรีสภาต้องมีพรรคการเมือง ถ้ามีพรรค
 การเมืองแล้ว พรรคการเมืองนี้ไร้อำนาจในฐานะที่เสี่ยงข้างมากในสภา ออกกฎหมาย
 ไม่เพื่อที่จะไม่ทำตามพระราชพิธีหรือพรรคการเมืองฝ่ายข้างไหนแล้ว สภาสี่องเป็นรัฐวินิจฉัย

1725

คุณพ่อบรรณการโกหรือไม่ ถัดมาเป็นกรรมการเองว่าสภาผู้แทน
 ขอมระศึกษาว่ากฎหมายซึ่งคณะกรรมการใหม่ในสภาโคฆานไม่เป็นการถูกต้องแล้ว
 อันตราสก็ยอมเลิกวันแก่ทรภครกรมเมืองอื่น ๆ แต่รับฟังข่าว (หรือ) เกิดแก่ประชาชน
 ซึ่งมีโฆษณาไม่ถูกต้องกับโฆษณาของทรภครการเมืองฝ่ายไทย เมื่อไม่นานนี้แล้วคณะกรรมการวิ-
 การจึงได้มีความเห็นว่า ในการที่เราจะตั้งกรรมการให้เป็นที่กลางจริง ๆ เรายังอาจเป็น
 รองที่เกิดปัญหาเรื่องนี้ได้ และโดยเหตุที่เราสงวนเอาไว้ตามมาตรา ๒๒ พวิ ก็อำนาจ
 ในการศึกษาหนังสือสภาเป็นผู้ทรงสิทธิ์ได้ทราบ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการที่จะตั้ง
 ขึ้นนี้ จะต้องไม่ไปตั้งคนหรือไปสภาให้มีส่วนร่วมมาก เช่นคิดว่าท่านจะเห็นได้ว่า คณะกรรม
 การความมาตรา ๒๒ ครี้นมีอยู่ ๓ คน ๑ คนเป็นของสภาสูงและสภาล่างรวมกัน คือ
 สภาละ ๑ มีบุคคลภายนอกเข้ามา ๑ คน คือประธานศาลฎีกา อธิบดีกรมอัยการ
 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา บุคคลภายนอก ๑ คนก็เป็นผู้แทน ๑ ฝ่าย คือผู้
 แทนทางศาลและผู้แทนทางฝ่ายบริหาร คือในบุคคล ๑ คนนี้มีผู้แทนฝ่ายสภาถึง ๑ คน
 เพราะฉะนั้นก็ยอมเป็นกรรมการเองว่าการวินิจฉัยต่าง ๆ ถ้าไม่มีเหตุผลที่พอพิพาทกันแน่
 จริง ๆ แล้ว คณะกรรมการนี้ก็ยอมวินิจฉัยผิดก็ต้องไม่มีความจำเป็นของสภา เว้นแต่รูป
 การจะไปในทางไม่ชอบไม่ว่าจะระการโค เมื่อเช่นนี้แล้วคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ร่างมาตรา
 ๒๒ พวิขึ้นมา นี้ก็ขอเรียนด้วย เราคิดว่าเราเห็นกลางจริง ๆ เราไม่เร็วทางสภา
 และไม่เร็วทางศาลหรือฝ่ายบริหาร เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้วเราเข้ากับประชาชนทั่วไประ
 เทศ เราจำแนกจะยกฐานะอำนาจทั้งสองฝ่ายไว้ให้สมดุลกัน ไม่เอียงขวาให้ฝ่ายโค
 ฝ่ายหนึ่งให้อำนาจศาลซึ่งมีแก่ฝ่ายโคฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นอำนาจสาม ขอให้สมาชิกที่กัก
 คำนหรือโคไม่รบกวนใจมาเป็นกรรมการ มาตรา ๒๒ พวิที่ร่างมานี้เป็นการรักษา
 ประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย ทบทวนเองว่าเราเป็นผู้แทนเราจะยกเอาอำนาจนี้ไว้
 คำท่านเป็นผู้แทนฝ่ายร่างไม่ ท่านอาจคิดถึงคณะกรรมการกฤษฎีกา ถ้าไม่มีบทบัญญัติไว้
 เพราะฉะนั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงคิดว่า บทบัญญัติที่ประโฆษนี้เป็นอันมาก และพอจะรับ

๑๗๒๖

ไร่รอมกพรองค่าง ๆ และไร่ร้างซึ่งมีค่าเป็นประโยชน์แก่ผู้ขาดหนือความเข้ม
ขจรณแก่ผู้ขาดหนือ.

นายทองเปลว/ทนาย (สมาชิกประเภทที่ ๑) : โศกณะเพาะเรื่องนี้เป็นข้อ
 ประเด็นที่ร้องว่าเจ้า ที่เมื่อท่านกรรมการได้แจ้งเรื่องนี้ ความจริงการร่างรัฐธรรมนูญ
 นั้นที่หนักเข้าเราก็ต้องพิจารณาถึง^{บุคคล}บุคคลมากยิ่ง เพราะเหตุความจำเป็นเกี่ยวกับ^{บุคคล}บุคคล
 โศกณะและเมืองหลักการ^{บุคคล}บุคคลที่^{บุคคล}บุคคลเจ้าจะคงต้อง^{บุคคล}บุคคล/ร้องรัฐธรรมนูญ ความ
 จริงนั้นในเรื่องการแก้อำนาจของ^{บุคคล}บุคคลออกเมื่อวันที่ ๑๖ ๓ อย่างนั้นจากที่ร่างหรือตั้ง
 เค็มของ^{บุคคล}บุคคลที่^{บุคคล}บุคคลไว้ เช่น เมืองเศตกีเออหรือ^{บุคคล}บุคคลที่^{บุคคล}บุคคลนั้น เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งเมืองเศตกี าร
 รองประธานาธิบดี^{บุคคล}บุคคล ก็ได้คิดว่าจะแบ่งแก่อำนาจของ^{บุคคล}บุคคลให้ตามอย่างนี้ ให้ออกข้างเค
 ษาค แคนเอ็ดอำนาจของ^{บุคคล}บุคคลบางประเทศชื่อว่าเมืองเศตกีซึ่งส่วนหนึ่งของอำนาจบริหาร
 ชาติเจ้าคือหรือโทมหานศาสตราจารย์เรื่องนาม มาเคอร์เลไว้กับบอกว่าจะอำนาจของ^{บุคคล}บุคคล
 ที่เป็นอยู่ปัจจุบันนั้น ถึงแม้ว่าประเทศฝรั่งเศสก็ออกเมืองอำนาจของ^{บุคคล}บุคคลที่แก่อำนาจ
 เค็มจาก^{บุคคล}บุคคลของ^{บุคคล}บุคคลไม่ได้ เพราะมีรัฐธรรมนูญการกระทรวง^{บุคคล}บุคคลเป็นผู้ใช้หรือ
^{บุคคล}บุคคลที่^{บุคคล}บุคคลเจ้ากระทรวงที่จะมรดกชาติให้ผู้ที่ศึกษาเป็นอย่างไรก็ได้ เมื่อเห็น
 เชนนั้นการร่างรัฐธรรมนูญ^{บุคคล}บุคคลนี้ ตั้งแต่แรกนั้น ^{บุคคล}บุคคลเจ้าจึงได้ขึ้นต้นกับสนธิในเรื่องแก
 อำนาจให้เค็มจากเหมือนอเมริกาเรา แต่ในที่สภและกรรมการก็ได้มาปรองคองกับ
 ชาติเจ้าว่าอำนาจนั้นในการเดือนเข้าที่เมืองอำนาจที่หากนนั้น หรือให้เป็นอำนาจของ
 ุลาการ ไม่ใช่เป็นอำนาจของ^{บุคคล}บุคคลหรือว่าการกระทรวง^{บุคคล}บุคคลหรือว่า^{บุคคล}บุคคล
 จะถูกถึง^{บุคคล}บุคคลที่แท้จริงของอำนาจ^{บุคคล}บุคคลแล้ว เราเห็นว่าอำนาจของ^{บุคคล}บุคคลหรือศาลก็เป็น
 กระทรวงหนึ่งหรือเล็กน้อยเท่านั้นทั้ง ๆ ที่ศาลได้มีระณีสภหรือของประชาชนนี้ มีกฎหมาย ๆ
 อย่างที่ถูกศาลตัดสินจำคุก ๑๐ ปี ท่านก็คิดว่าคนที่ต้องรับ ๑๐ ปีไม่ใช่สมชาย ชาติเจ้าก็
 ว่าท่านที่เค็มโคมนานแล้วจะรู้สึกตัวคนมากทั้งนั้น เพราะฉะนั้น^{บุคคล}บุคคลที่^{บุคคล}บุคคล
 ชาติเจ้าต้องการจะ^{บุคคล}บุคคล^{บุคคล}บุคคล ชาติเจ้าต้องการให้อำนาจของ^{บุคคล}บุคคลเป็นอำนาจ

๒๕๖๗

และอิสระจริง ๆ ไม่ต้องการให้มีอิทธิพลใดๆ ใคร ไม่ก็ถกกันตามเข้าพบ จากนี้ได้ออกเสียง หรือผ่าน ไปอยู่เบื้องหลัง หรือ อื่นไปไว้ด้วยประการต่างๆ ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้อำนาจบริหารหรือคณะมนตรีที่มีอิทธิพลเหนืออำนาจตุลาการ ต้องการให้อำนาจตุลาการเป็นเหมือนศาลที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากวงศาคณาญาติจริงๆ อำนาจตุลาการไม่รับมีการเมือง มีอิทธิพลมากกว่าการจะทะเลาะกันขึ้นไม่ในระหว่างพรรคการเมือง ถ้าไม่ต่างดังสิ่งมีชีวิตเสรีภาพของประชาชนแล้ว อำนาจตุลาการก็ควรตั้งคนนอกต่าง ประชาชนก็จะมีหลักประกันแน่นอน ถ้าปล่อยให้พรรคการเมืองปกครองพรรคการเมืองหนึ่ง ท่านนักกฎหมายเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าพรรคหนึ่ง ข้าพเจ้าก็บอกได้ว่าอาจจะดี แต่พรรคหนึ่งก็เกิดอะไรขึ้นมา ข้าพเจ้าก็คิดว่าอาจจะดี ข้าพเจ้าเองก็คิดว่าถ้าเราจะเป็นพรรคส่วนน้อยในสภา เพราะเหตุว่าข้าพเจ้ามีพรรคอยู่ไม่ได้เป็นสภาสูง เพราะวาอายุ ๓๔ เป็นไม่ใกล้กับเรา เพราะฉะนั้นถ้าจะเห็นหลักการ เมืองก็เห็นสภาค่าและคงเป็นพรรคส่วนน้อย ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะมีพรรคการเมืองทั้งที่ใหม่ โขเร็นด เซียววี้ดี ระหว่างพรรคการเมือง ถือว่าทำให้ขาดเป็นต้นกลางจริง ๆ หรือเป็นประกันกับกองทัพสองข้างหนัก ไม่อยากให้มีประชาชนเดือดร้อนเพราะการทะเลาะกัน ในระหว่างพรรคการเมืองนั้น อาจจะทำให้ศาลมีโทษหนักกับพรรคจริงๆ อีกครั้งหนึ่ง และในขณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะอำนาจหนึ่งถือ กลางอีก คาง ๆ เห็นมานานแล้วมันไม่เหมาะจะ หึง เจอมี อาจจะเห็นหนักใหม่ ถ้าหากว่าเราจะไม่แยกอำนาจ เกิดวาทในระหว่างอำนาจแยกแล้ว ก็ควรเป็นไปตามร่างเดิมเรา ควรจะให้ศาลฎีกาวินิจฉัยชี้ว่ากฎหมายนั้นควรจะใช้บังคับหรือไม่ ไม่ใช่เอาตีความในรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าสภาที่มีสิทธิก็ควร แอนในที่สุดก็เกิดวาทในการตีความรัฐธรรมนูญ แต่การไปถกกฎหมายกันนั้นไม่ใช่เรื่องดีเท่ากับรัฐธรรมนูญ เป็นเพียงมีเมล็ด มาจอกี้ก็ได้อ แต่ในรัฐธรรมนูญเป็นอันในที่สุด มาจอกี้ก็ตั้งคำถามร่างใหม่ ๒ ใน ๓ แยกกฎหมายนั้นเห็นแต่เพียง สมมติว่า ๕๘ - ๖๐ นี้มันคงแล้ว ในเรื่องเรามีอิทธิพลก็ได้

1728

ไม่ว่าเห็นอย่างไรเสียข้างน้อยไว้บ้าง หากว่าเมื่อเสียข้างน้อยก็มีกฎหมายหลักบทลงโทษไว้
จะลำบากก็เกือบหมดและเราก็ยังมีหลักการ เกม พจนานุกรม ก็เห็นว่าจะไม่ให้มีแต่รูปภาพ
อันก็แล้วแต่จึงเห็นการ เสนอขึ้นหลักการใหม่ที่เกี้ยว ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นพ้องมาก เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอขึ้นหนังสือให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าได้รับหลักการ ของ
ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าขอขึ้นขึ้นหัวรถถังแห่งไม่ยอมออก ข้าพเจ้าขึ้นกับคนที่ ไม่ยอมออก
เหมือนกัน เห็นอย่างไรก็ดีเห็นไม่.

นายสุวิทย์ พิเศษเศรษฐ (เจิ้งใหม่) : ข้าพเจ้ามุ่งหมายที่จะพูดเกี่ยวกับ
พระเศียรมาตรา ๘๖ คือว่ามาตรา ๘๖ ที่ท่านสุธรรมวิธานพระธานกรมาชิกกรขอให้
นำมาตรา ๘๖ ทวิ. เรายังพิจารณาว่าอันที่กล่าวนั้น ก็มีข้อหาว่าแสดงที่จะพิจารณาไปว่า
ควรจะขึ้นตามมาตรา ๘๖ โทษก็กล่าวหาว่าให้ถึงกับมาตรา ๘๖ ทวิ.หรือไม่ แล้ว
เราจะลงมาตรา ๘๖ ทวิ.หรือไม่ดีพอ ก่อนที่เราจะพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็
ใคร่ที่จะเรียนให้ท่านได้ทราบว่าในชั้นเดิมเราได้อาศัยความในรัฐธรรมนูญของคณะ
เสด็จนิพนธ์มาจอร์ก็ ดีไว้ได้ ก็คณะเสด็จส่วนมาก แต่รัฐธรรมนูญที่แก้ไขใหม่
ก็ไม่เห็นว่าสำคัญเท่าไรนักแล้ว เห็นผู้มีความ แต่หาได้รวมเอาพจนานุกรมเข้ามาด้วย
เมื่อรวมแล้วเรียกว่าวิธสภา ซึ่งจำนวนทั้งหมดแล้วเวลานี้มีประมาณหนึ่ง ๕๖๐ เล่ม
นอกจากนั้น ได้กำหนดการลงคะแนนเสียงไปเห็นพิเศษ ก็ว่าจะต้องได้คะแนนเสียงอันมี
คุณมาจอร์ก็ ดีเกินกว่าครึ่งหนึ่งขึ้นไปอีก เมื่อเห็นเช่นนั้นแล้วก็เห็นหลักมีระกันขึ้นสมควรถือว่า
ซึ่งจะขึ้นความรัฐธรรมนูญไม่ในทางพิเศษใด ๆ ถ้าไม่ท่านจะคงมาตั้งกรรมการ รัฐธรรมนูญ
เข้ามาไว้ในมาตรา ๘๖ ทวิ.อีกแล้ว ตามที่กรรมการผู้หนึ่งได้กล่าวว่าการกรรมการ
รัฐธรรมนูญนั้นขึ้นไว้เพื่อป้องกัน หากว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นวิธสภาคณะพรรคก็มีเสียงข้างมาก
ในสภา เมื่อรัฐธรรมนูญนั้นเป็นวิธสภาคณะพรรคก็มีเสียงข้างมากก็อาจออกกฎหมายอะไร
ความในชั้นแล้วจะคงให้ตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาว่ากล่าวหลัง เชน นั้นข้าพเจ้าเห็น
ว่าไม่สมควรใดเลย ถ้าหากว่าจะให้ตุลาการพิจารณา ๖๐ให้มาตรา ๘๖ ทวิ.หรือไม่

1729

ในหม่อมเจ้าทศกัญญาเสวีฯ ๓ คนเท่านั้น นอกจากนั้นมิใช่ประธานทศกัญญา ประธานสภา
ผู้แทน ๔/๗ และสมาชิกสภาผู้แทน ๒ คน สมาชิกทศกัญญา ๒ คนรวมกันเป็น ๖ คน
เรียกว่าโคกระบั่น ๒ ใน ๓ อยู่ในคณะกรรมการรัฐธรรมนูญแล้ว สมาชิกวุฒิสภา
เมื่อรัฐบาลคณะพระภคินีเสด็จในสภาแห่งนี้ ในเวลาจะโหวตสิ่ง ทั้งสมาชิกสภาผู้แทน
๒ นายก็ สมาชิกทศกัญญา ๒ นายก็ ผู้ที่โหวตเมื่อประธานทศกัญญาอีก ผู้ที่โหวต
รับเลือกเมื่อประธานของสภาผู้แทนอีกจะต้องโคกระบั่นเสด็จส่วนข้างมากของรัฐบาล
จึงจะเป็นไปได้ ก็เรื่องนี้จะมีประโยชน์ในที่สุด การศึกษาที่อยู่ในมือของคณะพรรค
จึงรัฐบาลอยู่อำนาจอยู่ในตนเองแต่ที่สุดจะ—รัฐเรียกว่าเป็นการประนีประนอมกันจะ ไม่เข้า เข็ม
ไปหนักถึงขั้น ถ้าเจ้าจึงไม่เพิ่มระบอบแล้ว ถ้าเจ้าขอความเห็นให้ประนีประนอมที่ทราบว่าคุณ
ที่โหวตกรรมการท่านผู้หนึ่งบอกว่าเราคงการจะไม่ให้อำนาจทาง ๆ แยกออกเจ้าหาซึ่ง
กันและกัน ถ้าเจ้าเห็นว่าเห็นสมควรว่าเห็นเห็นด้วยหรือไม่แล้ว ถ้าเจ้าเห็นด้วยหรือ
เมื่อเห็นดี ถือว่าขอให้อำนาจรัฐรวมของทางที่สหรัฐอเมริกาเราใคร่บ้างไว้ คือรัฐบาล
นั้นจะยอมไม่ได้—ถ้าสภาผู้แทนของรัฐไม่ไว้บ้างใจ คือไม่เกิดขึ้นกัน หรือว่ารัฐบาล
จะเสนอกฎหมายไม่ได้ในเมื่อไม่ให้สมาชิกสภาเป็นผู้เสนอ ถ้าทำเช่นนั้นได้แล้วเจ้า
ไม่เห็นง แต่ทว่าความวิบัติการของเราเวลานี้เป็นไปตามหลักที่เรียกว่า ปาซิเม้นตารี
ถอมเวอเม้นท์ แต่เอาแบบของอังกฤษ รัฐบาลเสนอกฎหมายเช่นนี้แล้ว ทว่าไม่เราจึง
จะไม่บอกว่าเป็นการประนีประนอมกันบ้างก็ เมื่อสมาชิกทั้งสองสภาไม่สามารถที่จะประ
กันสิทธิเสรีภาพของประชาชนพลเมืองได้แล้ว ก็สามหาอะไรก็กรรมการ ๑. คนจะเป็น
ผู้ประนีกันได้แล้ว ความจริงในมาศหัวในเรื่องนี้ของกรรมการก็คือรัฐเรื่องอาชญากร
สงครามนี้เอง อาชญากรสงครามร้อยที่ข้างหน้าอาจจะไม่มีหรือที่รู้งี้ก็ได้ ไม่แน่นอน
เพราะฉะนั้นในเรื่องสิทธิที่ความเราทำได้ ก็ยอมไม่ได้แก่สภาและรัฐบาล สมมติว่าสภา
นี้ได้ออกกฎหมายไปละมันหนึ่งแล้ว กฎหมายนี้หรือคือรัฐธรรมนูญ คือเมื่อไรจะ ชาติชอบ

ที่ ๓/๒๗

1780

ที่จะไปใช้กฎหมายนั้นได้ โคนไม่คงใจกว่าศาลหรือตีความรัฐธรรมนูญ ถ้าความจริงใน
 การนี้ศาลฎีกาไม่ได้อ้างอิงการตีความในรัฐธรรมนูญแล้วมีเหตุนี้ก็ไม่เกิดขึ้น เพราะ
 ศาลอาจจะเพ่งเล็งไปว่ากฎหมายนี้ไม่ชอบ เพราะวามคร่า 14 มีนาคม "ภายใต้บังคับ
 แห่งบทกฎหมาย บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในร่างกาย เศษส่วน ทักษิณ การพูด
 การเขียน การโฆษณา การศึกษาอบรม การชุมนุมสาธารณะ การตั้ง-สมาคม การตั้ง
 พรรคการเมืองการอาชีพ" อย่างนั้นอย่างนี้ เสรีภาพไม่ได้จำกัดไว้แล้ว เราทำได้
 เมื่อไม่มีกฎหมายเช่นนี้ การเขียนกฎหมายข้อหลังนี้หนักคร่าคร่า ๑๒ ศาลไม่คงทุก
 อะไรมาจนถึงการตีความ เพราะศาลอ้างว่า รัฐธรรมนูญ / ที่ในรัฐธรรมนูญได้
รับรองเสรีภาพ จึงมุ่ง เพราะเหตุว่าท่านเอาการตีความมาเสนอ ข้าพเจ้าไม่เห็น
 รอนควม เพราะรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้โดยถ้อยคำ ที่ในเรื่องผลประโยชน์ส่วนได้
 เสียของอำนาจทั้งสามระบอบ ข้าพเจ้าเอาเมื่อใดก็จารณาโดยลงแต่แล้ว อมาจะ
 คงไว้ซึ่งหลักการเดิม คือว่าการที่จะ เขียน ส่วนได้เสียในการเกี่ยวกับ การออกกฎหมาย
 เป็นหน้าที่ของสภา ควรให้สภาชี้ขาดในเรื่องทำไปนั้นชอบหรือไม่ชอบ ชั้นก่อน ไม่
สภาผู้แทนราษฎร ชั้นที่สอง ในการศึกษานั้น พอลงสภา รอนควม ถ้าเป็นเหตุที่ว่าจริง ๆ
 ผกค้วอย่างเวลาที่มีรัฐธรรมนูญเราเขียนไว้แล้วว่ากฎหมายข้อหลังออกไม่ได้ ก็ไม่มี
 มีเหตุอะไรที่จะคงตีความ ศาลก็ไม่ให้ข้ออื่น แต่ข้าพเจ้ายังไม่เห็นควมกับกรมวิชาการ
 อีกท่านหนึ่ง ที่เขียน ไว้ในมาตรา ๑๒ ไปแต่ ไรใหม่ รัฐธรรมนูญเดิมเขียนไว้ก็แล้ว
 มบทนั้นคดี ๆ ที่รักแห่งคือรัฐธรรมนูญนั้นเป็น โมฆะ แล้วท่านมาเขียนว่าใช้บังคับได้
 กรณีเช่นนี้จะทำให้เกิดออกเองภาพหน้า คำว่าโมฆะก็มีใจไม่ได้มัน เป็นเรื่องที่ยากเกิน
 คำว่าใช้ไม่ได้ หมายความว่ากฎหมายออกไม่ได้จริง แต่ไม่ให้ใช้ แต่กฎหมายที่เป็น โมฆะ
 นั้น หมายความว่าไม่มีอะไร เกิดขึ้น ถ้าใคร ขันกฎหมาย โมฆะ โมฆะ โมฆะ โมฆะ
 ห้องร้องต่อศาล ถ้าศาลตัดสิน โมฆะ รอนควม เห็นชอบจากสภา เมื่อสภาตีความว่ากฎหมาย

ขัณฑ์ของรัฐธรรมนูญหรือเห็นไม่ชอบ เห็นนี้ การ ขึ้นภูมิก็ ทุบจึงก็ก็ การละเมิดคือสิทธิเสรีภาพของบุคคล-ในกรณีนี้หมายถึงโลกก็ ะต้องรับผิดชอบ ก็วันต้นองค์การเสด็จทางของ ผู้ที่ถูกฟ้อง บุคคลที่ถูกกล่าวหาจะต้องฟ้องร้องขอให้ศาลมันกับทั้งทางแพ่งและอาชญาได้ เห็นทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง คือเอาไปถกทั้งไว้ และทำให้เสียชื่อเสียงและทรัพย์สิน ความมาตรา ๔๒๐ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นประการหนึ่ง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในมาตรา ๒๒ ที่ท่านไปแก้ของเราว่า "เช่นอันนี้ยังมีได้" แทน คำว่า "ไม่ชอบ" เพราะเหตุนี้ที่กรรมการเขาจะทำ แทนที่จะไปปรึกษากับ ^{ผู้}ส่วนได้เสียของประชาชน กลับกลายเป็นไปแก้โรคกล่าม ๆ ^{ผู้}ที่ผู้ใดว่านักดีเอาเขาไปโลกความ ผลสุดท้ายรัฐธรรมนูญออกไปจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในชั้น คณบดีหาอนุที่ว่า ๑. สิทธิเด็กทารกในการศึกษาความเป็นรองรัฐสภา และตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นขอไม่ควรมีเพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าเรียนแล้วว่าจริงแล้วจะมี ตุลาการรัฐธรรมนูญ ตุลาการรัฐธรรมนูญอยู่ในอิทธิพลระดมจำของพรรคฝ่ายที่มี ส่วนซึ่งยากในเรื่องพรรค แต่ถ้าหากว่าท่านยืนยันว่าอยากให้มีตุลาการ เพื่อรับผิดชอบ เห็นนี้ ผู้ที่ข้าพเจ้าขอเสนอในความเห็นว่าให้ยังมีคดีผู้เชี่ยวชาญจริง ๆ และ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับทางสภา ไม่ได้เกี่ยวข้องกับทางตุลาการ และไม่เกี่ยวข้องกับในทางบริหาร มีจำนวนราว ๕๐ คน อย่างนี้จะเรียกว่าเป็นองค์การสำหรับประกันได้ แต่ท่านมาในรูปแบบที่แทนที่จะประกันได้ กลับกลายเป็นการซ้ำเติมให้ผมผมไม่ และ สภาที่ไม่มีทางที่จะขอประชาชนใช้ที่ถูกละเมิดได้ ในการลงมติ ^{๑๖/๑๖} ^{๑๖/๑๖} หรือให้ลงมติพร้อมกันว่า ขอให้ล้มตุลาการรัฐธรรมนูญตามวิธีนี้อย่างหนึ่ง ขอให้สิทธิ เด็กทารกแก่รัฐสภาในการศึกษารัฐธรรมนูญทุกวิธีทางอีกอย่างหนึ่ง และที่กรรมการ รับรองว่าจะเอาร่างนี้ไปร่างใหม่ ข้าพเจ้าคิดว่าสภานี้ที่พร้อมจะรวมมือกันที่ท่าน แต่ถ้าท่าน เห็นว่าจะเอาอย่างนี้แล้วดีเสียให้จะไม่เห็นด้วยกับวิธีกล่ามนี่

1782

เจ้าพระยาศรีธรรมราชมนตรี (กรมราชเลขา) : ข้าพเจ้าเสียใจที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติคุณทั้งหลาย การแก้รัฐธรรมนูญในวาระที่ ๒ ไม่เป็นที่พอใจ ท่านสมัคร ๒๐ คน
 จะไม่ไหวก็ได้ ข้าพเจ้าขอให้ท่าน รีกอนซิเคอร์ ใหม่ เราคงทำตัวไม่มากนัก และ
 ท่านทุกคนที่อยู่ในประเภทที่ ๑ ซึ่งข้าพเจ้าพร้อมอยู่ด้วย เราเป็นพวกจอร์จซึ่งสามารถออก
 หนึ่งก็ออกมาดีที่จะให้รัฐธรรมนูญนั้นผ่านไป เราทำข้อเสนอง่ายๆ—ถ้าเราจะมีรางวัลบางสิ่ง
 เสิมหรือให้ผู้อื่น ซึ่งเรากลัวไม่สำเร็จเพราะพวกเราข้าพเจ้าจะเสียใจที่เสีย
 ใจมาก ๆ เพราะเหตุว่าทั้งโลกเรารู้แล้วว่าเราคงแก้รัฐธรรมนูญ และการแก้รัฐธรรมนูญ
 นั้นเป็นหนทางหนึ่งที่จะเข้าร่วมของทั่วโลก เพราะฉะนั้นเราควรปรึกษากันถึง
 กฎหมายเข้ามาแล้ว การมาโต้แย้งกันขอมเป็นธรรมดา เมื่อปรึกษาสองคนก็ต้องเสียง
 สามคนก็สามเสียง เรอศกนก็ร้อยเสียง เราคงถือส่วนรวมเป็นใหญ่ ร้อยคนจะเอา
 ความเห็นส่วนตัวไม่ได้ ข้าพเจ้าก็บอกแก่ท่านวาระที่ ๑ เราจะมี ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 เข้มแข็งไม่ได้ อิมโพลีนิเบิล เพราะฉะนั้นถ้าได้ ๕๐ หรือ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ก็ดีกว่าไม่ได้เลย
 อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าทั้ง ๆ ออเมโมโต ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็อาจมีข้าพเจ้าคนเดียว
 เสียใจ อุตสาหที่เพิ่มโอกาสให้บรรดาคนรักน้ำแข็งก็ไม่สำเร็จ ก็แสดงว่าพวกเราทั้งหลาย
 มีแต่เสียงข้างมากเอาเท่านั้น ข้าพเจ้าก็ยอม แต่ท่านก็ยังคงคิดว่าไม่ได้เสียเลย เพราะ
 ฉะนั้นขอให้ท่าน รีกอนซิเคอร์ เสิมใหม่เถิด ก็ถึงประเทศชาติก็มาถึงส่วนตัวแล้ว
 ที่นี้มาในเรื่องท่านผู้แทนเจมส์ใหม่บอกไว้ที่ขงมาครา ๑๒ ทวีไว้ ก็เราก็คงไว้ไม่ไว้ว่า
 เราไม่คงไว้ เราให้อ่านอาจสกาในการศึกษา เราไม่ได้เอาออกเลย ข้าพเจ้าก็รับแจ้ง
 ว่าไม่ดี แต่ว่าเรามีมาครา ๑๒ ทวีขึ้นมาอีกมาคราหนึ่ง มาคราที่โง่งกันก็ดี แต่ท่าน
 คิดหรือไม่ว่าที่ศาลจะมากี่ถึง มีนายน มันเรื่องกรณีท่าน ๆ ที่ซึ่งหนึ่งหนหนึ่ง ศาลจะไม่
 สงสัยว่ากฎหมายที่ออกมาจะแก้รัฐธรรมนูญ และข้าพเจ้าทุกคนก็ด้วยความเคารพต่อความ
 สามารถของสมาชิกสภาผู้แทน และต่อไปสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะออกกฎหมาย ก็เมื่อ
 มีเหตุแต่ที่เขมมีตัวบางแล้วก็จะระวังให้มากขึ้นที่จะไม่ให้ออกกฎหมายที่แก้รัฐธรรมนูญ

1/33

วัน ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าคงไม่มีใครตั้งใจเช่นนั้น และเมื่อเราพูดกันว่าเราออกกฎหมาย
 ไม่เสียแล้ว ร้อยมีที่พันหนึ่งกว่าศาลจะสงสัย เพราะความซบรรมกาศาลพยายามจะแปลกฎหมาย
 ความที่มีกฎหมายอยู่ โขงจะไม่มีกฏหมายนี้รักคือรัฐธรรมนูญ ความซบรรมกาก็แปลความนั้น
 กฎหมายจะตีรื้ออยู่ที่สภา ไม่ใช่หน้าของศาลจะไปตี ศาลมีหน้าที่แปล ศาลมีหน้าที่ทำความ
 กฎหมายในรัฐธรรมนูญสมัยออกไว้แล้ว แต่ศาลจะเป็นผู้มีอิสระในการพิจารณาพิพากษา แต่
 คอ้งห้าความกฎหมาย ก็ไม่มีสิ่งที่จะทำ แต่อาชญากรรมทางอาชญากรรมอาชญากรรมจะเป็นความ
 แลออก หรือพรรคการเมืองนี้คนผูกเขาจะรักกันเอง ในอนุวัติ ข้าพเจ้าไม่รู้อาจจะมี เมื่อ
 กรณีเช่นนั้นเราก็มีหลักประกันอยู่ คือว่าถ้าออกกฎหมายไปแต่ยังไม่ใช้ก็ห้ามแล้ว ถ้าเมื่อศาล
 สงสัยนั้นก็ให้ตีความไว้ ศาลก็ไม่คองตัดสิน เมื่อแก้ข้อไขแล้วส่งมาและดูว่าการรัฐธรรมนูญ
 นี้ที่เราแก้ไขใหม่ เป็นองค์การที่จะรักษาเป็นของใคร แล้วถ้าเมื่อตีพิพากษาแล้ว
 แล้วก็เป็นเหตุขาดทั้งสภาและศาลคองชงปัญหา แต่ถ้าไม่ไปมีกรณีเช่นนี้สภาที่ทรงไว้ซึ่ง
 อำนาจก็ขาดความหมายแล้ว หรือ ไม่มีใครสักของตามเลข แต่ว่าใครจะไว้ใจก็แต่
 ท่านไม่เสียแล้ว ท่านบอกว่าจะตั้งองค์การขึ้นมีเสียงข้างมากของสภาผู้แทนและองค์
 การที่มีบุคคลที่เชื่อว่าจริง 3 คน คือประธานสภาผู้แทน อธิบดีกรมอัยการ กับเลขาธิการ
 คณะกรรมการรัฐธรรมนูญ ท่านพูดเช่นนั้นข้าพเจ้าไม่อาจจะปรักปรำท่านหรือ ท่านพูด
 เช่นนั้นท่านไม่เคารพต่อสมาชิกผู้ได้มาซึ่งสภาผู้แทนสภาผู้แทนอื่นไม่มีเห็น 4 คน
 6 คน เพราะฉะนั้นเราคองศึกษาประธานสภาอาวุโสที่ดี ประธานสภาผู้แทนที่ดี ประกอบ
 ด้วยสภาอาวุโสหรือสภาผู้แทนอื่นเห็น 4 คนก็คิดว่าเป็นผู้แทนของสภา และเป็นผู้แทนของ
 สมาชิกสภาเรา เราเชื่อความสามารถของท่านได้เหมือนกัน หรือท่านจะไม่พอใจที่จะ
 ให้ตั้งสมาชิกผู้รับ นั้นเป็นเรื่องที่สมควร อาจจะแก้ว่าให้ตั้งบุคคลนอกอีกสองคน จะตั้ง
 ในหรือนอกก็ใคร่ข้าพเจ้าไม่รักของ แต่ในที่เรื่อนมาให้ตั้งจากสมาชิกสภาคนสองคน สภา
 ผู้แทนสองคน และท่านจะรักษาความหมายว่าสองคนนี้จะตั้งคนนอกก็ได้กับในก็ได้ข้าพเจ้า
 ไม่รักของ กรรมการที่เสนอมาที่พยายามให้ตกลงกันและให้ถูกใจสมาชิกส่วนมากที่สุด

1734

แต่จะปฏิบัติให้ถูกในจุดทุกข่าไม่ได้ และเราชาวอเมริกัน/๗๗๗๗ องค์กรที่มีอำนาจกับ
 หลักการเสียก่อนว่าจะเอาหรือไม่ ถ้าท่านเอาแล้วผู้ประกอบนั้นเป็นบุคลากร^{ผู้}ที่มี
 ทักษะไม่พอใจ ก็ท่านจะว่าอย่างไรก็เป็นเรื่อง ^{ที่}เรา วาดกันทีหลัง ท่านก็องค์กร
 กรรมการที่ระกั้งใหม่ที่เป็นคนกลาง คือไม่ใช่ขององค์กรกลาง ท่านจึงไม่ยอมให้ประกอบ
 กลอบถั่วไข่ ข้าพเจ้าเห็นว่ามืองค์การกลางก็ เมื่อศาลตัดสินแล้วเราก็ยังเป็นคนกลาง
 ขึ้นมา ซึ่งเป็นผู้แทนของสถานีคิดมันบ้าง รองผู้อำนวยการบ้าง บุคลากรบ้าง หรือท่าน
 จะเอาใครก็ได้เอาสิ เราจะทำองค์กรกลางเราทำก็ตั้งไว้ใจ อะไรทั้งหลายในโลก
 นี้มี ไพร แอนด คอน ก็ยังมีดีและเสีย ท่านบอกจะให้สภาศึกษาความ เพื่อข้าพเจ้า
 ได้ชี้แจงว่าสภาเป็นผู้ออกกฎหมายเอง สภาที่เสียข่างมากและสภาที่ออกไม่ได้จะให้
 สภาไม่บอกวาทหรือไม แต่พอออกไปบอกว่าเป็นที่ ถ้ารักแล้วข้าพเจ้าจะออกไม่ทำไม่
 ก็เสียไม่รักกันอะไรหรือประธาน ซึ่งจะรักคือรัฐธรรมนูญศึกษาเป็นคนออกเอง
 ก็เท่ากันคนมีส่วนเป็นผู้กระทำส่วนใดเสีย สภาออกกฎหมายไม่เองแล้วจะมาให้สภานอก
 ว่ากฎหมายนี้ใช้ไม่ได้ ขบวนการผู้ประท้วงมากในที่นี้ว่าใช้ไม่ได้จะออกไม่ทำไม่ อีก
 ร้องมีที่ทนไม่รักกันเสียภาพของประธานตามที่ตราไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วใครจะเป็นผู้
 ประกอบ เพราะฉะนั้นไม่ใช่ที่เราจะพยายามที่จะออกกลาง แล้วคนกลางนี้จะเอา
 อย่างไร หรือท่านบอกว่า ๕๐ ซึ่มไฟ ก็เกิด ข้าพเจ้าไม่พักท่านอีกค่าหนึ่งไกลทางลัด
 ค่า รัฐธรรมนูญเขียนว่าเป็นอิสระ แดกรรมาธิการ เขียนว่าใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าขอเรียน
 ท่านว่า ฮินฮิมฟอสซิเบิ้ล ถ้าท่านกลับไม่มีอีกที่จะคุยกับข้าพเจ้าว่าใช้ไม่ได้ก็ถูกต้อง
 เราขอว่าอิสระหรือไม่อิสระเลย เพราะว่าอิสระนั้นมีรักไม่ ที่มีเราบอกว่าใช้ไม่ได้
 ฮินฮิมฟอสซิเบิ้ล เราใช้ไม่ได้แต่คนจะคิดหรือไม่ดีไร แต่ใช้ไม่ได้ดังนั้นเราให้ทำ^{ผู้}
 แล้วคำว่าอิสระทาง^{กลาง}อะไรก็เห็นอิสระ ๆ ก็แปลว่าท่านไม่ชอบว่าอิสระ เราก็
 เพลินมือ จึงบอกว่าไม่ควรใช้อิสระ และเสียท่านก็ชอบอิสระ เสียก็ไม่ชอบ เพราะ
 ฉะนั้นเอาความที่กรรมาธิการแก่ ข้าพเจ้าขอพูดตรงก็คือจึงยอมยกท่านทั้งหลายว่า ขอให้

1735

พิจารณาโคปรอนคอม จะเอาตามนั้นหรือไม่ มีเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอชี้แจง.

ร.อ.พระเสวี สุภณิน ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : สำหรับเรื่องนี้
 เราได้ถือปฏิบัติมาบ้างแล้วในเวลานาน แต่สำหรับข้าพเจ้าจะพูดก่อนนั้น คือข้าพเจ้า
 มีความประสงค์ที่จะเริ่มก่อสร้าง จากขนาดทางวง ๗๖ ฟุต ๖ นิ้ว คือสำหรับผู้ที่เริ่มเทศน์
 ทางกฎหมายก็คือสภาซึ่งเป็นผู้วางนิคมในคดี แล้วทางสภาจะออกกฎหมายโคสตันโลกีท
 โคไป จะต้องมีราคาเทศน์ทางฝ่ายบริหาร ที่มีค่าสูงกว่าทั้งสองฝ่ายนี้ไม่ไว้วางใจ
 กันแล้ว ถึงการตั้งหลายก็หาสำเร็จไม่ บรรดาพระราชาธิบดีในสหประชาชาติต่าง ๆ ที่
 ทางสภานี้ออกไป ก็อาจจะมิข้อสงสัย ผมขอเสริมเพิ่มเติมว่าเราเป็นผู้เริ่มแปลนสำหรับ
 ก่อสร้างบ้าน แต่ผู้ที่มีภาระเงินแปลนมีภาระร่วมกันเสร็จแล้วก็ทางคนกลางกลับไม่ปฏิบัติ
 เนาะของตน ที่มีทั้งแปลนนั้นไว้ นายช่างเป็นผู้ปฏิบัติกัน ผู้ที่มีคดีตามที่เกิดสงสัยก็
 จะไม่เสียสิทธิหรืออานิเคราะห์ทางสภานี้ก็ยังไม่เห็นจะคงตั้งคณะกรรมการสำหรับเพื่อ
 ให้ความเห็น-ความรู้ความนึก เพราะกรรมการรัฐธรรมนูณคดีที่มีในรัฐธรรมนูณนี้
 ก็เป็นผู้แทนของสภา เป็นผู้ที่จะได้ตกลงแก้ไขกันฝ่ายเทศน์กลาง ๆ คือทางฝ่ายศาล
 และรัฐบาลนั่นเอง เมื่อข้าพเจ้าพูดจากขนาดทางวงสมาชิกทั้งหลายจึงเข้าใจ ที่
 ข้าพเจ้าเองมีความในเรื่องที่ท่านประธานจักแจ้งมาขึ้น เป็นของก็แล้ว.

นายทองเสถียร หลอม (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอขึ้นพันอย่างนี้
 ท่านอธิการบดีหรือผู้วิธาฯ และท่านผู้แทนเริ่มใหม่อย่างเมื่อถึงเป็นหลักฐานที่สุดขององค์แล้ว
 เพราะเหตุว่าการใช้อำนาจกฎหมายเป็นหลักฐานองค์แล้ว การไขว่ไขว่จะกระทำกฎหมาย
 นั้นจักก่อรัฐธรรมนูณหรือไม่ ที่ท่านบอกว่าท่านเป็นศาลฎีกาแล้วก็จะไม่รับเป็นผู้พิพาก
 ษา และผู้วิธาฯ เรื่องแบ่งอำนาจตุลาการนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าควรจะเป็นเช่นนี้
 และที่ข้าพเจ้าได้พูดเมื่อกี้ท่านสมาชิกผู้เกิดวิธาว่าข้าพเจ้าจะเป็นผู้ทำลาการวาง
 รัฐธรรมนูณนี้ คดีนั้น ๆ กับว่าข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับระบอบประชาธิปไตย ท่านไม่รู้
 ข้าพเจ้าก็ ถ้าแม้ว่าจะระบอบวิธาข้าพเจ้าก็เทศน์มาแล้ว มีหลายผู้ที่ว่าเราจะวาง

๒๒.๑๐ น.

พระอภัยมณี พระองค์เจ้ากรมมโหฬาร กรมราชการ : ในคณะ
 กรมราชการก็ได้มีการโต้เถียงกันมากในเรื่องนี้ และความเห็นก็ได้แตกออกไปเป็น ๒ พวก
 กึ่งที่ได้มีการอธิบายกันในสภา านี้ ข้าพเจ้าเป็นคนกลางที่เสนอทางประนีประนอม จึง
 ขอชี้แจงเหตุผลของข้าพเจ้า คือฝ่ายหนึ่งจะให้มี ๑๕ หมื่นนี้ คือหมายความว่าสภาทรงไว้
 ซึ่งสิทธิเด็ดขาดในการศึกษา แต่ในเวลาเดียวกันก็มีตั้งมาตรา ๑๒ ซึ่งเป็นมาตราเดิม
 คือว่าบทกฎหมายใดที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญเรียกว่าเป็นโมฆะซึ่งหม่อมเจ้าไชยงคมนตรี
 ได้กล่าวหาว่าข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงว่ารัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นอย่างไรหรือประเทศอื่นเป็นอย่าง
 ไรนั้น เพราะความจริงข้าพเจ้าได้เรียนมาจาก ๒ ประเทศ และได้เรียนประมุขรัฐธรรมนูญของ
 ประเทศต่าง ๆ มา แลข้าพเจ้าถือรัฐธรรมนูญไทยหรือรัฐธรรมนูญตามที่ร่างกันมาใหม่
 และเมื่อข้อความถามมาตรา ๑๒ ใหม่ซึ่งเป็นข้อความเดิมว่า บทกฎหมายใดที่ขัดหรือแย้ง
 กับรัฐธรรมนูญแล้วเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ หรือเป็นโมฆะเช่นนี้ บทมาตรานี้ก็ควรจะมีความ
 หมายที่เฉพาะเจาะจงไม่อยู่ในรัฐธรรมนูญอังกฤษ เพราะฉะนั้นจะไปเปรียบเทียบเข้ากัน
 เขาไม่ได้ ความหมายที่ว่ากระไรกันที่ร่างมาใหม่ก็แสดงชัดแจ้งว่า การที่บทกฎหมาย
 นี้ที่ไว้ว่าศึกษา
 กับการใช้การศึกษาเป็นการให้บทกฎหมายกับนักเรียนที่สอบออกจากรับกัน แต่เรื่อง
 นี้เกี่ยวกันถึงที่ห้ามสมาชิกหลายท่านได้ชี้แจงแล้วนั้นเป็นการถูกต้อง แต่เมื่อมาตรา ๑๒
 นี้แล้ว
 อาจจะมีควมขัดกันขึ้นระหว่างอำนาจตุลาการและสภา คืออำนาจที่วินิจฉัยกันก็อาจจะ
 มีขึ้นได้
 ดังได้เห็นแล้วว่ามีการโต้เถียงกันในเรื่องเป็นอย่างไร คือถ้ามาตรา ๑๒ เียบยดกับ
 โมฆะจะ
 มันก็ไปขัดอย่างหนึ่ง มันก็เข้ามายุ่งกับรัฐธรรมนูญของอังกฤษ แต่เมื่อยังมีอยู่แล้วก็
 อาจจะ
 กระทบกันเกิดขึ้นได้ระหว่างอำนาจทั้งสองซึ่งเป็นส่วนอำนาจอธิปไตย คืออำนาจอธิปไตย
 แบ่งออกเป็น ๓ องค์ เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นผู้ร่างรัฐธรรมนูญที่มีความจำเป็นที่จะต้อง
 แต่งตั้งถึงสภาที่ขัดกันนี้และหาทางแก้ไข เรื่องเป็นอย่างนี้ ที่ทางแก้หากมองว่าถ้าหาก
 สักก็ขอ
 สักก็ขอแก้ไขสภาใหม่โดยเอามาตรา ๑๒ นี้ในอนุสัญญาอย่างหนึ่ง หรือที่ท่าน
 แต่ง

อีกฝ่ายหนึ่งก็บอกว่า เสนอให้พาที้เดียว เรื่องเป็นอย่างนี้ ฝ่ายหนึ่งจะเอาสภา ฝ่ายหนึ่งจะเอาศาล แต่ความจริงอำนาจทั้งสองมันซัดกันขึ้น หรือจะเอาองค์การใด คณะกรรมการได้เสนอเรียกว่าองค์การกลาง เรียกว่าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ในชื่อที่มีอำนาจทางตุลาการ แต่ส่วนคนที่ประกอบนั้นมีมติเห็นว่าถึงแม้ว่าเนื่องมาจากการใช้เหตุผลหมายก็เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับภาคีความ เพราะฉะนั้นส่วนตัวบุคคลที่จะเข้าเป็นกรรมการในคณะตุลาการนั้นก็ไม่ได้มีประชาชนพลสุภาพ ประชาชนสภาผู้แทน แล้วก็มีสมาชิกอีก ๒ สภาเข้าไปร่วมอยู่ด้วย นี่แหละความมุ่งหมายที่เสนอมา ก็เพื่อให้เป็นหลักประกันอย่างที่ว่าสมาชิกฝ่ายหนึ่งออกปรัย และข้าพเจ้าเองในคณะกรรมการก็ได้เป็นนายของความเห็นฝ่ายท่าน แต่ว่าที่ข้าพเจ้าสรุปความก็แปลว่าเมื่อเรายังมีมาตรา ๑๑ อยู่ กรณีที่จะซัดกันขึ้นระหว่างอำนาจทั้งสอง คือสภาฝ่ายหนึ่งกับอำนาจตุลาการ คือศาลอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจเกิดขึ้นได้ และถ้าเราจะให้รัฐธรรมนูญของเรา มีหลักที่แน่นอนแก่องค์การจะมีวิธีที่จะแก้การซัดกันนี้ จึงได้เสนอคณะกรรมการตุลาการขึ้นมา

๒๒.15 น.

นายเช็กี คุ้มกันส์ (พระบุตร) : ความจริงเรื่องมีความเห็นเราก็จะลงรอยกันทั้งฝ่ายกรรมการและฝ่ายผู้แปรญัตติ ซัดกันแต่เพียงหลักการ คือทั้งสองฝ่ายมีความประสงค์จะให้ทุกความเห็นของกรรมการประชาชน ข้าพเจ้าเองและผู้แปรญัตติได้กระหนาบทั้งในเรื่องความถูกต้องหรือเหตุผลแล้ว มีความวิชนวน แต่เห็นองค์การนี้ดีพอใจ แต่เห็นองค์การนั้นจะให้เป็นธรรมจริง ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับ ส.ส. เสียใจใหม่ว่าการที่มีองค์การนี้ถึงจะไม่ได้ขัดต่อความมุ่งหมายของเรา เพราะว่าประชาชนสภาอาวุโสและสมาชิก ๒ นาย ประชาชนสภาผู้แทนและสมาชิก ๒ นาย ผู้ที่ถูกแต่งตั้งนั้นถึงได้เสียงข้างมากของพรรคของที่โหวตให้เป็นฝ่ายรัฐบาลทั้งสองเช่นนี้ การที่จะให้ผู้ที่มิใช่หัวหน้าทางการเมืองเข้าไปมีความเห็นและมีเสียงข้างมากในคณะกรรมการด้วยแล้ว ความเป็นธรรมก็ยังไม่ ถ้าจะให้เป็นผู้เป็นอภิ

จริง ๆ อย่างท่านผู้ปรารถนาคำถามที่รบกวนมา ก็จะไม่ได้อาจะเป็นธรรมดา ๆ ซ้ำพี่เจ้าจริง
ขออ้อนวอนคณะกรรมมาธิการ ได้ขอรับร่างอันได้ส่งไปร่างเสียใหม่ บางทีจะดีขึ้นเพราะความ
เห็นของเรา ก็ตรงกันอยู่แล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรรมมาธิการ : เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ
บัญญัติขึ้นในมาตรา ๑๘ ทวิ ท่านจะเอาอย่างไร หรือตกลงจะตกลงอย่างไรกับกรรมมาธิการ
ก็ได้ ส่วนมติหน้านี้เกี่ยวกับมาตรา ๑๘ ศรีและมาตรา ๑๘ ทวิ ได้อภิปรายมาเป็นเวลาพอสมควร
และต่างคนต่างเข้าใจกันมานานแล้ว พี่เจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายสุวิชัย พันธุ์เกษรบุรุษ (เสียงใหม่) : เรื่องนี้อยากจะได้เสนอต่อที่ประชุมสักครั้งหนึ่ง
คือเสนอขอเลื่อนการประชุมไปก่อนมั๊ย ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นควรจะให้เลื่อนการประชุมไปก่อน
บ้าง ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าเสียที ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๕ คน

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : เห็นด้วยว่าเลื่อนไปประชุมก่อนมั๊ย เวลาตามแต่

14 นาฬิกา ขอพัก

พักประชุมเวลา 1๕.๒๐ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา

ปกติกา

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ดำเนินการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒ ทวีตไป มีผู้ขอเสนอให้ลงมติแล้ว

หลวงชาญเมษฐ์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอให้เปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกรับรอง
ทำการแทนประธานสภา ฯ : ในมาคราวนี้ ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปราย

ต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควรให้ลงมติได้แล้ว ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๔ นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมได้ลงมติให้เปิดอภิปราย
ต่อไป.

นายพิมพ์ ภูมิพันธ์ (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรา ๑๒ ทวิที่ ข้าพเจ้า
มีความเห็นตรงกับกรมราชเลขา คือตามร่างรัฐธรรมนูญเดิมของเราที่มีในมาตรา ๑๒ มี
ปรากฏอยู่ที่ว่า อำนาจเด็ดขาดในการตีความแห่งรัฐธรรมนูญนั้น เราได้มอบไว้แก่
สภานิติบัญญัติ แต่ว่าเราได้ทำให้เกิดเหตุอันนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติการ
สงครามของเรา โดยศาลฎีกาได้ตีความตามรัฐธรรมนูญว่าศาลฎีกามีอำนาจที่จะ
ตีความในรัฐธรรมนูญได้ เพราะว่าในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนั้นไม่มีปรากฏว่าเขาไว้ชัด
เป็นแต่ว่า อำนาจเด็ดขาดในการตีความแห่งรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของสภานิติบัญญัติ
เท่านั้น เพราะฉะนั้นศาลฎีกาจึงได้ใช้สิทธิของตนในการที่จะตีความแห่งรัฐธรรมนูญด้วย
แต่ว่าจะเด็ดขาดหรือไม่นั้น ศาลฎีกาไม่รับรองเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อบทบัญญัติ
ในรัฐธรรมนูญของเราได้ปรากฏไว้โดยชัดแจ้งแล้วว่า อำนาจแห่งการตีความใน

1941

รัฐธรรมนูญนั้นเป็นอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า ไม่มีอำนาจอื่นใดที่จะสูงกว่าสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ในกรณีที่ศาลฎีกาได้ตีความไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายิ่งไม่ใช่ สภาผู้แทนราษฎรของเรามีอำนาจที่จะชี้ขาดในกรณีที่ศาลฎีกาตีความจะใช่หรือไม่ แต่เป็นไปแล้ว—ตามรัฐธรรมนูญเดิมของเรา

บัดนี้ ข้าพเจ้าจะได้อธิบายเข้าไปในรัฐธรรมนูญของเราฉบับใหม่ที่เรากำลังร่างและพิจารณายกยู่ โดยเหตุผลที่ข้าพเจ้าเห็นว่า เมื่อร่างรัฐธรรมนูญเดิมโดยมีอำนาจไว้แก่สภาผู้แทนราษฎรแล้ว และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นว่า ในกรณีตีความรัฐธรรมนูญข้อใดนั้น เมื่อเกิดปัญหาโต้เถียงกันขึ้นว่า ใครจะเป็นผู้มีอำนาจที่จะตีความในรัฐธรรมนูญนั้น กรมการกิจการจึงได้ร่างเงื่อนไขขึ้นไว้เพื่อให้เป็นกรณีโต้เถียงว่า ในกรณีตีความในรัฐธรรมนูญนั้นในคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าเป็นการชอบแล้วในกรณีที่คณะกรรมการกิจการได้เพิ่มเติมเช่นกัน เพราะว่าถ้าจะให้สภาผู้แทนราษฎรตีความไปตามเดิมนั้น ทางคณะกรรมการกิจการเห็นแล้วว่าจะจะไม่เหมาะสม เพราะว่าสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ออกกฎหมายแล้ว ครั้นจะให้ตีความอีกก็เกรงว่าจะเป็นการที่ไม่สมควร เพราะว่าสภานั้นคงยืนยันความดีของตนเอง เช่นนี้คณะกรรมการกิจการจึงได้ตรามาตรา ๑๒ ทวิขึ้นไว้และเมื่อตราไว้เช่นนั้น ก็มีปัญหาคือว่าในการที่จะมอบให้กรมการคณะหนึ่งพิจารณาเช่นนั้นจะสมควรหรือไม่ ทางฝ่ายสมาชิกผู้แปรพักตร์เห็นกันว่าเห็นสมควร ที่กำหนดขึ้นจึงหวั่นใจขึ้นใหม่ได้เช่นไปว่า ในกรณีที่คณะกรรมการกิจการขึ้นนั้นไม่สมควร ควรจะให้เป็นที่ปรึกษา แต่มีสมาชิกผู้หนึ่งเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ เห็นว่า ในกรณีที่ให้ตีความในรัฐธรรมนูญนี้ ควรจะมอบไว้แก่ศาลฎีกา ข้าพเจ้าขอค้านว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะไปให้ศาลฎีกาเป็นผู้ตีความรัฐธรรมนูญนี้ เพราะว่าเราสภาผู้แทนราษฎรได้เป็นผู้ออกกฎหมายแล้ว เราก็ได้พิจารณาแล้วว่า กฎหมายนั้นเป็นการชอบแล้ว สมควรแล้ว เราจึงได้ออกกฎหมายนี้ไป ผู้แทนราษฎรเป็นผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ความไว้วางใจ ได้รับเลือกจากประชาชนถึง ๒ แสนคน และเมื่อนำลงในสภาแล้ว ก็เป็นผู้แทนของปวงชนทั่วประเทศ มีได้เป็นผู้แทนของผู้นั่งดูโดยจะเพาะ เพราะฉะนั้น ในการที่เราว่าในสภานี้ก็เท่านี้เราเอาชีวิตจิตใจของประชาชนทั่วประเทศมารวมที่นี้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะออกกฎหมายใด ๆ ไม่ใช่เป็นการที่เราได้พิจารณาเห็นแล้วว่าเป็นการให้ประโยชน์ นานักทุกขมาสูงสุดแก่ราษฎร และสภานี้ก็เป็นสภาปิตินิติ เป็นสภาที่ออกกฎหมาย เมื่อกฎหมายใดออกไปแล้วจากสภานี้ ก็เป็นอันว่ายังมีกันได้ เพราะฉะนั้น ในกฎที่รัฐธรรมนูญเดิมได้^{ตรา}ไว้ว่า การที่ความรัฐธรรมนูญให้เป็นอำนาจของสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นการที่เหมาะสมอย่างยิ่งแล้ว ไม่มีอำนาจสูงสุดใด ๆ ที่จะมาตีความกฎหมายที่สภาออกไปว่า กฎหมายระบิดใจจะเป็นไมระ กฎหมายระบิดใจจะไม่บังคับได้หรือไม่ได้ อำนาจอธิบายโดยตามรัฐธรรมนูญของเราได้^{ตรา}เอาไว้แล้ว เราได้แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ อำนาจบริหาร, อำนาจนิติบัญญัติ, และอำนาจตุลาการ อำนาจนิติบัญญัติเป็นอำนาจที่จะต้องออกกฎหมาย ในการออกกฎหมายว่ากฎหมายระบิดใจจะออกมาเพื่อจะนำมาทุกขมาสูงสุดประชาชน กฎหมายระบิดใจ ที่รวมทั้งความระบิดใจเห็นว่าเป็นสมควร หรือเห็นว่าจะเป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน หรือจะออกกฎหมายใด ๆ ไปถ้าเป็นการสมควรและกำลังความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศชาติและราษฎรแล้ว สภาก็จะออกกฎหมายนั้นไป เพราะฉะนั้นเมื่อสภาได้พิจารณาแล้วว่ากฎหมายนั้นจะออกไปแล้วเป็นการสมควรก็ออกไป อำนาจฝ่ายตุลาการนั้นมีอำนาจแต่เพียงว่าจะพิจารณาว่าบทกฎหมายใด ๆ ที่สภาได้ตราไปแล้วนั้นเป็นการชอบแล้วหรือรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกาหรือศาลใด ๆ ก็ดี มีอำนาจแต่เพียงว่าจะมาพิจารณาว่า กรณีที่เขาทำผิดเป็นการผิดด้วยกฎหมายหรือไม่เท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีสิทธิใด ๆ ที่จะตีความว่ากฎหมายที่ออกไปนั้นจะใช้ได้หรือไม่ได้ เพราะเหตุว่าอำนาจตีความเช่นนั้นแล้ว เราจะมีสภาผู้แทนราษฎรไว้ทำไม

เรามาพิจารณาว่ากฎหมายใดควร จะออกหรือไม่แล้ว แล้วเราก็ได้ออกไปแล้ว จึงผ่าน
 บริหารแล้วก็ควร จะปฏิบัติไปตามกฎหมายนั้น ฝ่ายศาลก็ควร จะตีความไปตามตัวบทกฎหมาย
 นั้นเท่านั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่ใช่ นักนิติศาสตร์ แต่ว่าเป็นผู้ที่ได้อ่าน
 กฎหมายมาบ้าง เข็ดน้อยเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่ได้ออกตรวจหาเหตุผล เป็นคนที่รักความจริง
 เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าข้าพเจ้าซึ่งมี ข้าพเจ้าจะไม่ได้ออกนิติศาสตร์ที่ดี แต่ถ้าจะเรียก
 ว่าเป็นนักเหตุผลศาสตร์ หรือนักไม่ศาสตร์ก็แล้วแต่ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเช่นนั้น คือถ้าถือ
 ความเหตุผลแล้วเราแบ่งอำนาจหน้าที่กันแล้วก็ควร จะเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ไม่ควรจะไป
 ผูกโยงหน้าที่ของคนอื่น หน้าที่ของฝ่ายใดก็ทำตามนั้น ถ้ามีระเบียบแล้วเราออกกฎหมายไปแล้ว
 ฝ่ายบริหารจะมาตีความว่ากฎหมายนั้นเป็นโมฆะ กฎหมายนั้นใช้ไม่ได้แล้วไม่ทำตามที่ จะเกิด
 ผูกโยงกันใหม่ เพราะฉะนั้นในทำนองเดียวกันฝ่ายศาลก็เช่นเดียวกัน ก็ไม่ควรจะมา
 พิจารณาว่ากฎหมายนั้นผิดหรือไม่ ใช้ไม่ได้หรือไม่ / แต่ควรมีหน้าที่แค่เพียงว่า ใครทำผิด
 ตามบทกฎหมายนั้นที่กฎหมายได้บัญญัติไว้แล้ว ก็เป็นผิด ก็เป็นวิธีพิจารณาในข้อเท็จจริงโดย
 กฎหมายโดยชัดแจ้ง เช่นพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงครวมซึ่งบัญญัติไว้ว่า บรรดาผู้ซึ่งกระทำ
 ผิดมาแต่ก่อนในกรณีเช่นนี้แล้ว ก็ให้ถือว่าเป็นการผิดตามพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงครวมที่
 ควบ ในข้อนี้แล้วถ้าศาลก็ควร จะเพียงพิจารณาในข้อเท็จจริงว่า ผู้ที่ทำผิดแล้วนั้นผิด
 ตั้งแต่เกิดสงครวมจริงหรือไม่ แล้วก็พิจารณาตามนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควร จะเป็นอย่างนี้
 มิฉะนั้นแล้วจะเกิดยุ่งยากกันขึ้น คือออกกฎหมายใด ๆ ไปแล้ว ศาลก็ถามว่าทำไมใช้ไม่ได้
 เช่นนี้แล้วจะมีประโยชน์อะไร เราได้มีเลือกมาจากประชาชนทั้ง ๒ แสนคนแล้วเป็นผู้แทน
 ของปวงชนทั้งประเทศ แต่ถ้านั้นเมื่อเราออกกฎหมายไปแล้ว กลับมาบอกว่ากฎหมายนั้นใช้
 ไม่ได้ นำเสียใจออกไปหรือไม่ ออกกฎหมายไปแล้ว กฎหมายของตัวใช้ไม่ได้ แล้วก็มา
 พิจารณาถ้ามหาไม พิจารณานั่นให้เหนื่อยและเสียเวลาเปล่า ๆ

พิจารณาทบทวนประชาชนสภา ฯ ขอให้รวมบริดพบยอม ไม่ใช่เป็นหาเรื่อง
อาชญากรรมสงครวม.

นายพิมพ์ ภูวิวัฒน์ (ขอนแก่น) : ถูกแล้ว ก็เป็นข้อเท็จจริงที่จะเห็น
ไปสู่ที่พิจารณา คือถ้าจะให้อำนาจศาลมาตีความตามรัฐธรรมนูญในเหตุคดีเหล่านี้ และในการ
ที่สมาชิกคนหนึ่งจะให้ศาลฎีกาเป็นผู้ตัดสินว่ากฎหมายใดเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่
เป็นการไม่ชอบอย่างยิง ถ้าหากว่าจะเอาตามที่ท่านสมาชิกผู้ยื่นแปรญัตติแล้ว เราจะไม่
ต้องให้สภาผู้แทนราษฎรหรือสภาอาวุโสในมาลาคอด กฎหมายใด ๆ จะออกก็เอาไม่เสนอ
ศาลฎีกาก่อนว่าจะเป็นอะไรหรือไม่ เมื่อศาลฎีกาเห็นว่าก็ออกไป ท่านนี้จะต้องมีสภา
ผู้แทนราษฎรให้เป็นการเปลี่ยนแปลง ๆ นี้ถ้าเราทำอย่างนั้นแล้วคือเราเอาศาลฎีกาแล้ว
ก็ทำกับเราอยู่เกียรติของสภา ก็เป็นการแสดงว่าสภาผู้แทนและสภาอาวุโสซึ่งเรา
เรียกว่า รัฐสภาแห่งชาติ ไม่มีความสามารถในการตีความในรัฐธรรมนูญ เราอยู่เกียรติ
ของเราเอง แล้วเราได้มีเลือกตั้งจากประชาชนหลาย ๆ แลคน จะมีประโยชน์อะไร
ถ้าเราเห็นว่าเพื่อเกียรติยศและเหตุผลทั่วไปแล้ว เราควรจะให้สภาเป็นผู้ตีความตาม
รัฐธรรมนูญอย่างที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งแปรญัตติไว้ มิฉะนั้นถ้าเห็นว่าจะอาศัยข้อเท็จจริงใน
คดีพิจารณาแล้ว เราขอให้สภามีได้เป็นไปตามมาตรา ๑๒ ทวิ ขอให้เป็นไปตามร่างของ
กรมราชิดาร ส่วนการที่ว่าเราจะเอาผู้ทรงคุณวุฒิอย่างไร ขอให้พิจารณาในมาตรา ๑๒ ทวิ
ต่อไปว่าเราควรตั้งกรรมการ ^{จำนวนสองคน} ~~จำนวนสองคน~~ ^{มาพิจารณา} ~~มาพิจารณา~~ ^{แต่ถึงอย่างไรก็ตาม} ~~แต่ถึงอย่างไรก็ตาม~~ ^{แต่ถึงอย่างไรก็ตาม}
อย่าลืมสักว่า ในการที่เราจะตั้งไปนั้น เราจะต้องอาศัยความเห็นชอบจากรัฐสภา มิฉะนั้น
ก็ขอให้ไปจากสมมติของรัฐบาลเป็นส่วนมาก อย่างที่ร่างของกรมราชิดารนี้ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นการชอบแล้ว เพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญเดิมของเราบังคับให้มีอำนาจเด็ดขาด
ไว้แก่สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นร่างใหม่ก็กรมราชิดารตราไว้ว่า ผู้ที่จะเป็นกรรมการ

นั้นจะคงประกอบด้วยประธานของทั้งสองสภาและมีสมาชิกของทั้งสองสภาอีก ๘ คน ข้าพเจ้า
 เห็นว่างานแล้วพร้อมแล้ว เพราะเหตุว่าเราจะได้นั่งอำนาจกันเสียทีเดียว แต่ข้อของข้าพเจ้า
 สมาชิกบางคนเห็นว่าในกรณีที่รัฐมนตรีห้ามสมาชิกวุฒิสภาเข้ามายุ่งเกี่ยวกับ
 รัฐสภาไม่เป็นไปตามที่ท่านอดีตรัฐมนตรีห้ามสมาชิกวุฒิสภาเข้ามายุ่งเกี่ยวกับ
 อำนาจของรัฐสภา. ความจริงที่ตรงใจเขานี้ก็เท่ากับว่าเราได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา
 แล้วในการสั่งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ควรจะเป็นไปตาม
 ร่างของกรมวิชาการในมาตรา ๑๒ ที่มี หรือจะเป็นก็ถูกไปคนร่างเดิมในมาตรา ๑๒
 แห่งรัฐธรรมนูญเดิมอย่างไรก็ตามทั้งนี้ถ้าหากว่าจะไป นอกจากนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่
 สมควร ส่วนสารที่จะยืนยันว่าไม่เป็นไปตามร่างที่ท่านประยัตติใจแล้วจะเกิดความยุ่งยาก
 ขึ้น ท่านจะเอาหัวชนคานหงส์เสียชงนั้นแล้วก็ไม่รับรองรัฐธรรมนูญว่าจะตลอดได้หรือไม่
 ข้าพเจ้าก็เห็นว่า มันก็ขอให้ฝากเอาไว้เป็นข้อสังเกตไว้ด้วย แต่ก็จะแต่ร่างใหม่ให้เป็น
 ศาลแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอยืนยันเอาหัวชนคานหงส์เสียชงนั้น คือถ้าหากว่าจะให้ศาลมีอำนาจ
 อย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอเอาหัวชนคานหงส์เสียชงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอเอาหัวชนคานหงส์
 เสียชงไว้กับท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้ผลออกไป โดยที่ท่าน
 สมาชิกประเภทที่ ๒ ได้กล่าวไว้แล้วว่ามีชาวลึง ๒๐ คน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญ
 นี้จะไม่ได้ออกออกไปแล้ว คือเข้ามาโทษพวกสมาชิกประเภทที่ ๑ ก็แล้วกัน ก็ขอร้องมาโทษ
 ว่ารัฐธรรมนูญนี้ตลอดเพราะพวกเรา.....

ทำถาวรแทนประธานสภา ฯ เลิน 15 นาทีแล้วท่าน และขอเสียที่ พูด
 ไปออกมา เวียนหัว

- นายหิน ภูพิศนย์ (ชอบถน่น) : ขอต่ออีกสัก ๒ ประโยคอีก
- ทำถาวรแทนประธานสภา ฯ : ขอให้งั้นเสียก่อน
- นายหิน ภูพิศนย์ (ชอบถน่น) : ขอต่ออีกนิดจะหมดแล้ว

1946

ท้าวกระหนบประจักษ์ภษา ฯ : ประเดี้ยว ขอใหนึ่งถ้อม ไส้คุณทองเปลวชุก
 นายทองเปลว ชลภูมิ (สมาชิกรประเภทที่ 2) : ความจริงในหลักการ
 เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นผลเนื่องมาจากคำพิพากษาคืออาชญากรรมสงคราม ความจริง
 ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะพาดความเข้าใจกับท่านสมาชิกใหม่เล็กน้อยว่าเรื่องเป็นอย่างไรกัน
 ในร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงครามที่ทุกกันในสภาในครั้งนั้น เราได้ลงมติรับหลักการ
 34 ต่อ 39 คะแนน คือฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับญัตตินั้นเพียง 34 คะแนน เห็นด้วย 39
 คะแนน แลกัน 5 คะแนน ในร่างเดิมของพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงคราม ให้สาบปฐชา
 เป็นปฏิปจน์และมีหลักการอีกเออะแยะ บึงเอ็ด ข้าพเจ้าขอขยับปากและขอออกข้อซักเล็กน้อย
 คือคอกเตอร์ไซติ ผู้แทนพระนคร เขตต์ ๓ บอกว่าเราอย่าเอาสาบปฐชาชนเลย เดี้ยวจะ
 กลายเป็นศาลพิเศษอีก จึงใข้เรามีมติเป็นศาลฎีกาเสีย แลวกัก็ขอความอีกหลายมากรว
 คุยกันเพื่อจะให้ความยุติธรรม เพราะเราก็คว่าศาลฎีกาเป็นเครื่องมือแห่งความยุติ
 ธรรมในร่างพระราชบัญญัตินั้น บึงเอ็ดก็เข้ามิตินหาเหมือนกันว่า เราเอาพระมาองค์หนึ่ง
 แลวกัก็รับเอาเราห้องกับญัตติง เชนนี้จะมีข้อไหน อย่างน้อยเพียงเราห้องก็ต้อง
 สิ่งฆาธิเสก หรือไม่เช่นนั้นก็ปฐชาสิค เพราะฉะนั้นในครั้งนั้นเรากัก็เอามาให้ศาลฎีกา
 ซึ่งเป็ศาลสูงสุดของเราคงใข้มาอย่างเรื่องจับพระเข้าห้องกับญัตติงเมื่อกัก็ ศาลฎีกา
 ก็คงจะถามถึงวิญญ์คำ ก็มีความศาลฎีกาจะคงสิ่งฆาธิเสกหรือปฐชาสิค แต่บึงเอ็ดศาลฎีกา
 ของเรากัก็เอาแต่เพียงสิ่งฆาธิเสก ไม่เช่นนั้นก็อาจจะคงปฐชาสิคคอกไป ทีนี้ การพิพากษา
 คคัก็หมคเรื่อง คือเราได้นักการชั้เดิม คือเดิมทีเดี้ยวท่านเสสิญ์ได้ร่างเข้ามาเป็นศาล
 ปฐชาชน ท่านคอกเตอร์ไซติเป็นคนแปรไซใหม่ ท่านเป็นคนแปรให้เป็ศาลฎีกา อย่างสั้นว่า
 เลย ท่านคอกเตอร์ไซติเป็นคนแปร ดังนั้นก็เพราะว่าเราถ้วศาลพิเศษกัน ทีนี้พอเรื่องเกิด
 ขึ้นมาถึกับชั้ข้า ถึแลกันไม่บอกว่ ศาลเข้ามาอยู่ในอำนาจนิติบัญญัติ ก็เลยเกิดปฏิกริยา
 ความจริงเป็นอย่างนั้น คือบางทีท่านอาจจะยังไม่ทราบร่างเดิม โดยเหตุที่เป็เช่นนั้นและ

1347

จึงเข้านัดอย่างที่สุดผู้วิเศษ ผู้แทนเชียงใหม่ว่า ความจริงถ้าศาลฎีกาไม่ใช้คำว่า สิทธิความ
ตามร่างแล้ว เรื่องก็จะล่วงเลยไปได้ แล้วก็เป็นการประสงคฺที่เข้านัดที่รัฐสภาแล้ว
ข้าพเจ้าจึงใคร่จะทําความเข้าใจกับท่านสมาชิกใหม่ ๆ บางคน ซึ่งบางทีจะไม่รู้เรื่องเดิม.

น.ร.ว.เสถียร ปราโมช (กรรมาธิการ) : ข้าพเจ้าขอเสนอใน
ข้อเท็จจริงว่า ร่างเดิมของรัฐธรรมนูญฉบับนี้คืออาชญากรรมสงครามนั้น ว่า ศาลฎีกา
ไม่ใช่ศาลประชาชน.

นายปรีดิญา จุฬานาคย์ (กรรมาธิการ) : ในเรื่องนั้นก็ตกลงเถียงกันมา
มาก กรรมาธิการจึงขอขึ้นใจในข้อเท็จจริงในชั้นกรรมาธิการให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ทราบไว้บ้างว่า เชื่อว่าจะจะเป็นประโยชน์มาก เพราะถ้าไม่กรรมาธิการจึงโดยกว้างมาเป็น
อย่างนี้ ชั้นเดิมทีเดียวเรายอมรับกันว่า มีหน้าที่ทำให้กรรมาธิการต้องใคร่ครวญมากที่สุด
คือเรื่องที่สำคัญไม่ยอมรับให้พระราชนัดคืออาชญากรรมสงคราม ซึ่งอุปมาหนึ่งว่าอำนาจฝ่าย
ตุลาการ กับอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ เกิดขัดแย้งกันขึ้นแล้วโดยรัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้ได้เปิดช่องทาง
ไว้อย่างกว้างขวาง ซึ่งทำให้เงินงกกันทางไหน ก็เงินงกกันทางนั้น แล้วก็สับสนปน แล้วก็มี
สมาชิกผู้หนึ่งเสนอว่าควรจะให้เป็นศาลฎีกาอย่างที่เราจารย์ของ แปลงแปรผิดใจไปเหมือนกัน
แล้วกรรมาธิการฝ่ายข้างมากเห็นว่า ถ้าให้เป็นไปเช่นนั้นแล้ว การออกกฎหมายของฝ่ายนิติ
บัญญัติก็เป็นการลำบากมาก และเป็นภาระจำกัดอำนาจนิติบัญญัติมากเกินไป เพราะอำนาจ
ออกกฎหมายเป็นอำนาจนิติบัญญัติ โดยจะเพาะถ่ายโอนให้ศาลเป็นผู้ที่มีความเป็นรัฐธรรมนูญว่า
พระราชนัดคืออาชญากรรมสงครามนั้นได้ทอดไปแล้วจะเป็นไมหะหรือไม เรื่องก็จะยุ่งกับใหม่ เพราะเหตุว่า
สภาที่ออกกฎหมาย ไม่มีจกัประชาชน ประชาชนเหล่านั้นก็ยังไม่แก้ก่อนว่าพระราชนัดคืออาชญากรรม
ออกไปนั้นจะมีผลบังคับหรือไม่ จนกว่าศาลฎีกาจะสั่งการเสียก่อนว่า พระราชนัดคืออาชญากรรม
ราษฎรออกมาไม่เป็นไมหะหรือเป็นไมหะ เราได้นัดถึงหลัก 2 ประการนี้ กรรมาธิการจึง

ใคร่ขอสงวนไว้ความกว้างเกิน คือ ขอให้อธิบายสมาชิกซึ่งมีมติตรงใจซึ่งสิทธิเกิดภาคในการที่
 ความ แต่ก็ไปไม่รอด โดยเหตุที่ว่าชายขอได้ทำอย่างนั้นแล้วสมาชิกก็จะไม่ยอมให้กฎหมาย
 อีก เพราะเห็นศาลสูงสุด คอกลืนไม่คอดีกเขาเรื่องนี้ก็จะยุ่งกันไม่อย่างนี้ยุ่งกับเคียวนี้
 กรมราชากร จึงหาทางออกโดยตั้งคนกลาง และคนกลางที่จะตั้งขึ้นก็ได้เลือกผู้ทรงคุณวุฒิ
 ในทางกฎหมายเป็นตำแหน่งประจำ คือ ประธานสภาฎีกา อธิบดีกรมอัยการ เลขาธิการ
 คณะกรรมการกฎหมาย และประธานสภาสูงมีประธานสภาล่าง ซึ่งมีสามสมาชิกผู้หนึ่ง
 อธิบายว่า ส่วนที่สามนั้นประธานสภาทั้ง สภาสูงทั้ง สภาล่างทั้ง หรือสมาชิกสภาสูงหรือ
 สภาล่างทั้ง ยังไม่มียืนยันว่าจะต้องเป็นนักนิติศาสตร์ซึ่งขณะนั้นอยู่ ข้าพเจ้าอยากจะขอ
 เป็นยิวว่า คอมพิวเตอร์จะตั้งใครไปเป็นกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญ สภาคงเป็นผู้เลือก
 เพียงพอที่จะได้ครบจนถึงเหตุผล เลือกรวมวิชาการให้เหมาะสมกับงานที่กรมราชากรนั้น ๆ
 จะไปปฏิบัติ เพราะฉะนั้นสมาชิกสภาสูงสภาล่างเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในตัวเอง จะไปเลือกผู้
 ไม่ทรงคุณวุฒิไปทำงานร่างกฎหมาย นี้ดูเหมือนว่าเป็นเหตุผลที่เกือบจะเป็นไปไม่ได้ แต่
 ชั่งน้ำหนักเขาไม่เลียงอาจะเห็นไปไม่ได้ก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันว่า เหตุผลทั่วไป
 ก็ไม่น่าจะวิตก และสำหรับงานเพื่อสมาชิกสภาอื่นแล้วก็ไม่ควรที่จะกังวล เพราะทั้งที่
 ท่านสมาชิกผู้เดียวและกรมราชากร ได้เห็นแจ้งแล้วว่าในจำนวน ๑ นายนั้นเป็นตนของสภา
 ๘ นายเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านจะวิตกไปไม่ได้ว่าอำนาจจะไม่ลงศูนย์กลาง เว้นแต่
 ว่าเราจะเห็นใจให้ท่านดำรงเพื่อหาทางออกในกรณีนี้ระหว่าง ๘ อำนาจนี้ และความ
 จริงสภาผู้ซึ่งทรงสิทธิที่จะมีความในรัฐธรรมนูญได้ ไม่ใช่ดีไม่ได้ และเมื่อจะไปแล้วก็หา
 มีใครสักคนจะว่า การศึกษาของสภาไม่ออกของพิธีไม่ในขั้นหนึ่งขึ้น คงใช้ยังกันตามการ
 ศึกษาของสภา เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงใคร่เรียนคอบที่มี ขอบทว่า ทางออกที่เราร่างอย่าง
 นี้ เราเห็นว่าทางออกโดยถือปฏิบัติประณอมเพื่อไม่ให้สองอำนาจนี้มาคอยกันโดยเด็ดขาด
 และข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมทราบดังนี้

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระสมุห) : เมื่อถึงข้าพเจ้าได้ทราบเรื่องนี้แล้วว่าความ
 ประสงค์ของกรมการและผู้รับผิดชอบทั้งนี้ในแง่ที่ว่าเราต้องการความเห็น
 ขวมนใจในแง่สังคม ผู้ที่รับผิดชอบหลักกันทางหลักการ เท่านั้น คือความความเห็นของข้าพเจ้า
 รอเรียนเข้าใจอีกทีหนึ่งว่า ด้านที่คณะกรรมการร่างงานนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย
 เพราะในการ ออกกฎหมายนั้นเราสมาชิกสภาขงทั้งก็เคยสืบเสาะไปในจำนวนที่เรามีอยู่
 เราอาจจะออกกฎหมายเราร่างเราเองก็ได้ คือตัวร่างที่เขามาแล้ว ข้าพเจ้าก็
 เคยได้มีกฎหมายเขามาบ้างก็ตัวข้าพเจ้าเอง เพราะฉะนั้นความประสงค์ของเร
 ควรกัน ขึ้นมาว่าร่างที่กรมการเสนอขอ จะดีหรือไม่ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้
 รับผิดชอบร่างไม่ก็ขอ เพราะว่าองค์การกลางที่เรียกว่ากรมการตุลาการ รัฐธรรมนูญนี้
 วัตถุประสงค์สมาชิกสภาและประธานสภาทั้งสองและสมาชิกสภาละสองคน คือการ
 ที่จะเลือกประธานสภาที่ สมาชิกที่จะเลือกกันไม่ได้ก็ พรรคใด พรรคใดที่เลือกแล้วเลือก
 พรรคพวกของคนเราให้ เมื่อเห็นถึงความยุติธรรมก็มาไม่ได้ เพราะกฎหมายนั้นจะ
 ออกมาดีก็ขอพรรคใดเท่านั้น ที่จะขึ้นการให้เป็นกฎหมายได้ เมื่อกฎหมายออกจก
 พรรคใดคนหนึ่ง พรรคใดคนหนึ่งเป็นกรมการ เติบเองแล้วไหนเองเราจะ ไม่ก็คิดกันไว้ดีกว่า
 เสดง ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้กรมการได้ไปทบทวนเรื่องนี้อย่างรอบคอบใหม่ ถ้า
 จะเราตกลงแล้วก็ขอให้เป็นคนกลางจริง ๆ ถ้าไม่อย่างนั้นเราอาจผู้ค้านผู้แทน
 เหม่งใหม่ดีกว่าพรรคสภา เพราะว่าถ้าจะก็ความสามัคคีรัฐธรรมนูญแล้วก็ขอเอา
 เดี๋ยวข้างมากกว่าจริง ก็ขอจะ ได้มีความยุติธรรมมากกว่าองค์การที่ดังนี้ ถ้า
 จะให้เป็นผู้รับผิดชอบให้เป็นผู้รับผิดชอบจริง ๆ.

นายเกษม ฐิตวิ (นายสมุห) : ที่อภิปรายกันนี้ถือเหมือนระเหวใจ
 ถิ่นคิดแล้วทั้งนั้น คือว่าเราอภิปรายกันในสภาทั้งสองนี้ที่กล่าวทุกกันไป ทุก ๆ ไปได้
 ก็เอา ๒๒ ครีมาเป็นเหตุผลของกันและกัน ไม่เห็นกัน ขึ้นมาว่าในจำนวนที่เราได้
 แยกกันไว้ คือถ้าจำนวนเสียเราก็เป็นแค่ระธานจ ค่างตอนกลางทำกัน การานี้ที่เรา

โคโลเนลก็ตั้งหน้าหน้าว่าฉันจะเกิดรักแกกับฉัน นี่เมื่อเกิดรักแกกับฉันฉันนั้นแล้ว ฉันหา
 คิมก็ขอไปว่าเราขอหาแกกันอย่างไร อย่างที่สภานี้เคยทำมาแล้วก็ขอว่าเราทั้งสองคนกลางไฟ
 ซึ่งอยู่ในมาครา ๑๒ ครี แต่โคโลเนลก็บอกฉันว่ากลางนั้นจะเห็นใคร ก็ถามมาครา ๑๒
 ครีนี่มาเห็นเหตุเห็นผล ถ้าถามมาครา ๑๒ ครีนี่มาเห็นเหตุเห็นผลว่าฉัน
 กลัวแล้ว ทางผ่านก็ก้านค้ำข้างเขามาครา ๑๒ ครีนี่ว่ายังไม่สมควรเสนาะ ควรจะพูดกัน
 ในมาครา-นั้น ความจริงคือว่าลี้ภัยซึ่งทั้งหลายแห่งที่เราได้โคโลเนลทั้งนี้มา ทั้งในอังกฤษและ
 อเมริกา ทั้งในสหรัฐและในยุโรปก็กั้นมาอย่างละเอียดยะยะมาแล้ว ข้าพเจ้าก็หนัก
 ที่จะไม่แจ้งให้ที่ระงับนี้ฟัง แจ้งเหตุของเรากับเขาฟัง-สักทีมา ก็ว่าเรื่องนี้มันเรื่องเกี่ยว
 กับสหประชาชาติที่เรากล่าวกฎหมาย ข้าพเจ้าก็รำลึกถึงสิ่งที่โคโลเนลศึกษามาแล้ว ก็ที่เขารู้ว่า
 ในสิ่งที่มันเป็นเหตุเห็นผลนี้ หรือโคโลเนลเพราะก็กลัวมันเห็นผลที่ว่า วิธีเหล่านี้ระงับเหตุโคโลเนล
 ทรงปฏิวัติมาอย่างไรมั้ง การคิดตั้งกฎหมายของพระมหากษัตริย์ของเรานี้ก็
 หมายถึงถึงส่วนก่อนเสนาะไป เพราะกลัวว่าจะไปรักแกกับสหประชาชาติของบ้านเมือง
 เจ้า และการคิดตั้งมันนั้นเราก็คงมีเหตุสมควรอย่างที่ว่าหลังลี้ภัยซึ่งระงับมันแล้ว
 เกิดขึ้นในการศึกษาเหล่านี้แกกับในโคโลเนลก็หาหรือแล้ว เมื่อ
 ระลึกมาถึงแล้วในเวลาที่จะพูดก็จำตั้งมีวิวิคตผู้มีชื่อ ๆ เหมือนกันในเรื่องการศึกษา
 ในที่นั้น พระพุทธเจ้าให้ไว้คือโคโรตี หรือโคโลเนลก็กั้นมาให้เห็นอำนาจของสงฆ์ คืออำนาจ
 ของถึงสถานที่นั้นเอง แต่อำนาจของสงฆ์ในระหว่างที่ซึ่งมีพระสงฆ์อยู่ การนั้นก็สำเร็จ
 ได้ด้วยดี ไม่มีอันตรายใดแก่แกกับมากนัก การที่ไม่มีอันตรายใดแกกับอยู่ในกลางที่ระ
 พุทธเจ้าขึ้นแล้วสองร้อยปีเศษ ก็คือในการศึกษาหาเด็กก็มีความดีในชั้นธรรม
 วินัย โคลเนลเพราะกลัวเรื่องนี้มีเห็นซึ่งหากกฎหมายโคโลเนลเพราะ เกิดมีพระขึ้นสอง
 พวก มีความเห็นแก่กัน ที่เห็นเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่าพระพุทธศาสนาโคโลเนลไม่อยู่ในระ
 เขตที่เป็นพระราชวิสัยในครั้งนั้น ก็คือเมืองคัวซี เกิดมีพระสองพวก เกิดมีความเห็น
 รักแก่กันนั้นในราชวินัย ก็ว่าเห็นจะคงศึกษาในชั้นนี้ที่นั้น เขาโคโรเนลก็มีความ

ในคราวนั้นเมื่อได้เห็นอำนาจเกรี้ยวกราดของสงฆ์จะตีความกัน ในคราวนั้น สมภารของสงฆ์ที่มาประชุมณะเพาะที่เห็นหัวหน้า 700 องค์ก็ถามกัน ใน 700 องค์ก็เกิด
 แหม้งกันตีความกันไม่ได้ ที่มีชื่อว่าจระเข้เอาใครตีความ ออกลงกักให้คนกลางอุทาศึกษา
 หรือที่ตั้งเห็นกรมการนั้นเอามาจากไหน ไม่ได้เอามาจาก 700 นั้น เอาจากผู้ที่ น เอา
 คนกลางจริง ๆ เห็น แค่นี้ก็เห็นเรื่องที่จะคงชุกในมาครา ๒๒ ควี่ แค่นี้ก็เห็นไม่ได้
 เพาะฉะนั้นในคราวนี้เมื่อได้เพ็ชต์ถึงถึงวิธีการอย่างที่ว่าแล้วก็น่าจะใส่กันโค่นแล้ว
 ก็เมื่อมีขึ้นหากรักแหม้งในฝ่ายอำนาจทั้งสองเห็นนี้แล้ว มีศัทธาที่มีว่าเราจะเอาใครตีความ
 หรือเราจะควรตีความหรือไม่ ส่วนเวลาที่อภิสราษณ์เห็นว่าควรตีความทั้งนั้น แค่นี้ก็
 จะตีความนั้นจะเห็นใครเราควรที่จะชุกในมาครา ๒๒ ควี่ในมาครานั้น ในที่นี้ก็เห็นโค่นแล้ว
 ว่าควรตีความและควร เห็นคนกลางจริง ๆ เมื่ออย่างนั้นแล้ว ๒ มาครานั้นน่าจะใส่ได้
 ส่วนที่ว่าจะเห็นใครนั้นเอาใส่อภิสราษณ์ในมาคราคือใส่ ส่วนเจ้าเห็นว่าจะใส่ได้ ใน
 ที่มีชื่อกันหนึ่งว่าในกรณีที่เราจะตีความนั้น เราจะให้เห็นซึ่งขึ้นหรือจะเพาะกราว ถ้า
 ให้อยู่ขึ้นแล้วก็ตั้งเห็นกรมการประจำไว้ ถ้าจะเพาะกราวเราก็ตั้งเห็นเพาะกราว
 โขงไฉนบ้างชุกคไว้ แค่นี้ก็เห็นเพาะกราวเท่านั้น เมื่อจะตีความในเวลาที่ยังน่าวางสม
 ประชุมหรือถูกดูหรือจนมองดูใส่ก็หาคนกลางไม่ได้ เมื่อเห็นเห็นนี้แล้วก็มาตั้งประจำ
 ไว้เพื่ออยู่ ค้ำชเห็นอยู่อย่างนั้นแหละ และโคชกถลัที่โค เห็นขขึ้นมาแล้วเจ้าเห็นว่า
 ๒ มาครานั้นน่าจะใส่กันโค่นแล้ว ก็ควรมีการตีความอย่างที่ว่ามานี้

หลวงสรวรพรตศึกษา (ตราภ) : ความพระราชาธิบดีของสภาได้ทราบอยู่แล้ว
 และพระราชาธิบดีของตุลาการก็ได้ทราบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อได้ทราบมาแล้วก็สมควร
 ลงมติ ราชเจ้าขอเดสให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ข้าราชการแทนพระชนมสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ราชเจ้าขอเดสเรียกตั้ง

ในมาครา ๒๒ หัวนี้ท่านผู้ใดเห็นให้เห็นใช้ความร่างของกรมราชธิการ.....

175๑

นายสุวิทย์ สันทรเศรษฐ์ (เขียนใหม่) : จะเรียกเสียงหรืออะไรก็ได้
อย่างนี้ อย่างที่ลี้ภัยจากกันมา ก็ว่าฝ่ายใดที่เห็นว่าถ้ากรรมาธิการมอบให้ไปลงมติใน
ในตุลาการแล้ววางที่ไม่ต้องเรียกเสียงก็ได้ เพราะความเห็นตรงกันฉันท์ เราต้องการ
ความเห็นตรงกันทางภาค.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมาธิการ) : การลงมติลง-ลงมติมากกว่า ๓๓
ควินซ์และมากกว่า ๒๒ ที่รวมกัน ส่วนจะแก้ไขมาตรา ๒๒ ควินซ์อย่างไรนั้น กรรมาธิการ
พร้อมที่จะแก้ อย่างที่ความเห็น คร.โรสกี กรรมาธิการพร้อมที่จะแก้ ไม่ใช่ข้างขึ้นขึ้นตาม
ร่างนั้น ก็ว่าจะเอาคนกลางอย่างไรก็ยอมแก้ทั้งนั้น เมื่อได้ฟังเสียงตามสมควรแล้ว
เพราะฉะนั้นขอให้ลดคะแนนเสียง ๓๓ ควินซ์ ๒๒ ที่รวมกัน เมื่อออกแถลงกรรมาธิการ
แล้วก็มาว่า ๒๒ ควินซ์จะเอาที่อย่างไรที่หลัง.

นายทอง-เปลว รลภูมิ (สมาชิกพรรค เกณฑ์ ๑) : ถ้าไม่พร้อมก็ตรงข้าพเจ้าจะ
ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : ถ้าหากว่าที่ประชุมขอให้เป็นไปตามกรรมาธิการ
แล้ว ร่างของคุณก็ถูกไป เพราะว่าที่ประชุมไม่เห็นด้วยจะเอาตามร่างเดิมของคุณ ก็
คล้ายกันสักที เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๒ ควินซ์ ๒๒ ทีวี ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เขียนใส่
ความร่างของกรรมาธิการ รลได้ไม่รบกวนผู้อื่น.

สมาชิกสภา มี ๒๔ นาย

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย รลได้ไม่รบกวนผู้อื่น

สมาชิกสภา มี ๑๒ นาย

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : เห็นเห็นว่าให้เขียนใส่ตามร่างของกรรมาชิ
มากกว่า ๒๒ ควินซ์ได้

และสมาชิกสภา ฯ : มาตรา ๒๒ ควินซ์

นายสุวิทย์ สันทรเศรษฐ์ (เขียนใหม่) สำหรับมาตรา ๒๒ นี้ ข้าพเจ้าได้ฟัง
ท่านกรรมาธิการได้เรียงเมื่อตอนเช้าก่อน ๆ ไป... ก็ยังไม่แน่ใจ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ฟัง

แล้วว่า ถ้าใช้คำว่า โฆษะ คงมีความน่าฟังกว่า นิสิตชนทั่วชนชั้น ไม่เกิดอะไรขึ้น
 เด่น ~~แต่ใช้วิธีนี้~~ เรนสมันต์ว่าในครั้งหนึ่งเราได้ออกกฎหมาย หรือคณะรัฐสภาที่ดีเสนอ
 กฎหมายออกมาจากที่เสรีภาพของประชาชน ได้ปรึกษาคณะมนตรีที่รัฐธรรมนูณ์ แล้วกฎหมาย
 นั้นผ่านสภาไปแต่จึงถามมาคร่า 18 - 19 ปรึกษาว่าสภาที่นี้-ซึ่งก็จะเป็นกฎหมายแต่
 ทางฝ่ายบริหารก็ทำเป็นลวดตามกฎหมายนั้นทุกประการไป เมื่อทำเป็นงานไปทุกกฎหมาย
 ทุกประการแล้ว หลงใจถึงศาล.....

พระราชานุญาตฯ : กรมราชเลขา-ไม่ได้แก้

นายสุวิทย์ พันธุ์เสริม (เชียงใหม่) : แต่จากโฆษะ เสนอขึ้นไปถึงก็ไม่ได้

พระยามานวราชเสวี พระราชกรมราชเลขา : กรมราชเลขาไม่ชี้แจง

ถ้าหากว่าท่านจะแก้ไขแก้ไขโฆษะข้างเดิม แต่สภาเองว่าจะไม่เหมาะแก่สภา

เพราะเหตุว่ากฎหมายพระเข็มนั้นเราก็ถือว่าเสนอนั้นไปถึงก็ไม่ได้ ดูงานก็ แล้วคำว่า

โฆษะให้ใช้คำว่าเสนอก่อนแล้วว่าสภาเสนอก่อนแล้วเกิด ไม่ใช่ของงานเดิม สนโทษไม่ขอ

ทำโฆษะ และอีกข้างหนึ่งท่านก็ได้แก้แต่คดีไว้ ในกรมแก้ไขกรมราชเลขาไม่ได้แก้ไร

นี่เป็นของเดิม รองสมมติที่ประเภทที่ ๒ แก้เดิม กรมราชเลขาไม่ได้แก้ไขเดิม

พาดกรมทนต์พระราชานุญาต ฯ : กรมราชเลขา ไม่ได้แก้ไข ผ่านไป

เดชาธิกรสภา ฯ : มาตรา ๒๒ คดี

พาดกรมทนต์พระราชานุญาต ฯ : ขอให้กรมราชเลขาชี้แจงถน

นายสุวิทย์ พันธุ์เสริม (เชียงใหม่) : มาตรา ๒๒ คดีนี้ ของทุกก่อน

ก็มาตรา ๒๒ คดีนี้ เมื่อที่เราพูดมาตั้งแต่ก่อนเข้านี้ครั้งหนึ่ง ก็ว่าสภามีได้ตกลงแล้วว่า

จะให้ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญเห็นพิจารณาตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งศาลได้ชี้สั่งไว้แล้วเสนอนั้น

ราชเจ้าจึงเห็นว่าวิธีการที่จะเขียนลงไปว่าให้มีกรรมการ ๑ คน ดังที่เขียนมาแล้วนั้นยังไม่

เหมาะที่สมควร ถ้าไม่จริงไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าจะขอเรียนชี้ต่อสภาที่อีกครั้งหนึ่งว่า

1954

ในสมรภพกรรมการ ๑ คนนั้น เมื่อได้ตีพิมพ์พระธรรมนูญแล้ว ก็ทางฝ่าย
 บริหาร ๒ คน และทางฝ่ายสภา รวมทั้งสองสภานี้มีคณะ 3 คน ที่ในคณะบริหารหรือ
 ทางฝ่ายตุลาการนั้น ข้าพเจ้าจะไล้ทุกทีหนึ่ง ข้าพเจ้าจะบอกถึงความไม่เหมาะสมของ
 ทางฝ่ายสภานี้ก่อน ในเรื่องเกี่ยวกับกติการับราชการรัฐธรรมนูญระหว่างที่ท่านผู้แทน
 สวรรค์ว่า การตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญนี้ถ้าจะแบ่งได้เป็น ๒ วิธีกร วิธีกรที่ ๑.
 ตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้น เพื่อพิจารณาชี้ความเฉพาะหน้าอย่างหนึ่ง วิธีที่ ๒. ตั้ง
 ตุลาการรัฐธรรมนูญประจำไว้ เพื่อจะคอยวินิจฉัยการใด ๆ ที่เกิดขึ้น ที่ถ้าเราจะต้อง
 ตุลาการรัฐธรรมนูญตามวิธีที่ ๑ ก็คือตั้งไว้เพื่อพิจารณาชี้ความเฉพาะหน้า ถ้าสมมติว่าใน
 เวลานั้นสภาไม่มีสมาชิกประชุม ใครจะเห็นผู้ตั้ง นี้ระบอบหนึ่ง ที่ถ้าหากว่าเราจะต้อง
 คนตั้งประจำไว้ เมื่อตั้งเสร็จในสภามารวมสองสภานี้ก็ สมาชิกทั้งสองสภานี้ก็ ต้อง
 หมกสมาธิสภาพใจความรัฐธรรมนูญ เช่นเป็นสักขีต่อศาลออกไฟ หรือว่าในกรณีใดกรณีหนึ่ง
 ซึ่งต้องขาดจากสมาธิสภาพแล้ว ผลที่สุดก็ตั้งที่มีอยู่อาจจะหาไป เป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น
 ในตอนหลัง ที่ซึ่งมีศาลกล่าวว่าเป็นเช่นนั้นก็ควรที่จะตั้งซึ่งรัฐสภาไปจนกว่าจะเลิกสมัย
 ประชุม แล้วตั้งใหม่ รัชนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เห็นสมควรต่อเรื่อง เพราะเหตุว่าใน
 ระเบียบศาลที่ตั้งซึ่งไว้ข้างที่ข้าพเจ้าจะคงดูทั้งหมด เช่นในเรื่องที่เกี่ยวกับความอ
 ธิปไตยอย่างแรง เรื่องนี้เห็นเรื่องที่เกี่ยวข้องมาก ที่ในสมัยศาลิกานหนึ่งก็คือมีหน้าที่
 ความเห็นธรรม ข้าพเจ้าก็ต้องการว่า โทษๆ เราต้องกระทำความเห็นธรรม ไขให้
 ทั้งสามส่วนอาจกล่าวซึ่งกันและกันแล้ว ก็ควรที่จะตั้งกรรมการจากบุคคลภายนอกทั้งสิ้น
 ก็จะถูกพูดกันนี้จะต้องไม่มีสิทธิของสภาเราผู้รับสั่งฯ จะคงไม่มีสิทธิของฝ่าย
 บริหารเรากรณนี้ และไม่มีสิทธิของศาลเรากรณนี้—ทั้งสามประการ ถ้าหากว่า
 เราขอตั้งขึ้นจากสิทธิของทั้งสามนี้ไปแล้ว มันแหละเห็นต่อที่ระบอบที่แท้จริง

ที่นี้จะบอกถึง จำนวนที่ท่านจะตั้ง จำนวนคณะภายนอกในจำนวนเท่านี้ ข้าพเจ้า
 ก็ไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ก็เพราะเหตุว่าเพื่อที่จะให้เห็นได้ง่ายว่า

1755

พูดสิ่งทุกอย่างเห็นเรื่องของพระราชนัดดาทั้งนั้น เราอาจจะมีเด็กหรือ ^{ความที่} ธรรมดาที่ ^{ธรรมดา} แต่
 ว่าขอมาถึงเวลาใดเวลาหนึ่งเด็กก็ถูกกล่าวถึงในตัวทุกคนนั้น เช่นมีเด็กอะไรเกิดขึ้นซึ่ง
 เป็นปกติสักทีอาจจะมีการเดินเงินเงินทองได้ ในจำนวน ๑ คนนี้หมายความว่า พ่อ ราชเจ้า
 มีความเห็นว่าการจะเป็นสาค่า 30 คนหรือ 40 คนอะไร เช่นนี้ ถ้าให้เงินนั้น
ที่ไปซื้อ ถ้าหากว่า เงิน จะเป็นเช่นนั้นแล้วก็มีบทท่าง ก็เงินเถละ ราชเจ้าก็
 ควรให้เงินเช่นนี้ และท่านชำนึกว่าเรื่องเหล่านี้จะเห็นไม่ได้ ราชเจ้าจึงเห็นว่า
 ถ้าไหน ๆ จะไม่ให้มีผลพระกั้นอย่างที่ว่านี้แล้ว 1. ขอให้เงินลูกกลาหมอด 2. ขอให้
 เงินจำนวนให้มากขึ้นหนึ่งและ 3. ขอให้แขกหรือมีการจะเอาสามอำนาจเรามาเป็น
 กลุ่มกันเช่นนี้ และผลที่ผู้จะนำกลุ่มนี้คือผลดีเพราะมีจำนวนมากกว่า แต่มีเงิน
 และมีผลดีมากกว่า ราชเจ้าจึงจะหากระทั้งความเห็นของกรมการว่าพร้อม
 ที่จะมีในรูปนั้นหรืออย่างไร

พระยามานวราชเสวี ประจวบกรมการเมือง : ข้าพเจ้าได้ตั้งอำนาจไปรวม
 ของท่านด้วยความพยายาม ก็ไม่มีความเห็นขัดแย้งประการใดในเวลาที่ท่านรับขึ้น
 กลาง กรมการเมืองเห็นใจ แลกรมการเมืองขอจะให้ตั้งไว้ ๕ ตำแหน่งตามที่ปรากฏ
 ในนี้ แลตั้ง ๑๐ ตำแหน่งรวมเป็น ๑๕ ตำแหน่ง ฉะนั้นให้ตั้ง ๕-๖ เป็นคนตั้ง เราคิด
 เป็น ๑ เป็น ๑๕ พลใหม่ อีก ๑๐ ให้เสียความสนใจ จะเอาคนมาขึ้นหรือคนทรงคุณ
 จะไร ๆ ก็ได้ พลใหม่

นายเลื่อน พงษ์โยธิน (๗๗๗๒๖๖๖) : ข้าพเจ้าเห็นว่า ท่านที่ผ่าน
 กรมการเมือง เสนอมา ๑๕ คนไม่พอ เหตุผลที่ไม่พอก็มีเหตุผลที่ระแวงเวียนมีให้ทราบ
 กล่าวนี่ คือถ้าหากสมมติว่าเกิดกรณีสำคัญขึ้นกรณีหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าไม่แน่ว่าจะกล่าว
 ว่าสำคัญอย่างไร คือสำคัญถึงผู้พิพากษาศาลมณฑล ในกรณีสำคัญถึงศาลมณฑล
 เสนอแล้ว ที่ประชุมก็ตั้งถามกันว่า ทุกคนไม่ยอมทนาย และเมื่อทุกคนไม่ยอมทนายแล้ว
 ถ้าหากว่าเกิดมี อุทกภัยซึ่งข้าพเจ้าจำเป็นต้องกล่าว/ที่คดีพิพาท/ให้สิ้นน้ำในดิน ข้าพเจ้า
 ไม่ได้กล่าวหมายถึงในคำกรมการเมือง เขาไปให้ ซึ่งข้าพเจ้าเคยได้ยินมาเสมอ การให้
 มันไม่จำเป็นคงจะให้คนกรมการเมือง ให้ที่เมียของคนกรมการเมือง แล้วคนกรมการเมือง
 อาจจะไม่นับได้ว่า ข้าพเจ้าไม่คอยรับ เบียดเบียน ซึ่งจะเป็นอย่างนี้ ในจำนวน ๑๕ คน
 ๑ คนอยู่ส่วนรวม เราไม่ตั้งนี้ ๑๖ คน ให้ ๑ คน เสียเงิน ๘ แขนงบาท ๆ ถ้าข้าพเจ้า
 มี และสมมติว่าข้าพเจ้าจะถูกทนาย อย่างจำ ๑ แขนงบาท ๒ ล้านที่ก็ได้ และจำนวน
 ๑ แขนงไม่ใช่ว่ามากมายในคดีนี้เลย ด้วยเหตุผลที่กล่าวนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ควรให้
 กรมการเมืองอย่างน้อยสัก ๒๕ นาย ถ้าเงินในราว ๑ ล้าน ๕ แสน เขาถึง ๑๐ นายขอ
 เน้นเจ้าพูดคำแรก จะดีกว่า

พ.ร.ท. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กรมการเมือง : ในกรณีที่ท่าน

1758

เพราะฉะนั้นเราเลือกกรรมการ 16 นายนี้ถูกต้องและมีเวลาที่ประชุมอยู่ เมื่อเราต้อง
เลือกใหม่แล้วหรือเปิด เขตนั้น () ในเมื่อเลือกใหม่ ถ้าเรา
ไม่เป็นข้อสุดท้าย เพราะบางทีคนนั้นไม่คิดที่จะไป คราวหน้าว่าใหม่ ถ้าอย่างนี้ถ้าเรา
เข้าใจ ความนี้ใกล้ความบริสุทธิ์เข้าไป

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ในชั้นแรก ข้าพเจ้าจะขอตั้งเป็นผู้อำนวยการ
ก่อน เราเข้าใจ และจากใน วิถีใด เราจำนวนก่อน กรรมการจะเสนอ 15 นาย
ทางผู้ใดเห็นด้วยจะใดไปโดยยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 78 คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ไปยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 2 คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าจำนวน 16 คน จะเลือกจากใน

เจ้าพระยาภิรมย์ภักดี กรรมการสภา ฯ : เพื่อประโยชน์ผู้แทนพระนคร
๒/พันชอง ๒. ไม่ ๒๓ ๑. ใน ๗ ท่านว่าจะเลือกทั้งหมดแล้วคุณหมอนั้นแล้วกัน จะ
เข้าประธานสภา และประธานสภาผู้แทนเท่านั้น ข้าพเจ้าขอให้รัฐสภาเป็นผู้เลือก
คราวละ 4 ปีหรือเท่าใดก็ได้

นายกรรมาจ ฤทธิรักษ์ (ชพนม) : เลือกคราวละ 4 ปีนี้ ข้าพเจ้าไม่
เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่า เวลาใดมีการเลือกตั้งค่อยเลือกดีกว่า ถ้า 4 ปีไม่พอ จนมัน
ก็เวลาเลือกไม่ได้เลย นายชิตา เสาบในคราว ๆ ที่กว่า สภาประชุมเมื่อไรก็เราคราวนี้
ข้าพเจ้าเป็นอย่างนี้

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เรา^{ได้}เลือกก่อน กรรมการจะเห็นว่า
ให้รัฐสภาเลือก จะอยู่ในตำแหน่งเท่าใดนับแล้วด้วยคุณหมอนั้น กรรมการจะเห็นว่า

คน 15 คน ให้รัฐสภาเลือก ข้าพเจ้าขอเรียกเสียง ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอให้ไปรายนับ
ขึ้น

สมาชิกยอกมีด ๑๖ คน

พยานกรแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรายนับขึ้น

สมาชิกยอกมีด ๒ คน

พยานกรแทนประธานสภา ฯ : เป็นข้าพเจ้าให้รัฐสภาเลือก ระบุอยู่ในตำแหน่ง

เท่าไร กรรมการสิทธิคน ๔ ปี

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอคราวละ ๑ ปี

นายคล้าย ละอองนวล (สงขลา) : เรื่อง ๔ ปีข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เรื่อง ๑

เดือนข้าพเจ้าเห็นด้วย เรื่องมีอย่างนี้ประธานเป็นผู้เลือก ผมเห็นว่าสภาผู้แทน

ผู้เลือกผู้ไปรายนับทุกสถานหรือรัฐสภา เลือกไปแล้วหมายความว่าเลือกกันใหม่ ^{สภาผู้แทน}

และสภาผู้แทนราษฎรจะได้ยังไงไม่ถูก อย่างนี้ท่านสภาผู้แทนไปใหม่ ข้าพเจ้านี้ข้า

ประชุมคราวต่อไปเห็นเหตุถูก

เจ้าคณะกรรมาธิการในสภา ฯ กรรมการสภา ฯ : ข้าพเจ้าหมายความว่าเท่าอายุ

ของสภาผู้แทน ถ้าเลือกประจำไว้ก็ดีกว่าที่จะเลือกเพราะเหตุการณ^{๑๗๖๖/๗๗/๗๗/๗๗}

มีสมาชิกบางคนว่างานนี้เลือกทุกคืนง่าย ๆ เข้าวางเสียง เราเลือกไว้เห็น ๆ ก็จะได้

คดี ประเด็นจะนับเป็นกรรมาธิการอะไรผู้ใด ขอให้เจ้าข้าพเจ้าเลือกตามอายุเลือก

นายสุวิชัย พิเศษเสนา (เวียงใหม่) : มีสภาผู้แทนที่จะเลือก ๔ ปีหรือสาม

อายุอะไร ก็ขอให้ทราบว่าเมื่อเราเลือกบุคคลตามสภาผู้แทนนี้ แม้จะมีการยุบ สภาผู้แทน

เราอยู่หรือไม่ อย่างนี้ต่างหาก ถ้าหากว่าท่านเขียนว่าทำอายุของสภา เป็นเลือกไปนับ

แล้วหาทุนมาให้ด้วยกว่าจะได้ ก็เราเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว เราขอเขียนขึ้นให้
เดี๋ยวในหน้าที่อีกทีหนึ่ง แล้วด้วยเราก็เขียนวันที่ ๕ ปี หรือระหว่างที่หาเงินไม่พอประชุม ถ้า/
ระหว่างที่หาประชุมเงินไม่พอเมื่อไรก็ได้ ถ้าระหว่างที่หาเงินไม่พอแล้วแต่เงินเต็มด้วย

เจ้ากรมการเรือนรามาธิบดี กรมการนิคม : คือถ้าเงินไม่พอให้ เป็นเงินแล้ว
ก็ให้เจ้ากรมการเรือนรามาธิบดี กรมการนิคม ไปขอ ก็นั่งลงเงินยกให้/ทุกกับเวลา
หมายความว่าถ้ามีการ เปลี่ยนสภาพ ให้เกิดของเสียก็ให้ตั้ง แล้วผู้ขอจะสมยอม แล้วเงินจำนวน
เงินเราเขียนเขาแล้ว ก็อย่างหนึ่งเราก็เขียนไว้แล้ว กรมการนิคมจะไปเป็นขอตาม
ถ้าได้ก็ให้ตั้ง เมื่อครบอายุของเวลาแล้วครบ แล้วจะ/ถ้าเงินไม่พอแล้วจะตั้งให้
คนที่ กรมการนิคมมีหน้าที่

เจ้ากรมการเรือนรามาธิบดี กรมการนิคม : กรมการนิคม เงินจำนวน ๑๕ คนให้ยกเงินจำนวน
ของสภาผู้แทน ถ้าสภาผู้แทนยกออกไปด้วย ถ้าสภาผู้แทนมีเงินผู้รับ เป็นอย่างนั้น

นายทองเปลว สดกุนี สมาชิกประเทศที่ ๕ : ท่านเราส่งผู้รับสภาเรา
ไม่เห็นด้วย ถ้าผมคิดว่าสภาผู้แทน และเกิดคดีระหว่างผู้รับสภาบางโร มีว่าไม่มี
/สภาผู้แทนกรมการเรือนรามาธิบดี ถ้าเราไม่เห็นด้วย

พล.ร.๓. อธิบดี ฝ่ายจกทวอวชิร ร.ม. กรมการนิคม : เรื่องเดิมของ
เรา เราแก้ด้วยหน้าที่บ้านข้างใต้ หมายความว่าเรามีกรมการเรือนรามาธิบดี ๕ คน ถ้าเพิ่ม
๕ คน ถ้าไม่เพิ่มบ้านข้างนี้ ก็ใช้จำนวน ถ้าเพิ่มแล้ว เราแก้ด้วยหน้าที่บ้านข้างนี้ด้วย
ถ้าอย่างไร แล้วหากคนที่หาเงินไม่พอประชุม กรมการนิคม ถ้าหาเงินไม่พอประชุม
แล้วเราก็รับเงินจาก/สภาผู้แทน กรมการนิคม เห็นได้ก็ การร.๓

เห็น ไม่ให้/สภาผู้แทนเร ชาติของทุกไม่ได้ ก็คงไม่ได้/สภาผู้แทน

สภาผู้แทนราษฎร (ระบอบการ) : เป็นเราเป็นกรมการเรือนรามาธิบดี ๑๕ คนผู้รับสภา
ระบอบระบอบนี้ ๓ ปีครึ่ง แต่ว่าเป็นกรมการเรือนรามาธิบดี ๑๕ คนผู้รับสภา

๑๖๖๓ ภายใต้วาฬโรคซึ่งมีไข้ดำ ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ มีพระชนมพรรษา ๓๖ พรรษา ๒๖ ตุลาคม ๒๓๖๓

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมการ : กรรมการ ไม่คัดลง เอา
ชิตานทีในระหว่างที่สาขามขอใ้กรมวิชาการรักษาราคาต่อไปก็ไม่ได้ไม่ขัดข้อง

นายทองเปลว ชลภูมิ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นด้วย
เท่าที่ห้ามประชาชนกรรมการว่าถ้าเมื่อที่ สมาชิกมาร่วมไปรักษาราคาอะไรในระยะเวลา
อันไม่สู้ไกลในระหว่างนั้น

นายโชติ คุ้มกันษ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสมัยอายุหนึ่ง ๆ ก็ว่าเรา
เลือกตั้งครั้ง^{หนึ่ง}ที่อยู่เสียทีเดียวจนกว่าสภาจะถูกยุบก็^{หนึ่ง}เสีย แล้วสมัยที่ถูกยุบเราเลือกมาแต่
ก็^{หนึ่ง}ก็^{หนึ่ง}ก็^{หนึ่ง}เลือกใหม่ อย่าลืมว่าไม่ต้องการรักษาราคา

เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบศ กรรมการ : ข้าพเจ้าขอแสดงความเข้าใจผิดกับ
ปัญหาเรื่องรักษาราคา ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่ท่านสมาชิกประเภทที่ ๒ ว่าในข้อนี้เห็นด้วย
คือเพื่อจะยึดปัญหาเห็นจะกับมาตามที่ข้าพเจ้าว่า คือสภาถูกยุบถูกต้อง อย่างไรก็ดีตามยังไม่
แล้วก็ตามข้างบนเราทั้งเขาแล้วอยู่ 4 ปี ครบ 4 ปีแล้วสภาจะเอาเขาออกได้ก็ไม่ได้แล้ว 4
ปีหรือ ๘ ถึงขมใจท่าน 4 ปี

ร.พ. กระจ่าง อุดลาภินส์ (ขอนแก่น) : ที่เป็นอย่าง 4 ปีนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
ที่^{หนึ่ง}นั้นๆ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนเพื่อสมาชิก ของข้าพเจ้า เหตุผลข้าพเจ้าเรียนเมื่อต้นก็กล่าวว่า
ถ้าไม่พอใจคณะกรรมการคนไหนก็เอาออกไม่ได้ ถ้า 4 ปีก็มาก ขอปร^{หนึ่ง}ขอปร^{หนึ่ง}ขอปร^{หนึ่ง}
1 ปี แล้วเลือกตั้งทุก ๆ คราวที่เปิดสมัยประชุมสามัญ ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนั้น

เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบศ กรรมการ : ที่^{หนึ่ง}นั้นก็เท่าที่พอจะให้พอให้ท่าน
เอาอย่างนี้หรือไม่ว่าเมื่อยังไม่แล้วก็ได้ อยู่จนตลอดสมัยหนึ่งจนกว่าจะมีสภาใหม่ มีอำนาจ
เห็นที่จนกว่ามีสภาใหม่ก็เหมือนตนเองเดียวถนัดว่ารักษาราคาตั้งขึ้นแล้ว ถ้าหากว่าแต่เพียง
สภาใหม่จะอยู่ยุบหรือไม่ยุบก็ยังไม่ชัด ขอปร^{หนึ่ง}ขอปร^{หนึ่ง}ขอปร^{หนึ่ง}ขอปร^{หนึ่ง}เหมือนอย่างคุณโชติว่า

นายโชติ คุ้มกันษ์ (พระนคร) : สมัยหนึ่งหรือ

เจ้าพระยาพิชัยธรรมราชินศ กรมราชการ : ไว้ใช้ 4 ปี

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระบุตร) : 4 ปี ไม่พอใจ

เจ้าพระยาพิชัยธรรมราชินศ กรมราชการ : อยู่ตลอดสมัยจนกว่าจะตั้งใหม่จนกว่าจะมีสถาใหม่ และสถาใหม่แก่ตนตั้ง

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระบุตร) : ความเต็มของข้าพเจ้าคือมิได้เอาเข้ามาเอง 4 ปียาวไปเพราะเดี๋ยวไร้อธิพผล ขอมิได้เอาเลือกกันใหม่ก็ได้ไม่เต็มจะซัดต้องอะไร ปีหนึ่งแล้วก็ได้เลือกที่ใหม่ทุกมิใช่

15.22 น.

พ.ศ. กวาง อภัยวงศ์ (พระบุตร) : ~~พูด~~ คือมันเฉพาะมันหาที่จะเอา 4 ปีเกิดผู้เกิดขุนอะไรร้อยแม่พันบระการ ถ้าปีเดียวคิดมันหาเป็นทีละปีข้าพเจ้าคิดว่าดี ถ้าเราตั้งประจำเหมือนอย่างประธาน ข้าพเจ้าขอชักตัวอย่างให้คณะกรมราชการ เห็นว่า เมื่อก่อนประธานเราเลือกที่หนึ่ง 4 ปี อ่างท่านเจ้าคุณมาทวนจำได้ แล้วก็มีเกิดเรื่องทุกสัปดาห์ขึ้นเลขต้องเลือกประธานทุก ๆ สมัยประชุม ก็เสมอมาจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นจะเป็นอย่างนี้คือคือพบเรียนเมื่ออยู่ก่อนแล้ว ฉะนั้นเปิดสมัยประชุมที่เลือกประธานที่ ปีใหม่เห็นว่าจะต้องเลือกอย่างที่เราเลือกประธานมาแล้ว เพราะฉะนั้นให้ละปิดแล้ว เพราะปีหนึ่งเราเปิดประชุมต้องประชุมพร้อมกัน เราเปิดสมัยประชุมแล้วเราก็เลือกประธานกรมราชการไป ถ้าถูกขุนหรืออะไรก็รับระเวลาสั้นเข้า ถ้าหาอย่างนี้ทั้งสองฝ่ายก็เห็นจะไปเสีย

พ.ศ.ร.ก. ขว้าง-นาวาสวัสดิ์ ร.น. กรมราชการ : คือท่านผู้อภิปรายเมื่อที่
ฉวาลัย
เช่นแต่ปีเดียวก็คิดมันหาไม่ได้ ปีหนึ่งหาเรื่องขุนเรื่องรักษาการก็ได้ กรมราชการมีเหตุผล
๒ ประการดังนี้ คือประการนี้หนึ่ง คือว่าเราเลือกตั้งขึ้นไว้ในเวลาที่ไม่มีเหตุการ ในกรณี
เช่นนี้เราก็สามารถจะเลือกคนกลางได้จริง ๆ คือไม่มีเหตุผลประการใดประการหนึ่งมา
จึงนี้ให้รัฐสภาจะต้องเลือกอย่างใหม่อย่างนี้ คือว่าเราเลือกผู้ซึ่งมีความจริง ๆ เข้ามา

เพราะไม่มีเหตุการณ์อย่างเช่นที่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือว่าคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ
 นี้โดยปกติเข้าเข้าเห็นว่าบางที่ ๒ ชุด ๓ ชุดยังไม่มีการประชุมสักที เพราะฉะนั้นการที่
 สภาจะเสียเวลาเพื่อเลือกอย่างนี้ก็ดูไม่มีประโยชน์ประการใด และกรณีที่จะมีมติต่าง ๆ
 ก็อาจจะไม่เหมือนกันเหมือนกัน คือสภาจะถูกยุบสภา แล้วจะว่าอย่างไรสภาถูกยุบ เพราะ
 ฉะนั้นคณะกรรมการนี้ให้สภาเข้ามาใหม่ได้เลือกตั้งขึ้น และคณะกรรมการมีอายุไปจนกว่า
 สภาใหม่ที่จะได้เลือกตั้งเข้ามาใหม่ขึ้นได้แต่งตั้งใหม่แล้ว กรรมการชุดนี้ก็เป็นอันยกเลิก
 ไป วิธีที่ได้แก้ปัญหาก็ถูกอย่าง และด้วยวิธีนี้ก็เหมาะสมควรประการ

ทำการแทนประธานสภา ฯ : กรรมการบริหาร เสนออายุของคณะกรรมการนี้
 ควรจะอยู่จนกว่า สภาใหม่แล้วเลือกตั้งครั้งหนึ่ง ท่านผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น
 สมาชิกยกมือ ๘๔ คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น
 สมาชิก-ยกมือ 10 คน

ขบวนการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าคณะกรรมการบริหาร
 กรรมการสภาไปร่างใหม่ กรรมการรับไปร่างใหม่ตามมติที่ประชุมหรือ
 นายพัน สุวิฑิต (ชอนแกน) : ขอได้โปรดให้กรรมการเขียนข้อความที่จะ
 แก้ไขด้วยเพื่อจะได้พิจารณา

พล.ร.ต. อภัย ช่างนาวาสวัสดิ์ ร.น. กรรมการ : เสนอพร้อม ๆ
 เรื่องต่าง ๆ ทั้งหมด

ทำการแทนประธานสภา ฯ : กรรมการจะเสนอข้อนี้หลัง

นายสุวิฑิต หันขเสษฐ (เสียงใหม่) : คือยังมีมติหาอีกมติหนึ่งซึ่งคณะกรรมการ
 ยังไม่ได้ชี้แจงไว้ในที่นี้ คือมีมติหาสำนักที่ผู้ใดคือเรื่ององค์ประชุมของกรรมการ เราจะถือองค์
 ประชุมถึงหนึ่งไม่ใช้หรืออะไรก็ไม่ชอบ เพราะเป็นกรรมการขอให้เขียนองค์ประชุมไปด้วยว่า

ต้อง ไม่น้อยกว่าสองในสามจึงจะเป็นองค์ประชุมได้ และอย่างอื่นตามที่ท่านเขียนร่างแล้วแต่
 ในพระธรรมนูญของกรมการ แດงองค์ประชุมขอ ให้เขียนลงไปว่าถ้าตัวที่สองในสามไม่
 ไปได้

พล.ร.ถ. ถวัลย์ ข้าราชการอาสาสมัคร ร.ร. กรมการธิการ : วิธีพิจารณาของ
 คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น สภาจะเอาอย่างไรก็แล้วแต่
 สภา คือจะเอาองค์ประชุมเท่าไร จะดำเนินการประชุมเท่าไร เราจะต้องมีกฎหมายอีกฉบับ
 เกี่ยวกับความในวรรค ๑

ท่านการแปลประชาชนสภา ฯ : จะเอาอย่างไรก็เขียนกฎหมายเอา เราเขียน
 กันเอง จะเอาอย่างไรก็ว่าไม่ได้

นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ (เขียนใหม่) : บัดนี้หากให้ท่านกรมการธิการพิจารณา
 เป็นผู้รับผิดชอบก็แล้วกัน ข้าพเจ้าหนักห้วงใจนี้เกิดเพื่อ เวลาเขียนกฎหมายจะได้เขียนลงไม่
 และหนักห้วงใจในรัฐธรรมนูญให้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย ถ้าเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว
 กฎหมายจะเขียนสักกี่ครั้ง รัฐธรรมนูญไม่ได้ จริ่งอยู่ท่านแม่ชาติจะแนะนำเสียงเป็นเอกฉันท์ แต่
 สภาไม่รับ สภานี้จะเอาว่ากรมการมาประชุมหนึ่งในสามก็ใช้ได้แล้วจะเอาอย่างไร ก็
 ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้เพราะว่าต่อไปข้างหน้าเกี่ยวกับคณะพรรค พรรคไหนมากก็ไม่อาจกัน
 ข้าพเจ้าจึงขอไว้ในที่นี้ ข้าพเจ้าขององค์ประชุมเสีย เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษ เพราะ
 โทน ๆ เราถือว่าตุลาการ รัฐธรรมนูญเป็นเรื่องพิเศษ เพื่อจะประกันเสรีภาพของประชาชน
 อะไรร้อยแปดพันประการ ก็ขอให้วิธีพิเศษ ถ้าเสนอองค์ของการมาากน้อยไปอย่างนั้น
 ข้าพเจ้ายินดีก็เดียว แต่ถ้าถือเอาเสียงสามัญ คือซิมเบิล เมเยอร์ก็แล้วเสียหาย สมมติว่า
 ว่ากฎหมายบอกว่าเป็นเอกฉันท์ แต่พอถึงสภาแปรตั้งก็เสียใจใหม่ว่า เอานึ่งในสามอย่างนี้
 มันตาย ก็ข้าพเจ้าเสนออย่างนี้ ถ้าท่านรับรองแล้วข้าพเจ้าไม่ว่าอะไร แค่นี้ให้ท่าน
 ไว้ ถ้าร่างมาขอใช้ท่านร่างมาใหม่มีสองในสาม และไม่เสียหายอะไรเลย เพราะว่า

บุคคลภายนอกการ งานก็ไม่มี สองในสามก็เรียกได้.

พล.ร.๑. จวัณย์ ข้าราชการวิสามัญ ร.น. กรมราชเลขา : คณะกรมราชเลขา
จะรับไปพิจารณาแล้ววางเสนอมานะ

เลขาธิการสภา ฯ :- มาตรา ๑๓ คณะกรมราชเลขา

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : มาตรา ๑๓ นี้ในการพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญ
นี้รัฐมาแก้ไขถึงสภา ฯ ว่าอย่างไร ถอนที่สภาจะผ่านวาระที่ ๑ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ไป รัฐมาขอเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ขอให้คณะกรมราชเลขา
พิจารณาว่าร่างมาตรา ๑๓ ซึ่งถึงบุคคลยอมเสนออันในกฎหมายนั้นถึงครั้งหนึ่ง ทั้งนี้มีการ
เนื่องมาจากว่ารัฐมาได้คำวิจารณ์ที่ระมัดระวังและทราบดีโดยบุคคลที่ช้อยคนวัน
เรื่องตัวเมีย มรดก ในที่สุดจึงหัดบังคับได้ โดยให้ชาวอิสลามกัน ๆ ได้มีสิทธิตามตัว
โดยที่คน ครั้นเมื่อรัฐมาได้ส่งร่างไปปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว คณะกรรมการ
กฤษฎีกาก็มีความเห็นว่า มติอันเป็นมรดกที่ช้อยคนวันเช่นเดิมไม่ได้โดยเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ
แต่เพื่อประโยชน์ เพราะฉะนั้นขอให้คณะกรมราชเลขา ได้พิจารณาเพื่อจะให้มีมติต่อไว้ใน
รัฐธรรมนูญเสียก่อน เป็นพระ รามบัณฑิตซึ่งที่กล่าวไว้แล้วนั้น ทั้งนี้รัฐธรรมนูญในต่างประเทศ
ในยุโรปซึ่งมีชาวอิสลามเป็นส่วนใหญ่ก็เคยได้ทำช้อยคนวันไว้ เพราะฉะนั้นที่ประชุม
ไม่ขัดข้องถึงขอให้กรมราชเลขา รับไว้พิจารณาแล้วเสนอมติที่ประชุมอีกครั้ง
หนึ่ง ในมาตรา ๑๑/๑

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้แปรมติที่ขอให้เพิ่มมาตรา
๑4 คือว่ายังไม่ถึงขณะเพราะกาล คือขอเพิ่มเดิม ครั้นท่านไปตีมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑4
คือว่าข้าพเจ้าขอเพิ่มมติเพื่อลงโทษในการละเมิดรัฐธรรมนูญโดยมีข้อความว่า ถ้ามีการ
ละเมิดบทบัญญัติโดยบุคคลหรือคณะบุคคลต่อรัฐธรรมนูญแล้วให้ถือเป็นมรดก แต่กรมราชเลขาว่า

ละเมิดก็เป็นการทำผิดฐานหนึ่งซึ่งมีอยู่ในกฎหมายอาชญากรรมที่ว่าด้วยความผิดฐานกบฏ จริง
 อยู่ในเรื่องเช่นนี้อาจจะมีการกระทำผิดเหมือนกัน และทางกรมราชเลขาอาจตั้งว่าจะไป
 บังคับให้ไว้ในกฎหมายอื่นเป็นพิเศษ แต่ถ้าหากว่าเรา ได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเสียเช่นนี้
 แล้วเราก็คงอาจจะนำไม่อาจตั้งอำนาจของรัฐธรรมนูญมาทรมานที่แก้ไปเขียนกฎหมายใด ๆ ก็ได้
 ที่มีข้าพเจ้า **ผู้ขึ้น** ในทางประเทศเองก็มีรัฐธรรมนูญต่างประเทศ ดูเหมือนกันจะเป็นสวีเดนหรือ
 ออสเตรเลียก็ได้มีบัญญัติของไทยไว้ก็เรียกว่า ในการที่บุคคลใด ๆ มาทำร้ายสมาชิก บุคคล
 นั้นถือว่าเป็นกบฏ เพราะฉะนั้นเราแก้รัฐธรรมนูญทั้งที่แก้แล้วเราก็คงจะวางบทบัญญัติเช่นนี้
 เป็นกลาง ๆ ไว้แล้วให้สามารถในการที่จะออกกฎหมายที่ **ผู้ขึ้น** ในกรณี **ผู้ขึ้น** เพื่อ
 บังคับอีกว่า ในการที่จะละเมิดเช่นใดควรจะไปรูปโทษมาตราใด มีข้าพเจ้าจึงได้เสนอแก้ไข
 เช่นนี้ แต่พวกคณะกรรมาธิการก็ได้ให้ข้อชี้แจงในตอนที่หนึ่ง เกี่ยวกับคำแปรชดเชยของคนที่ว่า
 ควรจะเขียนกฎหมายธรรมดา ข้าพเจ้าขอเรียนถามกรรมาธิการว่า การเขียนกฎหมาย
 ในรัฐธรรมนูญจะมีผลดีกว่าเขียนไว้ในกฎหมายธรรมดาหรือไม่

พระยามพว ราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : กรรมาธิการ ได้พิจารณาข้อ
 เสนอข้อชี้แจงของท่านสมาชิกผู้ได้เปรียบแล้วเห็นว่าควรจะออกกฎหมายเป็นพิเศษ และจะได้อรรถ
 ความเห็นไปยังรัฐบาลเพื่อร่างกฎหมายสำหรับคุ้มครองทำผิดรัฐธรรมนูญมาภายหลัง เขียน
 ในนี้ดูจริงหรือเห็น

นายสุวิทย์ ทัชเชษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพสุถึงเรื่องรุ่งเรืองเราก็รุ่งเรืองมาตลอด
 เวลา คือที่ท่านจะเสนอให้เขียนไว้ในกฎหมายธรรมดาซึ่งง่าย แต่การเขียนกฎหมายธรรมดา
 นั้น กฎหมายธรรมดาแก้ไขด้วยคะแนนเสียงฉาบฉวย เมเยอร์ซี เช่นสมมติว่ารัฐบาลได้ออก
 กฎหมายตั้งใหม่ผู้ละเมิดรัฐธรรมนูญในเคสนั้นก็แล้วเดือนหน้ารัฐบาลใหม่มาเสนอกฎหมาย
 ยกเลิก แล้วในที่สุดท่านจะได้อะไร เท่ากับเขียนกฎหมายตลอดเด็กหาสาระ ไม่ได้เลย

เพราะฉะนั้นการละเมิดใครจะออกจะละเมิดก็ละเมิดได้ เช่นนี้ก็จะคงมาแก้ไขด้วย
 ๒๐๖๖-๒๐๖๗

กฎหมายธรรมดาที่แก้ไขนั้นเป็นการ ไม่มีคง คล้าย ๆ พอเป็นพิธีเท่านั้น ~~ทุก ๆ ครั้ง~~
และเรารู้แล้วว่าอะไร เป็นอะไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการ เห็นในทางที่ว่า
เราอยากจะได้เป็นหลักยึดถือให้ท่านกรรมาธิการ ได้พิจารณาในเชิงกริ่งหนึ่งว่าสมควรหรือไม่
ที่ว่าจะให้แก้ไขข้อใดข้อหนึ่งบุคคลที่สนใจ คำว่าจงใจไม่ใช่ประมาณเงินแต่ที่จะจะฉ้อฉล
รัฐบรรณคดี

หลวงอรุณพรพิศาล (ตรวจ) : เขียนกฎหมายอย่างผู้แปรพักตร์ไว้ก็เข้าใจว่า
ถ้าหากออกกฎหมายอะไร ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญก็จะเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญหมดแล้ว สภา
ก็จะพิจารณาร่างนอกกฎหมายอาชญากรอีกตรงไปแล้ว เพราะฉะนั้นเห็นว่า ไม่มีผลและเป็นผล
ร้ายแก่สภา จึงขอเสนอให้ลงมติว่าจะ ~~พิจารณ~~หรือไม่

นายสุวิทย์ พันธุเศรษฐ (เชียงใหม่) : ในเรื่องเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึง
สภา เพราะสภาไม่ได้บริหาร และท่านก็ไม่มีผู้ใดรับรอง และเมื่อไม่ต้องการข้าพเจ้าขอออก

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผ่านไป

เลขานุการสภา ฯ : มหะเพาะภาส มาตรา ๘๔

น.อ. ~~๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒~~ ก/กจ กงระดมยิง (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้า
ได้แปรพักตร์ในมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ แล้วกรรมาธิการ ได้ไปร่างใหม่
มีลักษณะคล้ายกัน มาตรา ๘๔ เขียนไว้มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ ร่างไว้มาตรา ๘๔
ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจ ขอท่านประธานยกลงจำเราจะพิจารณาอย่างไรในที่
ที่จะไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดไว้ได้ ข้าพเจ้าเขียนไว้ยืดยาว แต่มีความสั้นเท่านั้น

ท่านกรรมการแทนประธานสภา ฯ : ท่านสมาชิกจะลำดับมาตราให้ถูกต้องเท่านั้น
กรรมาธิการจะว่าอะไร

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องจะพูดในमार
ใหม่ก็ได้

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : จะสำคัญมากว่า เชิญ

น.อ. กาจ เถ่งระคมยั้ง (สมาชิกประเภทที่ ๒) : มหะเพาะกาถมีอยู่ ๒ เรื่อง ใซ้กเป็นเรื่องใหญ่แล้วก็คือว่าเรื่องประเภทที่ ๑ ที่จะเป็นไปอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ในเรื่องนี้เป็นเรื่องหนึ่ง และอีกเรื่องหนึ่งคือการจัดตั้งบุคคลที่จะเข้าไปอยู่ในพหุสภา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าได้แปรถกตีความสำคัญขึ้นต้นว่าด้วยสมาชิกประเภทที่ ๑ ที่จะกลายเป็นสมาชิกสภาผู้แทน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอพิจารณาในเรื่องนี้มาตรา ๘๔ เดิมว่าด้วยสภาผู้แทนราษฎร ถ้ากรมราชการ ไม่ขัดข้องข้าพเจ้าจะได้อำไปตามมารการนี้.

นายทองอินทร์ อภิพัฒน์ กรมราชการ : ขัดข้อง กรมราชการ ไม่ขัดข้อง

15.53 น.

น.อ. กาจ เถ่งระคมยั้ง (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าได้แปรถกตีไว้ในเรื่องสมาชิกที่จะจัดสรรเข้าไปอยู่ในสภาผู้แทน ในเรื่องการเสนอร่างรัฐธรรมนูญนี้โดยเป็นหลักการว่าเราจะมี ๒ สถานแล้ววิธีการที่จะให้เกิด ๒ สถานขึ้นได้อย่างไรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญไม่เท่ากันหลักการที่ได้เสนอมานี้แล้วเหมือนกัน ในหลักการนี้ข้าพเจ้าไม่มีข้อสงสัย ข้าพเจ้าเองเป็นผู้ลงนามในหลักการนั้น แต่ว่าวิธีการหรือวิธีปฏิบัติการที่จะดำเนินการต่อไปในมหะเพาะกาถที่ข้าพเจ้าอยากจะวิงวอนขอท่านประธาน ได้พิจารณาโดยรอบคอบ เพราะเกี่ยวกับประชาชนทั่วไป ความเดิมที่เขียนไว้ว่า ให้สมาชิกที่ได้เลือกเข้ามาแล้วโดยรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ปัจจุบัน เป็นสมาชิกในสภาผู้แทนต่อไป ข้าพเจ้าเองจำเป็นต้องขอออกคำว่าข้าพเจ้าได้เพิ่มในสมาชิกประเภทที่ ๑ มาพวกที่ได้รับการเลือกตั้งมาแล้วไม่ได้เลือกและการเลือกตั้งก็ได้ดำเนินไปด้วยความขาดสามารเพราะเป็นวิธีการที่อยู่เสียทรัพย์สินโดยเวลาและกอดูทางจิตใจอย่างรุนแรงมาก แต่ในเรื่องการออกผู้ลักษณะนี้ก็เหมือนแบบฉบับโดยซึ่งเราเสี่ยงไม่พ้น จะทำอะไรก็ได้ และเป็นทางด้านที่ด้านหนึ่งในกลางที่ว่า ประชาชนทั้งหลายได้นิยมในรัฐธรรมนูญผู้มีการ แต่งขึ้นขึ้นเข้ามาเป็นสมาชิกในสภาและเมื่อราษฎร

รัฐธรรมนูตจะมีที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้เกิดขึ้นไปทั่วรัฐธรรมนูตจะมีที่ เหวจะหวงแทนที่ได้ให้
 แต่ผู้ที่เข้ามาโดยรัฐธรรมนูตจะมี เหวเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นการคิดเอกลิสซึชของประชาชน
 ผู้ที่ตั้งใจไว้ว่าจะเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรต่อไปในอีก การผ่านเอกลิสซึชและจิตจิตใจของ
 ประชาชนทั้งหลายเช่นนี้ ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสภา ฯ นี้มาเป็นเวลานาน อยู่มาครั้ง ๒๐
 ปี และเกือบจะว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นผู้ปรารถนาคิดว่านี่เป็นครั้งแรกในประวัติของข้าพเจ้า คือ
 ข้าพเจ้ารู้สึกในทางสมมติความเป็นไปได้ในบางครั้งมาตรงราวกับยาก สมาชิกประเภท ๑
 ซึ่งเป็นผู้แทนโดยแท้จริง แต่บางครั้งก็ไม่เป็นเช่นนั้น บางครั้งราษฎรไม่เห็นด้วยเรามีตัว
 อย่าง การเลื่อนเวลาของสมาชิกประเภทที่ ๑ มาตรงราวหนึ่งใน ๓ - ๔ ปีมาแล้ว เลื่อนจาก
 ๔ ปีเป็น ๕ ปี ในครั้งกระโน้นเราได้ถูกประชาชนทั้งหลายได้ตั้งท้วงว่าเราเป็นขี้มาก นั้น
 เป็นเพราะว่ามีผู้ถือผู้กล่าวต่อเขาเร็วในธรรมจะเข้ามา เมื่อเลื่อนมานี้ก็เป็นความคิดหัว
 ของประชาชนเป็นอันมาก ข้าพเจ้าเองก็คิดออกซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า สมาชิกประเภทที่ ๑ ที่
 อยู่ต่างนามร่วมกับข้าพเจ้าเวลานี้เป็นผู้ที่ขอมพอรักใคร่และเป็นเพื่อนฝูงของข้าพเจ้าทุกคน
 ข้าพเจ้าเห็นใจอย่างเต็มที่ตามที่กล่าวมาแล้ว แต่มีความเสียใจว่ารัฐธรรมนูตได้ออกไป
 เช่นนั้นแล้วแทนที่จะพยายามสืบสืบต่อประชาชน กลับจะกลายเป็นว่าเราออกไปเพื่อให้ราษฎร
 ว่ากล่าวหนักเข้าจะว่า เหวเห็นแก่ตนเอง สมมติหาชนจะกลายเป็นสมมติหาชนภายในสภา
 เท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจำใจตามด้วยว่า ขนนามาพูดเรื่องนี้ มาพูดในสภาเพื่อให้นัก
 ซังหลาย คือราษฎร ๒๕ ล้านคนได้แลเห็นว่าความสำคัญเหล่านี้ข่างนี้ คือเราได้คิด ๒ หน
 ในทางที่จะออกไปเช่นนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากที่จะวิงวอนท่านประธานเป็นอย่างมาก
 ขอให้ท่านในแง่นี้ให้ และคิดดูโดยรอบคอบสักหน่อยหนึ่ง คือได้แปรจัดไปแล้วกรมราชการ
 จะคิดเพิ่มเติมไปกระโรภักตาม ได้คิดความในมาตรา ๑๔ เหวออกถึง และเขียนให้ใหม่ขึ้นแทน
 เมื่อว่าให้มีการเลือกตั้งใหม่ได้ ๔๗/๑๐๘ คือให้มีการเลือกตั้งขึ้นมาใหม่ คือโดยอัคร
 พลเมืองทั้งแสนก่อนทั้งคน ผู้ของถาวรนี้สมาชิกสภาผู้แทนจะเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ในทำนอง

นั้นข้าพเจ้ามีความสงสัย ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยทำไมกรรมการคัดค้านอย่างนั้น
 หมายถึงความว่าทำทุกอย่างไปในทำนองเอาออกเอาใจ เป็นไปในทำนองอย่างคณะมนตรี
 ก็อาน แต่กรรมการจะเข้าใจว่าในระยะ 4 ปีนี้เมื่อเราบวกลบเวลา 4 ปีเป็น 6 ปี
 ในอดีตนั้น เราได้รับผลอย่างไร และมีความจำเป็นอย่างไร ทั้งข้าพเจ้าคิดว่าได้ว่า
 เราได้รับผลอย่างไรและการปิดเป็นเพราะเหตุไร ข้าพเจ้าอยากที่จะเขียนว่าวิธีการรัฐสร
 มนูญที่เราใช้ยังมีคดี เมื่อเริ่มใหม่ในระยะ 13 ปีนี้ ข้าพเจ้าขอว่าจะสักให้ท่านคิดดูบ้าง
 สักเล็กน้อยว่าคดีที่เหตุการอะไรเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ นั่นเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป และเป็น
 เครื่องทรงจำของเราอย่างแน่นอนเห็นว่าคดีผู้ทำผิดหลายครั้งหลายคราว มีการปิดสภา มี
 การยกทหารเข้าล้อมกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นศูนย์กลาง และมีบางคนลาออกแล้วไม่ลา และ
 บางครั้งนายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการ เลือดถ่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นคนนอกแผนบนตลงแผนหรือ
 การเลือกประธานองประธานสภาผู้แทนราษฎร เลือกแล้วให้เลือกตั้งใหม่ท่านนั้นก็เป็นการผิด
 ขั้วกันก็มี หรือบางครั้งมีผู้สมทบก็มีผู้กรมาเข้ามาในประเทศเป็นกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการ
 ค่อดกฎหมายบ้านเมืองโดยแน่ชัด ข้าพเจ้าไม่ขอเลยว่าเป็นรัฐสรธรรมนูญที่เราใช้ยังมีคดี
 อย่างไรบ้างที่เบ็ดเตล็ดให้ท่านคิด ผู้ทำผิดใน 5 - 6 รายได้ปรากฏอยู่หรือหรือเกือบ
 เป็นผู้มีความผิด ส่วนทางสภาตลอดกฎหมายเป็นไปอย่างไรนั้น มันก็แปลว่าเป็นโทษให้แก่เขา
 และอยู่ใต้อานาจสภาที่ว่าเป็นที่มีความผิด
 ไม่ใช่ใช้ตัวหรือรัฐสรธรรมนูญหรือวิธีการที่ว่าเป็นมาเป็นการบกพร่องประการใดขานมาได้ การผิด
 เหล่านี้เป็นประการใด ท่านควรจะมีผู้หรือเหตุอันอยู่ในสภา เวลามีผู้ผิดสภาสักไม่อาจ
 จะเข้ามาอยู่ในสภาได้แม้บางคนที่โทษสักเข้ามาอยู่ได้เพียง 40 วันเท่านั้นเป็นต้น ขอให้
 ในเวลานั้น ๆ ถ้วนแต่เป็นเวลาที่อยู่ในจำคุก ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งจะมาเข้าอำนาจทุกประการ
 ที่จะหาอะไรแก้กันเท่านั้น พูดกันโดยนัยก็คือให้ทำผิดซึ่งมีจำนวนมากได้เพียงตัวเอง ได้
 มีอันเป็นอย่างไร ซึ่งคิดว่าไม่น่าจะเป็นไปเช่นนั้นได้โดยความศักดิ์สิทธิ์ เพราะฉะนั้น
 รัฐธรรมนูญจะเป็นได้ว่าในเรื่องสมาชิกประเภท 1 ประเภท 2 ห่างานมาแล้วถึง 13 ปีนี้ ได้ตง

หรือส่งเสริมจรรยาของบรรพบุรุษของเราได้เป็นมาด้วยดีทุกสถาน ที่สำหรับผู้ที่กระทำผิด
ก็มีเหตุอันเป็นไปต่าง ๆ นานา ซึ่งเราได้อบรมและปรารภอยู่ด้วยดีจนแล้ว ที่ข้าพเจ้า
อยากจะขอให้ท่านหม่อมลี้ไประลึกถึงการเวียนเวลาของประเภทที่ 1 จาก 4 มีมาเป็น 6
ปีได้กระทำอย่างไร และเป็นผลอย่างไร โปรดผู้ผู้สองทวนระลึกโดยหลังดูการเวียนเวลา
ครั้งกระโน้น ข้าพเจ้าแน่ใจอย่างเหลือเกินว่าเป็นเพราะเหตุ ๒ ประการ ประการที่ 1
เนื่องด้วยเป็นเวลาสงครามข้าศึกได้มาขู่เค็มบ้านเค็มเมือง และกระทำกร่าง ๆ นานา
นำกล่าวหาความเป็นเอกราชและอธิปไตยจะมีวามอง และสมมุติไม่ และสมาชิกประเภทที่ 1
ผู้ที่ได้เลือกมาครั้งนั้นได้เป็นผู้ที่ทำการร่วมมือกับสมาชิกประเภทที่ ๒ ผู้ซึ่งคัดค้านสงคราม
เป็นผู้ที่ใคร่เห็นปฏิวัติใจในทางการเมืองและรูปมณฑลต่าง ๆ ที่ฝ่ายบูรพาได้ปฏิบัติกร เช่น
นั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นเราได้สมาชิกประเภทที่ 1 ได้ร่วมมือเข้าไปในการของความเป็นเอกราช
ในทางอยู่เท่าที่เห็นว่ามีความหวังอย่างสูงสุดแล้วในครั้งกระโน้น เพราะบ้านเมืองจะเป็น
อย่างไร ไม่ในภายหน้าก็ไม่ใคร่รู้ ถ้าเสียเอกราชแล้วเราจะทำอย่างไร เราได้รับมรดก
มาจากบรรพบุรุษของเรา บ้านนาตั้งแต่พันปีเศษ และเราได้มีสภามา 13 ปีกว่า ถ้าแม้ว่า
เราจะอานัญในพระวิศิษฐาน และตั้งเราจะจมลงในเวลาที่มีสภามาเพียง 13 ปีเท่านั้น
ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ถูกเลย ในครั้งกระโน้นทุกคนสามัคคีในทางที่จะให้กิจการยึดอายุออกไปเป็น
6 ปี ประเภทที่ ๒ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเวลาที่มีฝ่ายบูรพาเข้ามา
อยู่ที่บ้านเค็มเมือง ฝ่ายบูรพาได้เกณฑ์ราษฎร ขวดยานพาหนะทุกอย่างไปจากประเทศ
ไปให้ทหารไปทำการที่เกี่ยวข้องกับการสงครามเป็นอันมาก ผู้คนพลเมืองได้พากันแตกสากัน
เช่นออกไปอยู่ในที่ต่าง ๆ

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : ขอความกรุณาว่าให้สั้นอีกหน่อย

น.อ. กาจ เก่งระดมยิง (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ท่านประชาชนว่าอย่างไร

ไม่ได้ยิน

ทำการแทนประธานสภา : ขอโทษ ขอบความกรุณาให้ที่นั่งสักหน่อย โดยมาก
ก็ ๗ ถึง ๘

น.อ. ถาย เก่งระดมยิง (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าพยายามเหลือที
คิดหลายวันในการที่จะคิดว่าจะสงวนเวลา แต่แทนประธานสภา ฯ ไปแรกเต็มใจข้าพเจ้าตั้งแ
มวตรา 1 มาถึงมวตรา ๘4 นั้นเพราะเป็นเพราะข้าพเจ้าคิดว่า เป็นมวตราสำคัญจริงๆ แต่
สำคัญไม่ถึงใจข้าพเจ้าในขณะเพราะกาล ข้าพเจ้าโดยมาอย่างว่า ข้าพเจ้าจะไม่พูดจนมาด
เสีย จะพูดมวตราที่ คือ ๘4 มวตรา ๘5 และมวตรา ๘๘ และมีทางใดที่ข้าพเจ้าจะทำได้
และประธานสภา ฯ จะอนุญาตให้ข้าพเจ้าพูด เมื่อเห็นข้าพเจ้าขอ วนรับว่า การปิดเวลา
4 ปีเป็น 6 ปีไปเป็นไปโดยเวียนรอบถูกต้องตามหลักการทุกประการ **ที่นี้ขอยุติในที่**

ที่นี้มาถึงที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า ขอน่าจะไม่ขอรับทราบ ถ้าเราจะให้สมาชิก
ประเภทที่ 2 กลายเป็นสมาชิกสภาผู้แทนต่อไปอีกนั้น ประชาชนพลเมืองอาจจะไหวเราได้
และในที่ผู้จะกลายเป็นค่า และการกล่าวครั้งละโน้นเราอาจจะแก้ตัวได้ ที่ท่านประธานว่า
ข้าพเจ้าพูดผิดยาวเช่นนั้น เป็นเหตุผลของข้าพเจ้า ในครั้งนี้เราก็คงเป็นไปเช่นนั้น แล้วข้าพเจ้า
ไม่คิดเลยว่าประชาชนเขาจะสนใจได้ เพราะทุกคนได้ร้องกันอย่างแข็งแรวว่า รัฐธรรมนูญ
จะออกไป แต่ออกไปแล้วผู้ที่เลือกตั้งก็ **รัฐสภา** เข้ามาแล้วก็จะต้องหมดไปกาลเวลาคาม
ไปควยไม่ต้องสงสัย เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนขึ้นในทางที่ให้เท่าค่าเราทำร่อยเช่นนี้
ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นทางที่เหมาะสม จริงอยู่สมาชิกบางคนไม่พูดแก่ข้าพเจ้าว่า ส่วนหนึ่ง
เป็นหลักการ เมืองเราควรจะต้องถูกตาม ข้อนี้ข้าพเจ้ารู้สึกอับใจ ทั้งข้าพเจ้าถูกถามหลาย
ครั้งถึงภายในประเทศภายนอกประเทศ ข้าพเจ้าเคยได้ยินว่ามีการ เมืองนี้ควรจะเป็นคน
ไม่โกรธ ข้าพเจ้าได้ยินมาข้าง ได้เห็นมาข้าง แต่ที่จะทำอะไรไม่ให้พูดแก่ข้าพเจ้าคิดว่า
จะเป็นหลักการเรื่องไม่ได้ จึงอ้างหากว่าเรายึด 4 ปีเป็น 6 ปีเราถูกค่า แต่เราเลือก
เอาประโยชน์สำคัญเกี่ยวกับประเทศชาติของเราได้ แล้วข้าพเจ้าคิดว่าที่พอขึ้น ถ้าเขา

จะดำรงเราก็ได้งานของประเทศไทยชาติมาอีกทางหนึ่ง แต่ทั้งนี้ข้าพเจ้าคิดว่าอยู่ในสภาพ
ปกติแล้ว ยามยามจะมีอยู่พร้อมแล้ว และสมาชิกทุกคนที่เลือกมาก็อยู่ในที่ที่เป็นคนกลางทาง
จริงจึงเป็นคนที่ไม่ทรงคุณภาพทุกประการ มีสมรรถภาพดีทุกอย่าง ในจำนวนคนอาสาสมัคร
ไม่เห็นว่าเคยมีศึกษาศึกษา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยที่สมาชิกประเภทที่ ๑ พรรค
ยึดมั่นเมือง คิดว่าผู้มาในรัฐธรรมูญจะนับนั้นจะได้ออกไปคนรัฐธรรมูญจะนับนั้น ใน
ลักษณะเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่าชื่อเสียงเกียรติคุณความเป็นศิริมงคลซึ่งเป็นความดียิ่งกว่าเลิศนั้น
ที่มีอยู่ด้วยกัน ที่ ๒ ทำนบปรารถนาสิ่งใดข้าพเจ้าเชื่อว่าจะคนนั้นถ้าให้อยู่ในท่ามกลางท่านเกิดขาด
ทรงกันชนข้าพเจ้าว่าท่านที่ดำเนินไปในทางที่จะให้ผู้ที่ถูกขังถ้าเข้าลักษณะข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
เลยว่าเขาในทางที่ถูกคำจะเป็นเครื่องช่วยเป็นการดีสำหรับตัว ท่านทั้งหลายออกไปภายนอก
ในการหาเสียงเลือกตั้งในทางหาอำนาจในทางการเมืองก็ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะ
จึงวอนท่านทั้งหลายให้มาก ขอให้ท่านได้ระลึกถึงความสำคัญที่ทุก ๆ ท่านบอกว่าออกไปเพื่อ
ประเทศชาติอะไรทุกอย่างท่านเองนี้ ข้าพเจ้าเองเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ และข้าพเจ้าควร
จะอภิปรายถึงคราวประเภทที่ ๒ ข้าพเจ้าอยากจะทำอยู่ในสภาสูง แต่สภาสูงจะเลือกข้าพเจ้า
ท่านเองนั้น ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไปว่าข้าพเจ้าจะไม่ยอมรับเหมือนกันในลักษณะเช่นนี้
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าไปก็ไม่ดีเหมือนกันคิดว่า เราอย่าอยู่เฉย ๆ เลือกตั้งใหม่ในท่านเอง
จะเป็นทางดีหรือขึ้น คนทุกคนคอยอยู่เขาจะถึงอกตั้งใจให้เป็นเพื่อนแก่เรา ข้าพเจ้าคิดว่า
เป็นทางเดียวที่จะดีเป็นแน่ ถ้าหากว่าพยายามจะโยนกันขึ้นมาขอว่าทางกรรมมาธิการโดย
ก็เป็นประเภท ๑ ประเภท ๒ รวมกันโดยตรง *การปฏิรูป* ที่โดยตรงเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่า
เป็นสิ่งที่น่าหมายแทนค่าได้ ข้าพเจ้าคิดว่ามีวิธีปฏิรูปการ ใหม่ ๒ สถานแล้วก็มี ๒ สถานขึ้นโดย
เป็นการดำเนินการใจของประชาชนทั้งปวง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานสภา ฯ
พิจารณาอยู่ในลักษณะนี้โดยรอบคอบด้วย

ที่กรมราชการ วิชาหนึ่งของสภาจึงขึ้นพิจารณาว่า รัฐธรรมนูญจะเข้ามามีผลเพราะกาลกิติ ข้าพ
 ขอเรียนต่อท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายว่า กรมราชการที่สมาชิกประเภทที่ ๒ ถึงกิติและกรมราช
 ภากร วิชาอันกิติ โคคคกการ ของที่แล้ว ๆ มาและปัจจุบัน และตามการวมกันทั้ง ๒ อย่าง แต่
 ที่ผ่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องมีรายกเป็นของที่ระลึกและของทรงจำของกรมราชการทุกคน ไม่ได้
 ละเว้นหรือไม่ได้สืบเสาะ มิได้ การตีหรือการช่วยผู้ตีการกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง ๆ คนก็อย่า
 จะหาความดี ก็คือว่าจะทำในสิ่งที่ดีเป็นส่วนกรมการที่ได้อำนาจเพราะกาลกิติที่พูดว่า
 กรมการที่เสนอร่างแก้ไขในมาตรา ๒๔ ที่กรมราชการวิชาอันกิติได้มีความว่า ให้สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ตามรัฐธรรมนูญฉบับลงวันที่ 1๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒475
 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมผู้โดยให้สิ้นสุดวาระเมื่อครบ 4 ปีเป็นแต่วันที่เปิดประชุม
 สภาผู้แทนราษฎร ที่เขียนเช่นนี้ก็โดยระลึกความหลัง ความหลังที่ใครระลึกคือว่าประกาศญ
 ษัตราว่าที่แล้วฉบับใหม่ได้มีบทกำหนดว่าให้เลือกสมาชิกประเภทที่ ๑ นี้เข้ามาเพื่อการทำรัฐ
 ธรรมนูญโดยจะ เพราะ เมื่อเสร็จการทำรัฐธรรมนูญโดยจะเพราะแล้วก็จะได้นกหน้าใหม่คนต่าง
 ออกไปประกอบอาชีพหรือจะเข้ามาใหม่ เมื่อกรมการในครั้งนั้นกิติว่าเมื่อไม่มีบทความ
 ในประกาศญษัตราเป็นเช่นนี้ก็ถือว่าอาจจะ เป็นเลือกให้สมาชิกผู้ที่จะสมัคร เข้ามาในสภา ๆ นี้
 ว่าเข้ามาแล้วก็จะเข้ามาอยู่ 4 ปี แต่ความจริงอยู่ ๒ เดือน ๓ เดือนก็โคค ไม่ใช่การ
 สมัคร และสมาชิกที่เข้ามาทั้งนี้ก็ไม่ใช่คนเก่า เป็นคนใหม่เข้ามาโดยมากซึ่งเป็นคนที่พูดว่าดี
 และเป็นคนที่มีความรู้สีกินบทความสามารถดี กรมการในชั้นนี้จึงคิดว่าจำต้องออกไป
 ในเวลาอันใกล้อีกเวลานอนก็เป็นสิ่งที่น่าเสียดายประการหนึ่ง และประการที่ ๒ การที่
 ได้อำนาจเพราะกาลกิติแบบเดิมกิติหรือแบบใหม่กิติ ก็ได้ระลึกว่าจะเพิ่มให้เลือกกับคน
 ซึ่งเพิ่มสมาชิกอีก 7๖ คนก็แปลว่าได้เลือกมาใหม่อีก 7๖ คนก็เป็นของที่จะต้องตามความ
 ประสงค์ของประชาชนอีกคนหนึ่ง และในการที่ร่างนี้ไม่ได้ถูกผู้ใดมาถามยากกองกิติจะ
 ทำหน้าที่ส่วนกรมการเขาที่จะอยู่ยังยืนดีคือผู้ดีได้อีกด้วย เพราะจะมีเจ้าโคคกิติ ๆ ที่ผ่าน

ทั้งเขาตามถูกไม่ระกอม ~~แต่~~ ~~ก็~~ ~~พอ~~ ~~จะ~~ ~~ได้~~ ~~และ~~ ~~มา~~ ~~ใหม่~~ ~~อีก~~ 7๐ ~~พูด~~ ~~ว่า~~ ~~นัก~~ ~~ก็~~ ~~เห็น~~ ~~ว่า~~ ~~เป็น~~ ~~การ~~ ~~สมค~~
 ที่ให้เงินไม่ได้ตามหลักกฎหมาย กรมวิชาการ ได้กรีกครองเป็นเวลาหลายชั้นหลายหน และ
 นอกจากนั้นกรมวิชาการ ได้วางหมายตรา ๘4 ตามที่ข้าพเจ้าได้อาพณ์ไว้ใช้แก่กรมวิชาการ
 ได้ตั้งขึ้น ได้มีการวิชาการ ขึ้นว่ามาหนหนึ่งแล้ว และกรมวิชาการชั้นนั้น ข้าพเจ้าให้โลกอสอยู่
 ด้วย ก็มีความคิดอย่างเดียวกัน และกรมวิชาการ วิส ขณชั้นนี้มีความคิดอย่างเดียวกัน ข้าพเจ
 เองก็ไม่มีความปร ารถมาอะไรในการที่จะคิดอยู่ก็ยังมีความปร ารถน ที่จะเป็นใหม่ และ
 คนทั้งหลายที่ข้าพเจ้าเชื่อที่เข้ามาในที่นี้ ไม่ได้คิดจะอยู่ยังขึ้นไปรวมทั้งประเภท 1 ประเภท ๒
 แต่เมื่อไม่มีความจำเป็นก็อยู่อย่างจะขอให้อยู่ วมกันไม่เพื่อค่าเป็นเงนของชาติ ให้ตลอดไปรกด
 ไปรง ไม่มีความขัดแย้งประการใด และอีกประการหนึ่งในการที่จะอภิปรายทงเพราะกาล
 ข้าพเจ้าพูดไปขอให้อภิปรายทงมากรว ครั้งแรกมาตร ๘4 จนถึงมาตร ๘๕ ว่าร วมกันไม่พม
 เพื่อขอกระแส ท่านผู้ใดเถียงก็อภิปราย เมื่อก็มีข้าพเจ้าก็เห็นออกเห็นใจและข้าพเจ้ารู้จักทำ
 มาเป็นเวล ช้าน นและถ้าท่านพูดถึด้วยความจริงใจ และที่ข้าพเจ้าพูดก็ไม่มีอะไรนอกจาก
 ขอให้งานขึ้นนี้สำเร็จไม่ได้ และที่ข้าพเจ้าพูดก็เพื่อจะขอความทวนทวนหนึ่หลายว่า เรื่องนี้
 เป็นเรื่องสำคัญ ขอให้ท่านพูดก็ให้พูดด้วยความจริง ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะถูกถาม
 จะขอพูดแต่เพียงเท่านี้.

16.๐7 น.

นายสุวิฑฐ ศันชเสทรนฐ (เสียงใหม่): สำหรับมาตรา ที่ข้าพเจ้าได้แปรตัดคือจึง
 แด่พวกที่บ่เลิกกรมวิชาการ เขาใจว่าข้าพเจ้าไม่เต็มพองด้วยมือผู้มากร ่าเดิม ข้าพเจ้าไม่
 เห็นด้วยคือมาตรา ๘๕ อัญหรืออะไร แต่อย่างอื่นข้าพเจ้าไม่กล่าวถึง แต่ข้าพเจ้าจะกล่าว
 ถึงมาตรา ๘4 เข้าไป ที่ข้าพเจ้าแปรตัดคือมาตรา ๘4 นั้นข้าพเจ้าแปรตัดคือว่าอย่างนี้ว่า
 ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 ตามรัฐธรรมนูญฉบับลงวันที่ 1๐ ธันวาคม พุทธศักร
 ๒475 มีอำนาจประชุมปรึกษาข้อไม่ได้จนกว่าจะสิ้นระยะ 4 ปีนับแต่วันเปิดสมัยประชุมสามัญ
 วันที่ 24 สิงหาคมภาคมาเป็นต้นไปในขณะที่ยังมีได้มีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนมากร ๘๕

ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งประมุขสภาอาวุโส รวมทั้งประมุขสภาผู้แทนราษฎร ๑๘
 ได้ แต่ที่แก้ไขเช่นนี้ข้าพเจ้าขอเรียนที่ประชุมนี้ให้ทราบว่าทำไมข้าพเจ้าแปรพักตร์เช่นนี้ มิเป็น
 การเห็นแก่ตัวหรือ เพราะข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภาประเภทที่ ๑ แต่ความจริงแล้วข้าพเจ้า
 ขอเรียนในที่ประชุมนี้ทราบว่าข้าพเจ้ารับเลือกมาแล้วเป็นเวลาถึง ๑ ครั้ง และเป็นสมาชิก
 คนเดียวที่ถูกถอดอายุในเวลา ๑ ปีครึ่งนั่นคือ เหตุผลนี้มาจากว่าข้าพเจ้าเห็นว่าการแก้ไข
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้เนื่องมาจากทางสงคร มอย่างคร่าที่แฉ้วมา คือใช้คนที่ข้าพเจ้าจะผูกในคอม
 พลัง ในตอนแรกก็คือสมาชิกสภาผู้แทนที่ใครรับเลือกมาโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้สิทธิของเขาจะ
 ต้องอยู่คนมาคร่า ๑๑ คือคนมาคร่า ๔ ปี และข้าพเจ้าขอสนับสนุนท่านกรมาธิการที่ว่าเรา
 ไม่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาว่า การเลือกตั้งสมาชิกมาคร่าไว้เพื่อจะมาแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่านั้น
 ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วเราคงประกาศออกใบที่เกี่ยวกับว่าจะเลือกตั้งแก้ไขรัฐธรรมนูญกับคราวหนึ่ง
 เมื่อเสร็จแล้วจึงมีการเลือกตั้งสมาชิกที่แท้จริงมาว่าเป็นการเลือกตั้งคือไป เราไม่ได้ทำเช่นนี้
 นี้ข้าพเจ้ายึดมาคร่า ๑๑ นี้เป็นสิทธิเด็ดขาดของเขาที่จะอยู่ ๔ ปีแม้จะแก้รัฐธรรมนูญไปรูปใด
 ก็ตาม ที่ข้าพเจ้าอ้างว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาจากเหตุผลที่ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบ ข้าย
 เป็นสมาชิกถูกยุบสภาครั้งที่ ๑ ในเวลานั้นเกี่ยวข้องกับสภาผู้แทนประเภทที่ ๑ ซึ่งยังอยู่ใน
 เวลาที่กับพวกเรารวมถือกันส่งเสริมรัฐสภาคณะจัดการจนกระทั่งเลือกถูกขับไล่ทางสมาชิก
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ค้างหาก นับแต่เริ่มตั้งสงคร มาจนจบเขาถือว่ารัฐบาลของประเทศไทยเร
 นี้มีคะแนนเสียงถึงทั้งแล้ว คือมีแต่ในขลุบ สมาชิกประเภทที่ ๑ ที่เข้ามาเป็นขลุบเพียงตัวคนเดียว
 เมเยอร์รักในสภา
 แผลก คืออาจจะรวมกันได้ก็บางครั้ง และอาจจะรวมกันทางขลุบบางครั้ง เพราะฉะนั้นจึงเป็น
 เรื่องที่เกี่ยวข้องวิเทโสมามากกว่า จึงได้คิดแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ไว้ เราคงการจะให้ทุก
 เลิศคิดกันตามที่เอชิวัดเข้าแก้รัฐธรรมนูญนี้มาให้แก่เรา จึงมองขอ ขลุบกันอยู่ พวกเรา
 มาเสียสละกันเพราะไทย ๆ บ้านเมืองใหม่แล้ว ถ้าไม่แก้ไขจะไม่ทันยุค จึงได้มีรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้มา ในทางสมาชิกประเภทที่ ๑ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้แล้วข้าพเจ้าจึงรู้สึกขงใจและ

ไม่เห็นพ้องด้วยกับท่านสมาชิกประเภทที่ ๒ ผู้หนึ่ง แต่ความจริงข้าพเจ้าเคารพในความบริสุทธิ์
 ใจของท่าน ข้าพเจ้าเคารพที่สุดก็ แต่ที่ท่านจะไม่เปิดเอาเหตุผลที่ในความบริสุทธิ์ใจมาเกี่ยว
 ข้องกับเหตุการณ์เป็นการไม่ชอบ คือไม่ชอบทั้งภายในและภายนอกของเรา คือท่านต้องการ
 ออกไปพร้อมกันข้าพเจ้าก็ไม่วิตก เลือกสิ่งใดก็ยังไม่เลือกสิ่ง แต่ขอให้อธิบายให้เห็นการคล้าย
 กันว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่ง หนึ่ง ๆ จะไม่ก็ไม่คล้ายกัน ถ้าไม่ไม่ก็อยู่ด้วยกัน ข้าพเจ้าไม่อยากจะ
 จะพูด รัฐธรรมนูญเป็นของข้าพเจ้าคร่าว แต่เมื่อใดอันใดฟังแล้วข้าพเจ้าก็ออกไม่ได้ ข้าพเจ้า
 อยู่ในสภาที่เป็นเวลา ๘ - ๑ ปี ข้าพเจ้าอาจใคร่และเห็นว่าใคร เป็นอย่างไรที่ผ่านมานี้แล้ว
 แล้วอย่างไรก็คิดนที่ถกสมาชิกรท่านแก่ไขมาที่ ในสำหรับที่เกี่ยวกับพระเพราะสภาที่จะ
 ไปในสภา ๒ สภาหรืออะไรหรือ ให้มีการเลือกสมาชิก ข้าพเจ้าขอสนับสนุน ไม่ใช่เป็นการที่
 ภาวี่สมาชิกประเภท ๑ เพราะสมาชิกประเภท ๑ นี้มีสิทธิจะนั่งเก้าอี้อยู่แล้วขมาบรรณ ๑
 ที่ข้าพเจ้าอาจ อีกประการหนึ่งที่ว่าให้เป็นการที่ราษฎรผู้ซึ่งหลายจะมาพิจารณาสมาชิกที่เลือก
 เห็นสมควรว่าผู้ควร เลือกเข้ามาอีกหรือไม่ เพราะในระหว่าง ๓ เดือนความสัมพันธ์ระหว่าง
 ผู้แทนของเราก็ยังอยู่ร่วมกันอยู่ด้วยดีไม่มีอะไร ผิดคนแตกต่างจนถึงจะต้องออกไปให้ราษฎร
 ซึ่งอีกครึ่งหนึ่ง ที่เห็น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนเรื่องนี้ว่า การที่ข้าพเจ้า
 แม้แต่คิดให้ตัวข้าพเจ้า รวมทั้งหมดสมาชิกประเภทที่ ๑ อยู่นั้นไม่มีความเหตุผลและหลักการรัฐธรรมนูญ
 เท่านั้นเอง ถึงอย่างไรก็ตามถ้าหากว่าเรื่องที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วผู้ที่จะมีใครมากกว่าว่าเรา
 พวกเราทุกคนจะเอาตัวเองไว้ เราจะไม่พูดเพราะเหตุว่าเราจะมีผู้ที่จะพูดก็จะพูดตั้งแต่ครั้ง
 แก่ไขมาเพราะสภาแล้ว อย่างไรก็ดีใครจะมาอ้างว่าสมาชิกประเภทที่ ๑ เป็นผู้เสนอ
 แก่ใคร เป็นผู้รับรอง เวลาขึ้นขึ้น เพราะฉะนั้นเรา มาปรองดองกันเถิดอย่าให้ใครเลย
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอว่า ท่านทั้งหลายที่จะอภิปรายสนับสนุนให้พูดอภิปรายท่านเองว่า
 ที่ถกสมาชิกรท่านมาเป็นเป็นการ เพราะสมหรือไม่เท่านั้นเอง อย่าไปพูดเป็นประเภท ๑ ประเภท
 ๒ ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดเพราะรู้สึกชอบกล

18.15 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรรมการธิการ : เกี่ยวสัมพันธ์ระหว่างภาคใต้ของภาคอีสาน
 ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะให้พูด ใครจะขอรับรองไม่ให้พูดอะไรก็ตาม เพราะพูดไปแล้วก็มีเสียงที่
 จะพูดไม่มาก ข้าพเจ้าขอเรียนในเรื่องนี้ว่าที่เห็นมาอย่างไร คือเมื่อใดที่มีการประชุมสภาผู้แทน
 ราษฎรครั้งแล้วนั้น ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลให้เป็นกรรมการร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่
 ขึ้น เมื่อร่างขึ้นแล้วเราส่งร่างนี้ให้รัฐบาล และรัฐบาลได้พิจารณาอีกหลายครั้งหลายคราจน
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นเวลา ๒ อาทิตย์กว่า และส่งร่างนี้ให้ประธานการแทนพระองค์
 ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ส่งให้สมาชิกประเภทที่ ๒ แล้วสมาชิกประเภทที่ ๒ ก็ส่งมายัง
 สภาชั้น ๆ ขึ้นไปภาคอยู่แล้วนี้ มีหน้าที่การครหาที่กันว่าเราออกรัฐธรรมนูญแล้วเราไม่มีการ
 ต่ออายุ ข้อนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในการที่เราเขียนบทเฉพาะกาลไว้เพื่อต่ออายุข้อนี้ขอเรียนว่า
 เขียนไว้ตั้งแต่ยังไม่ได้มีพระราชกฤษฎีกาเป็นการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่าน
 เข้าใจอีก คือในระหว่างที่มีกิจการบางอันที่รัฐบาลจะต้องกระทำอย่างเร่งด่วน เพราะฉะนั้น
 พระราชกฤษฎีกาเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดที่เข้ามาตั้งอยู่ในปัจจุบันนี้กับ ก่อ
 ที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาเป็นการเลือกตั้งเราได้มีเขียนบทเฉพาะกาลให้สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรชุดที่จะเลือกตั้งขึ้นใหม่ขึ้นได้อยู่ในตำแหน่งไว้ก่อนแล้ว บางท่านอาจจะอธิบายไปในทาง
 หลกทั่วชั่ววูบเมื่อเราได้รับการเลือกตั้งมาโดยรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ก็เมื่อไรให้รัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่เราก็ควรจะออกไป แต่ความจริงก็คือว่าเราต้องสักเช่นนี้ ในพระรชาชกฤษฎีกา
 ขยายสภาผู้แทนราษฎรนี้หรือในระหว่างประกาศพระรชาชกฤษฎีกาเป็นการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
 นี้ อย่างน้อยก็ต้องมีกระแสพระบรมราชโองการหรือมีบทความในพระรชาชกฤษฎีกาขยายสภา
 ราษฎรว่า สภาผู้แทนราษฎรชุดนี้จะต้องมาแก้ไขรัฐธรรมนูญ เมื่อแก้ไขแล้วก็ต้องกลับไปแก้ไข
 ตั้งใหม่ ถ้าเช่นนั้นก็ไม่มีการแก้ไขยั้งกัน แต่ก่อนที่จะมีพระราชกฤษฎีกาเป็นการเลือกตั้ง
 ผู้แทนราษฎรขึ้นมาตั้งนั้นเราก็ได้ไปเขียนบทเฉพาะกาลไว้แล้ว ซึ่งเมื่อขณะนั้นหนังสือพิมพ์

หลายขณะมีใบบอกทูลพระเพลาภาคนั้นไปลงซึ่งทำให้ผู้ถืออำนาจรัฐธรรมนูญฯ แม้จนบทสุดท้าย

ได้รับเลือกตั้งเข้ามาแล้วก็มีสิทธิจะอยู่ได้ ร่างที่กรมกิจการ เสนออันมีข้อบกพร่องต่างกัน

ถึงที่ใดเวียนแล้วว่าทางรัฐบาลคณะนิติพิทักษ์ฯ ทางสมาชิกประเภทที่ ๒ ดัด ได้มีมติไว้ก่อนแล้ว

ว่า สภาผู้แทนราษฎรชุดนี้เมื่อใดสภาผู้ธรรมนูญฯ เราจะต้องอยู่ต่อไปซึ่งทางต้นคิดที่ว่าสภา

ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจริงข้าพเจ้าก็ไม่ได้นั่งหรือคิดอ่านพูดพาดประดงใด

เพราะฉะนั้นขอทราบว่าเราคงอายุของเราเองสิ่งมิได้ เพราะว่ามันผ่านไปได้กำหนดไว้

ก่อนได้มีพระฯ ราชลัญจกรเป็นตราเลือกตั้งแล้ว ที่ข้าพเจ้าตั้งใจ เช่นนี้ก็ในฐานะที่ข้าพเจ้า

ได้ทำการเลือกตั้งนั้นขอทราบว่าเกือบทุกคน จิตสำนึกกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้ากล่าวถึงทางที่เป็นมาแห่ง

รัฐธรรมนูญ ส่วนที่จะคัดออกหรือไม่นั้น เมื่อทางที่เป็นมาว่าเราได้มีพระเพลาภาคว่าให้

แก่ก่อนดำเนินการเลือกตั้งแล้ว บุคคลนี้ไม่ว่าร่างรัฐธรรมนูญแต่ก่อนเขาดีก็ต้องเข้าใจว่า

เมื่อเขาเข้ามาแล้วเขาจะอยู่ 4 ปี เพราะฉะนั้นจะคัดออกหรือนอกดีเป็นการไม่สมควร เพราะ

ฉะนั้นในพระเพลาภาคนั้นข้าพเจ้ามีเกียรติซึ่งฝ่ายจะอภิปรายนั้นสุดท้ายสุด ข้าพเจ้าจะขอพูด

เป็นสิทธิ.

16.19 น.

น.ส. สุวิณี จันทน์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ความที่พวกข้าพเจ้า คือ

สมาชิกประเภทที่ ๒ ได้ร่างเสนอขอพระเพลาภาคนั้นขึ้นใหม่ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีอยู่ ๓ สภาที่เราทำขึ้น

มี แต่เมื่อได้ลงนามของในพระเพลาภาคว่าเขียนมา รู้สึกอายน คือไม่เข้าใจว่าทำไมเขียนมา

เขียนมาแล้วมันอีกหลายสิบชนิด พวกเราคล้าย ๆ เราจนคุณอำนาจอีกต่อไป แม้พูดอย่างนี้

และเราหวังอำนาจเอาไว้ทำไม เราว่าจะให้แต่เราไม่ให้เขาจริง โทษที่เรา ขาด

อำนาจแล้วเราคงเห็นใจเราเหลือเกิน เพราะว่าอย่างนี้ เพราะว่าฉะนั้นร่างเดิมขอเขียน เขียน

ก็ยาว เขียนไว้คล้าย ๆ เราจะมาเอาใจเงิน แต่กระดากที่สุด แม้พูดสั้น ๆ แล้วเขียนให้ประม

นึก แต่ว่าขออย่างพระเพลาประเภทที่ ๒ ใหม่มาก ขยี้ในคิดว่าเราเป็นคนเช่นนั้น วิถีปฏิบัติ

เราทำอย่างไรดี แต่ความตั้งใจเขียนแล้วมันทำแล้วแต่จะหายไป แล้วก็ไม่ได

หมายความว่าไม่ได้มีใครว่า ถ้าผู้ใดที่หมายความคล้ายคลึง ๆ ว่าหลอกเอาเงินเรา ผู้ที่มีและ
 นี้เมื่อคิดว่าอย่างนี้ แต่ว่ามันแหละผู้ที่มีก็ยากด้วยเหตุไปจะมากเรื่องไป เพราะฉะนั้น
 สลัดให้ประจวบพิจารณาเอาเอง แต่สำหรับส่วนประเภทที่ 1 นี้จะไม่แตะต้องด้วยเลย...

พระนามาภิไธยเสวี (พระชนกกรมราชินี) : ความที่ท่านผู้มีเกียรติคือข้าพเจ้า
 เมื่อก่อน ข้าพเจ้าก็คิดถึงถึงความพหุขาม ที่เขียนไว้แต่เดิมมีมาตรา ๒ - ๓ มาตรา
 ที่เห็นว่าไม่เป็นการสมควร ข้าพเจ้าก็รับ แต่ที่กรมราชินีวิสามัญพิจารณากันครั้งนี้
 ไปไรเห็นคำเสนอของสมาชิกประเภทที่ ๒ ที่มีความนี้ข้าพเจ้าขอเรียนถึงความดี
 จริง ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะทำ แต่ด้วยความที่ผู้ที่มีมารดาของสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ มารดาทำให้เห็นเรื่องนี้ และกรมราชินีก็ได้มีการพิจารณา
 จะให้สภารวมทั้งประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ เนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกพิเศษสภา
 เท่านั้น แต่ส่วนที่ผู้มีเกียรติจะอยู่ จะไปหรือจะสมัครหรือไม่สมัคร เป็นอีกปัญหาหนึ่ง แต่
 ที่เขียนไว้เรื่องนี้เพื่อจะ ไม่ให้มีระเบียบที่ทางในการตั้งพิเศษสภาทางไหนไป เพื่อประหยัด
 ทรัพย์สินของประเทศไทย เพราะเวลานี้มีความจำเป็นต้องใช้เงินทองมาก ราชการก็หรือ
 ให้ท่านระมัดระวัง และที่สมาชิกผู้แทนประเภทที่ ๑ เราเสนอมาเรื่องนี้กรมราชินีได้พิจารณา
 ณาเห็นว่าอันไหนทางออกอย่างดีที่สุด ส่วนสมาชิกประเภทที่ ๒ ก็ระมัดระวังแล้วที่ท่าน
 ไม่ประสงค์จะทำ แต่มีเรื่องร้องขอให้ท่านทำที่อีกนิดเดียว คือว่าให้เลือกสมาชิกพิเศษสภา
 เท่านั้นเอง นอกจากนั้นท่านจะไม่สมัครท่านจะเลือกจะทำอะไรก็ได้แล้วแต่เรื่อง ไม่ได้
 หนักกับ ไม่ได้เจาะจง แค่ออกไว้นิดเดียว การที่เขียนกฎหมายแบบนี้ถ้าจะใส่คู่ตัวหนึ่งสื่อ
 อาจจะมีในทางที่ไม่ดีก็ตาม แต่ถ้าท่านได้ทราบคำอภิปรายในสภาหรือได้ทราบความ
 สบายระนาความมุ่งหมายตามที่ข้าพเจ้าได้เรียนกับผู้ที่มีเกียรติทั้งหลายแล้ว ข้าพเจ้าเอง
 ก็เห็นสมาชิกประเภทที่ ๒ เมื่อผู้ก่อนนี้ก็มีอีกไม่มากนัก—แต่ผู้ที่มีผู้เหมือนกัน แต่เมื่อ
 คิดดูว่าเพื่อประหยัดเงินของประเทศไทย เราควรจะระมัดระวังเพื่อให้น้องผู้การ
 เลือกตั้งไม่เสียหายนะไรมากมาย และ ไม่ให้มีความคิดนี้ไม่ได้มาจากประเภทที่ ๒
 เห็นความดีของสมาชิกประเภทที่ ๑ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอพูดน้ำอีกครั้งที่ ๒ และ
 คนที่เสนอเรื่องนี้ชื่อ ข้าพเจ้าจะเรียนให้ท่านทราบได้ แต่ก็ไม่จำเป็น.

เจ้าคิดว่าการประชุมครั้งนี้จะเริ่มต้นที่เสนาบดีคิดว่า คือพูดมากก็แล้ว.

นางสอ เสอบุตร (ชนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติมาตรา ๒๕ เพราะว่าจะ
ให้รวมผูกมาตรา ๒๕ ส่วนมาตรา ๒๔ มันไม่ได้พูดถึงเลย ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องอาจ
ไรก็ตาม ควรจะหาความเข้าใจกันอีกหน่อย ถ้าลงมติความมาตรา ๒๕ ข้าพเจ้าขึ้น
มติของข้าพเจ้า แต่ถ้าจะต้องลงมติมาตรา ๒๔ ข้าพเจ้าก็ออก.

นายทิม อภิสิทธิ์ (ขอนแก่น) : ประเด็นที่จะลงมติมาตรา ๒๕ นั้นเราต้อง
กันว่าจะให้ผู้แทนประเภทที่ ๑ นั้นควร จะเห็นสมาชิกออกไปหรือไม่เท่านั้น ส่วนควรที่จะ
เลือกสมาชิกใหม่เข้ามาอีก มีอีกสักแถวเราจึงไม่ได้พูดถึงกันเสีย เพราะมาลงมติ
พร้อมทางเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย โทษ ๆ ก็ได้เสียก็มานานแล้ว อันนี้
เห็นประเด็นสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรลงมติความมาตรา ๒๕ ทั้งมาตรา ๒๔
จะลงมติว่าผู้แทนที่เราเลือกมานั้นจะควร เห็นสมาชิกในสภาผู้แทนใหม่ออกไปหรือไม่เท่านั้น
ส่วนจะเลือกเข้ามาหรือไม่นั้นเอาไว้พูดทีหลัง.

ท่านารแทนประชาชนสภา ฯ : คือ ความนี้เสนอว่าให้ลงมติมาตรา ๒๔ ๒๕ กับ
มาตรา ๒๕ ทวิรวมกัน เพราะฉะนั้นถ้าเห็นด้วยถึงสองขงกัน ถ้าไม่เห็นด้วยถึงแก่
มาตราไป.

นายทองเพชร รอดภัย (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าคิดว่าทั้งมาตรา
ใหม่ต่าง ๆ คิดว่าข้าพเจ้าคิดว่าก็อาจจะลงมติความที่ผู้แปรญัตติขึ้นหรือตามที่กรรมา
การแก้ไขเดิมก่อน แล้วจึงค่อยมาแปรมติหรือข้อความมาตรา เพราะว่าเป็นหลักการ
ให้ด้วยกันทั้งสิ้น.

ท่านารแทนประชาชนสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอใจท่านจะให้ลงมติว่าจะขึ้น
ความร่างกรรมาธิการหรือจะแก้ไขความผู้แปรมติในขณะ เพราะกาลนี้.

น.อ.ถาวร เกษระภุมกิจ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ผมได้เริ่มที่หน้าประ

1786

ความที่ผู้สมัครคดีเอาไว้ คือไม่เอาภาคให้คู่แทนประเภทที่ ๑ เป็นข้อไขควรหรือไม่เท่านั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นเช่นนั้น.

ร.ค.เนกร พูนวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) ในวาระเดือนกุมภาพันธ์ ๒๔ -
๒๕ นั้นมีมากแล้ว เราจึงไม่ได้ผูกกับเลขสักคำเกิดขีว มีผลของหลวงกลาง ฯ มีว่า เรา
ระคึกคักเพราะเกาะกลางออกขึงหนาทหรือไม่ว่าหรือให้พิจารณาเป็นวาระการออกขึงขึง
ก็ควรตั้งมีผลวาระระคึกคักเพราะเกาะกลางในวาระนี้ออกหรือไม่ว่าจะรับวาระที่กรรมมา
การทำนั้นไว้พิจารณาหรือไม่ รอให้พิจารณาก่อน ยังไม่ได้พิจารณาเลย ถ้ารับพิจารณา
ก็จงพิจารณาใหม่เช่นข้อ ฯ ไข แต่ถ้าคัดออกแล้วก็เป็นอันว่าหมดไป มีผลขอเร่งด่วน
ความดูจวิศโรเจเนนนี้.

ข้าพเจ้าแทนประชาชนสภา ฯ : ที่แรกผมก็คิดข้างนั้นวาระระคึกคักของหลวง
กลาง ฯ หรือไม่ว่า เมื่อไม่รับก็หมดไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมมาธิการ) : ท่านประธานจะตั้งขึงคึกข้างไร
กรรมมาธิการ ไม่รับหรือขึงนั้น.

ข้าพเจ้าแทนประชาชนสภา ฯ : คือว่าขึงคึกข้างของหลวงกลาง ฯ ให้คึกคัก
เพราะภาคในเรื่องสมาชิกจะออกข้อไข คือมีผู้ขอเสนอเร่งด่วนท่านประธานในการลงมติ
เรื่องมีผลเพราะภาคนี้ รอให้ลงคะแนนฉันนี้ ของคุณ หลวงกลาง ฯ มีผู้รับรองขึงคึกแล้ว
นี่ก็เป็นประเด็นที่จะลงมติฉันว่า ควรจะคึกคักเพราะภาคออกขึงคึกข้างของหลวงกลาง ฯ
เสนอหรือไม่ว่า ถ้าผู้ใดเห็นว่าไม่ควรก็คัดออกก็ลงขึงข้าง...

นายสอ เสอบุตร (สมาชิก) : รอให้ตั้งประเด็นว่า มาตรา ๒๕

ข้าพเจ้าแทนประชาชนสภา ฯ : คือเห็นว่าเรื่องนี้ถ้าไม่คัดออกก็เอาตามกรรมมา
ธิการ ถ้าคัดออกก็เอาตามคุณหลวงกลาง ฯ ไม่ต้องขึงคึก.

นายโชติ คุ้มพันธุ์ (พระนกร) : ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจเลย เพราะว่า

๑๗๘๗

เรื่องนทระเพาะภาคยังไม่ได้อาเทศ เขาทุกกันเรื่อง ๑๕ เราลงมติเรื่องนทระเพาะ
ภาค....

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ยะจะเริ่มให้ทราบวามากรา ๑๕ อยู่ไหน ท
นทระเพาะภาค ตั้งแต่มากรา ๑๔ เป็นต้นไป.

นางโชติ ทุมพันธ์ (พระนิกร) : อย่างนั้นก็ควร จะพูดกันเสียก่อนว่าควรจะมี
หรือไม่ ยังไม่ใคร่พูดสักคำเลย ข้าพเจ้ายังไม่ได้เข้าใจประเด็นนี้ ไม่เข้าใจจริง ๆ

น.อ.ถาวร เกษรคมสิง (สมาชิกประเภทที่ ๒) : มติที่ข้าพเจ้าขอให้
ลงคะแนนฉบับนั้น คือมากรา ๑๕ ถ้าเราจะลงมติเดือนนี้แล้ว ๗/๗/๗๗ อีกมากราหนึ่ง
ข้าพเจ้าและสมาชิกอื่น ๆ เพื่อนกัน ซึ่งยังไม่ได้อภิปรายและลงมติ ส่วนมากรา ๑๕ มีทริ
อะไรอีกนะ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าพูดหาไปแล้วก็จะคงพิจารณากันไปตามเรื่อง
ข้าพเจ้าไม่คิดอะไร.

เจ้าพระยาศรีธรรมราชมนตรี (กรรมาธิการ) : ข้าพเจ้าขอให้รักษาระเบียบ
อันนี้คือวาระที่ ๒ พิจารณาเรื่องมากรา ขอให้พิจารณาถึงเป็นมากรา ๆ

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เอาวามากรา ๑๔ ก่อน ไม่มันหมดเรื่องเสีย

นางสุวิธา พันธเศรษฐ (หญิงใหม่) : มติที่เราจะดำเนินการระเบียบวาระ
ต่อไปหรือจะลงมติเพราะมีผู้เสนอแล้ว

ทำการแทนประธานสภา ฯ : คือมีมติเสนอให้ลงมติมากรา ๑๕ ฉะนั้นควร
จะวามากรา ๑๔ เป็นต้นไปก่อน.

นางสุวิธา พันธเศรษฐ (หญิงใหม่) : ถ้าเช่นนั้นก็เป็นอันว่าเราเริ่มต้น
อภิปรายมากรา ๑๔ ได้ ข้าพเจ้าขออภิปรายมากรา ๑๔ คือไม่..

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เห็น ขอบความเห็นกรรมาธิการก่อน คุณสุวิธา

นางทองอินทร์ ภูริพันธ์ (กรรมาธิการ) : ความปรารถนาเราพิจารณาเรื่องมากรา

แต่มีหลักฐานว่าไปแก้ที่ประชุมจะพิจารณาเป็นข้ออื่น เพราะฉะนั้นที่ประชุมลงมติ
แล้วว่าพิจารณามาตรา ๒๕ เพราะฉะนั้นพิจารณามาตรา ๒๕ เสียก่อน มาตรา ๒๔
เอาไว้ก่อน เพราะฉะนั้นมีผู้เสนอลงมติแล้ว ขอให้ประธานตั้งประเด็นสำหรับมาตรา
๒๕ มาตรา ๒๔ เอาไว้ที่หลัง เพราะว่าที่ประชุมผู้ลงมติเป็นข้ออื่นแล้ว.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : คือว่าเรื่องมันซับซ้อนมาก เพราะฉะนั้นไม่
ต้องพูดก็มาก ขอให้ลงมติก่อนมาตรา ๒๕ ที่มีผู้เสนอ ขอให้เสนอข้ออื่นก่อน
กัน ไปถึงเวียนหัวไหม ขกจะรอเอาเข้าแล้ว.

นายทิม อุวิทัศน์ (รองแทน) : ที่แรกก็จะลงมติ ๒๕ จะเอาข้อใดก็ตาม

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผมจะตั้งเค้าขึ้นที่พ้อมหาจำเริญ ผมจะลงมติ
มาตรา ๒๕ ว่า จะยกออกตามผู้แปรมติหรือจะเอาความกรรมาธิการ.

นายทิม อุวิทัศน์ (รองแทน) : มันไม่ได้ถามที่ประชุมเอชว่าระลงมติมาตรา
๒๕ หรือไม่

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ไม่ต้องถาม คือว่าที่ประชุมอภิปรายมาตรา
๒๕ มาเรียบร้อยแล้ว ระลงมติมาตรา ๒๕ ความนั้นแหละ แต่เขยอมีคุณหญิงไข่มุกมา
๒๔ นึกเคี้ยว เขยก็แก้เราเรื่องแล้ว เคี้ยวมันกลับมาตรา ๒๕ ความเดิม ที่นั้นมาความ
ร่างและไม่ใช่ไหน เสียเวลา เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๕ นี้.....

นายบรรจง ศรีจวบ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอให้ร่างเจ้าพูดท่อนใน
ฐานะที่ร่างเจ้าขอแปรมติก็ยกมาตรานี้ออกทั้งหมดเลย คือคัดหมดเพราะภาคออกทั้งหมด
ก่อนที่ที่ร่างเจ้าจะตั้งประเด็นนี้พิจารณา ขอให้พิจารณาถึงมติของร่างเจ้า ร่างเจ้า
ใครขอแปรมติก็คัดหมดเพราะภาคออกหมดทุกมาตราเลย ความเดิมมี ๓ มาตราในขณะ
เพาะภาค คือมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ นั้น ร่างเจ้าขอคัดออกหมด ที่มี
กรรมาธิการร่างวิธีใหม่ การพิจารณาลงมติขณะนี้ท่านจะตั้งประเด็นก็มาตราอย่างไร
ก็ตาม ขอให้แปรคณะผู้ถึงกำหนดมติของร่างเจ้าในการที่ขอคัดมาตรานั้นไว้ด้วย.

๗๘๘๙

ท่าถาวรแทนประชาชนสภา ฯ : ทรงกั้นกั้นทวงถาวร ฯ คือลงมือกรงกั้น
นายบรรจง ศรีจรูญ (สมาชิกประเภทที่ ๑) : คือมีมติของที่ประชุมส่วนใหญ่
ให้ที่ถาวร ๒๕ ไม่แล้ว ความถาวรกว่าในมาตรา ๒๔ เก่าอีกในร่างเดิม ซึ่ง
ร่างเจ้าไม่เอาทั้งสองอย่าง และที่ร่างเจ้าแปรผิดใจเอาไว้นั้น.

พล.ต.ท. อวดี-สี ข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. (กรรมาชิกกร) : คือมีมติใน
มาตรา ๒๔ กับมาตรา ๒๕ นี้ ตามร่างใหม่ของกรรมาชิกกรร่างเจ้าเห็นว่ามีความเกิดขึ้น
ขั้นสุดกันอยู่แล้ว ท่านประธานกรรมาชิกกรเสนอครั้งแรกก็เสนอว่าเรอให้พิจารณารวมกัน
ไป เราก็งงไม่ได้พิจารณาคัดค้านนั้น ความจริงเมื่อเรานี้ก็พิจารณาไปแล้ว
เพราะเหตุว่ามีความสัมพันธ์กันและกัน ร่างเจ้าจะรั้งตัวอย่างว่า ได้มีใบรายงาน
ของกรรมาชิกกร ได้กล่าวว่า คำแปรผิดใจของนายเนคร พูนวิวัฒน์ นอกจากร่าง
ความร่างของกรรมาชิกกรแล้ว ผู้แปรผิดใจไม่สงวนในการที่จะคัดมาตรา ๒๕ ของนี้
เน้นกัน นอกจากนั้นท่านผู้แปรผิดใจก็คัดแล้วบอกว่าท่านแปรผิดใจออกทั้งหมด ที่
มีมติที่สำคัญในขณะเพราะการมีในมาตรา ๒๔ กับมาตรา ๒๕ ส่วนมาตรา ๒๕ ทวิ
ถึงมาตรา ๒๕ ฉะนั้นเห็นพ้องความ เมื่อเรานั้นแล้วมีหากก็เกี่ยวโยง ร่างเจ้าก็คิดว่า
ท่านประธานสภาควรจะให้เรอโดยรีบรพกันทั้งสองมาตรารวมกันไม่ทางของเคียวกับ
เมื่อเช้า และการลงมติก็ต้องมีร่วมกันว่าจะเอากรรมร่างกรรมาชิกกร-หรือจะแก้ใ
ถ์เอาถั้น

อีกอย่างหนึ่ง ร่างเจ้าเรอให้แจ้งเหตุผลประกอบขานี้ว่าเราจะให้พิจารณากงนี้
คือว่าร่างเจ้าได้เพิ่มกรรมาชิกกรเข้าไปภายหลัง เมื่อได้เห็นร่างเป็นเช่นนั้นแล้ว
ก็ให้สอบถามเหตุผลกัน ในที่สุดเมื่อสรุปแล้วก็ประชุมเหมือนเรามีเรื่องจัด ๆ ในการ
บริหารประเทศ โดยเหตุเพราะอำนาจนิติบัญญัติมีเรามีตัวจักรอยู่ ๒ ตัว เพราะฉะนั้น
จักร ๒ ตัวนี้ถ้าว่ามีทำงานพร้อมกันไม่ตามร่างของกรรมาชิกกรแล้ว ก็เห็นเรื่องซึ่ง

ไม่ได้ และจำแนกว่าตัวจักรพรรดิคือจักรพรรดิหนึ่งเส้นไม่ระการโคนแล้ว เครื่องจักรก็ไม่มี
 พังวัน ไม่ทำงาน **๗๗/๗๗** เมื่อเรณุนั้นแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าสถานีน่าจะได้อิทธิพล
 ต่อมาครวรวรกันไม่ โทษณะเพาะในเรื่องสมาธิสภาสูง มาตรา ๒๔ ในเรื่องสภา
 ผู้แทนซึ่งมีสิทธิเกี่ยวโยงกันไปถึงในเรื่องการเลือกตั้งด้วย ในการอภิปรายนั้นจะอภิ
 ปรายกันตามระเบียบต่าง ๆ อย่างไรก็ได้ตามความพอใจของท่านสมาธิ สกเพิ่มระ
 เก้น ๆ ไม่ แล้วในที่พูดก็ความร่างกรมมาธิการเอาใหม่ ซึ่งความจริงกรมมาธิการ
 นั้นรากฐาน เพราะเหตุว่าข้อที่ท่านจะแก้ไขอะไรก็ขอแก้ไขและกล่าวถึงระเบียบแก้ไขข้อนี้
 ข้อนี้ และกรมมาธิการไปในทางหนึ่ง ข้าพเจ้าก็คิดว่าจะเห็นเรณุนั้นและข้าพเจ้าเสนอ
 ติติข้อนี้ขึ้นมาว่า ขอให้พิจารณาว่ารวมทั้งสองมาตรา คือมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕.
๗๗/๗๗. ว่าการแทนพระชนกสภา : มีผู้เสนอข้อนี้ขึ้นมา คือให้ขอให้พิจารณามาตรา
 ๒๔ มาตรา ๒๕ รวมกัน

พ.ท.ดวง อภิวงษ์ (พระนคร) : จำอย่างนี้ที่จะขึงกันอีกอย่างพระชน
 กรมมาธิการว่าสองกฎ มาตรา ๒๔ กับมาตรา ๒๕ ที่เราจะคงแก้ไขถึง ที่นี้มี ส.ส.
 มรรจง ฯ เรามองดูว่าไม่เอาหมดทั้งเก่าและทั้งใหม่เพราะถ้าคงไม่มี จำอย่าง
 นั้นเราก็คงมติเสียก่อนให้เสร็จ ส.ส.มรรจง กับ ส.ส.ถาวร/มีไม่เสร็จไป เพราะว่า
 เราไม่ต้องการมีพระชนกสภา นั้นสมควรจะลงมติว่าจะให้มีพระชนกสภาไว้หรือไม่
 ถ้าไม่มีก็หมดไป ถ้าที่พระชนกสภาให้ไว้แล้ว ส.ส.มรรจง กับ ส.ส.ถาวรก็ไม่คง
 พุทธิสิทธิ์ คือให้มี จำไว้ถึงมาเจ้าเทศน์ของ ส.ส.สร้างนาวาสวัสดิ์วิวัฒนา
 ๒๔ มาตรา ๒๕ รวมกัน เราจะแก้ไขคงแก้ไขให้เสร็จก่อน เพราะฉะนั้นคงยก
 คนที่ไม่เอาผู้หนึ่งเสียก่อน และคนเอาคือผู้ยกกัน.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรมมาธิการ) : ถัดนี้แล้วจะตั้งระเบียบของ
 ส.ส.ดวง ฯ ว่า เข้มก็เห็นด้วย

ท้าวกรมแทนพระชานศกฯ : ขึ้นคันธกัจะตั้งคันธมะเค็นหว่างนั้น แล้ว
 พุกกันไผ่พุกกันไมยามกักัน เพราะฉะนั้นหม่ของกัมเราสู้ฝรั่ง คือซุกในเหล็กไผ่ก่อน
 เมื่อเราไผ่เหล็กไผ่แล้วก็ไผ่กันไผ่ กัเหล็กไผ่จะเอาหม่เพราะกล่าวไว้หรือคักกั
 เมื่อเอาไว้ก็พุกกัน มีทานสมาธิจิต ๒ นางจะไผ่คักกั เพราะฉะนั้นเมื่อเราเอา
 ไว้ก็กักัน-พุกกัน เพราะฉะนั้นในการคักกันี้ให้ลงกะแนแต่คักกั คือว่ากล่าว
 คักกัถึงกัมเมืงเข็ว ถ้าเห็นกังไว้ก็ลงเข็วราวเท่านี้แหละ ทานผู้ใดเห็นควรเอา
 ไว้ก็ลงเข็วราว คักกัถึงกัมเมืงเข็ว.

นางมรรจง ศรีจูน (สมาธิภรรยา) : มะเค็นที่ทานจะคักกัเรา
 ไผ่สมาธิกังเราใจคักแล้ว ถ้าเอาไว้ก็เข็วราว ถ้าคักกัถึงกัมเมืงเข็ว แล้วพเจ้า
 ไผ่ขอเสนาวิธิการลงกะแนคักกัเพื่อไม่ให้มีการพดหรือพดอะไรพดนี้ ขอใดไปรอกเอา
 เข็ววางไว้กังนี้ แล้วใช้เข็วสองเข็วทั้งราวและเข็ว ไผ่จะเอาอทางไว้กัถึงเส็
 อันหนึ่ง คือไผ่เข็วคักกัถึงราว ๒ อันนี้จะเข็วอไรกัแล้วแต่ทาน เมื่อไม่เอาคักกัถึงเส็ คือ
 เอาไผ่จากที่นี้ ไผ่ไรจะเอาชทานเท่านี้ไผ่ได้.

ท้าวกรมแทนพระชานศกฯ : ในสภามุณีเกิดขคินี้ไม่มีพอก พุกกันไผ่อ่า
 นั้นเองเรื่องพดหม่ เพราะฉะนั้นวิธิการที่จะให้เรากัขึ้นเจ้าหน้าทีคักกั อ่ากันี้ขังไผ่
 พอกหรือ มาลงคอกหน้าหม่ แล้วเจ้าหน้าทีกัขคินี้ขึ้น ไผ่มีอะไรพดหรือ เจื่อเดอะ
 พุกกันไผ่อ่ากันั้น มี เอาหม่ไผ่มา^{ใส่}คักกั ไผ่กัน.

พระธรรมาภรณ์ (กรมมาสิการ) : ข่าพเจ้าเห็นชอบคักกัในการที่
 จะลงมคิจะมิมพะเพาะกาดหรือไม่มีพะเพาะกาด แต่การลงมคิหรือคักกัเข็ว
 คักกัเดกว่า ในหม่พะเพาะกาดนั้นมคิมาครา ๑ ว่า ในระหว่างที่ขังไผ่ได้เลือกคัก
 สมาธิขังมานั้น ไผ่ภูษาดรคักกัการไผ่ก่อน มาครานี้เห็นมาคราคักกัเข็ว ถ้าหากว่า
 มคิเข็วไผ่ในทางที่ไผ่ไม่มีพะเพาะกาดแล้ว มคินี้ก็ไม่มี เข็วคักกัไผ่จะ ไผ่ไรมาคร

๑๗๑๒

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : คือว่าท่านกรรมาธิการ เป็นห่วงว่าในเรื่องนี้ กำลังมติดังหมดไม่ได้แน่

พ.ท.กวาง ชาติซ่งสี (พระนคร) : คือว่าเราลงมติว่าไม่ทะเลาะเถาะถาดไม่ได้ ถ้าไม่มีอันนั้นเราไม่ร่างเค็มก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องไปทะเลาะเถาะถาด เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อไม่มีรัฐบาลถึง จะใส่ว่าให้รัฐบาลนี้รักษาการ ใส่อนางนั้นก็ได้ไม่ไรไร เพราะว่าการรัฐบาลต้องรักษาการแทนจนกว่าคนใหม่เข้ามารับแทน.

พระชาอรอดการวิชัยพันธ์ (สมรมาธิการ) : โคนปรกติเมื่อหากนี้ได้เข็ดขึ้น ไปแล้ว รัฐบาลชุดเก่าก็ต้องรักษาการแทนตามรัฐธรรมนูญ แต่มีเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขกัน และเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนั้นไม่ได้ใส่แล้ว รัฐบาลจึงตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญเก่ารักษาการไม่ได้ **รัฐประหาร** เพราะฉะนั้นการลงมตินี้ข้าพเจ้าขอเสนอว่าขอให้ ออกว่ามาครานี้มีบางหนึ่—ในการ เรียบกฎหมายใหม่ทะเลาะถาด เข็ดขึ้นใหม่ตาม ความว่าจะไม่มีมาครานี้.

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (สาข่าง) : ขอให้ดำเนินการมติที่ลงเฝ้ากัน นี้ จะ แยกไม่ได้ ท่านจะเอาหรือไม่เอาดีขอให้ว่าทั้งหมดนี้.

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : แยกไม่ได้ ลงรวมกันไม่ ขอความกรุณา เพื่อความพร้อมเพรียง เวลาลงคะแนนอย่าเดินหลุดพลาน ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร ขอเชิญ เรายังกันทีหลัง คงไว้เป็นข่าว ไม่มีทะเลาะเถาะถาดเป็นเชิงแล้ว.

เดชาธิการสภา ฯ เรียงชื่อสมาชิกมาตงคะแนนก่อนหน้าทำการแทนประชาชน สภา ฯ เรียงตามลำดับตัวอักษรที่ติดคนจนครบ

ครั้นแล้วเดชาธิการสภา ฯ เชิญ นายพรวิเศษ พุทมาศย์ ร.ท.กระจาง พูลาภักดิ์ นายกล้าชัย ละอองงมณี หลวงอรุณพรพิทักษ์ นายเนาวลิต อภิวงษ์ เป็น กรรมาการตรวจนับคะแนนเสียง

ศิริกฤษดา

๑๙๙๒

เมื่อกรรมการได้ตรวจนับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว เห็นผลคือท่านารแทนระ
ชานสภา ฯ

ทำการแทนระชานสภา ฯ : เมื่อชาวฝ่ายที่เห็นว่าเอาบทพระเพระกา
ไว้ ๘๖ คะแนน เป็นสินน้ำเงินให้กับพระเพระกาออก ๘๘ คะแนน เป็นอัน
ว่าเอาบทพระเพระกาไว้.

ที่ประชุมพร้อม

นายทองอินทร์ อภิวิวัฒน์ กรรมการ : ในขณะเพราะคดีนี้โดยดลจะคง
 ได้เพียงกับมากอย่างหนึ่ง ถ้ามีหนังสือจากรวมนี้โดยดลจะคงได้เพียงกับอีกอย่างหนึ่ง เพราะ
 ใครจะขออนุมัติที่ประชุมว่า กรรมการจะได้ประชุมกันในวันจันทร์เวลา ๘.๓๐ นาฬิกา
 ถ้าใครมีข้อสงสัยอย่างไรไปบอกสงฆ์กรรมการ เพื่อจะได้แก้ไขโดยดล ถ้าใครไม่เห็น
 ด้วยกรรมการจะสงวนข้อในที่สุดเพราะข้อนี้ ถ้าคนไม่ไปยังกรรมการไม่มีสิทธิ ทั้งนี้
 ไม่เป็นการกีดกันหรือระการใด ทุกคนจะขอแก้ไขอย่างไร ไม่เห็นด้วยอย่างไรสงวนไว้เพราะ
 ข้อความนั้น ๆ ผู้ถูกฟ้องได้ เพราะฉะนั้นเจ้าขอสงวนที่ประชุม ทั้งนี้กรรมการขอรับ
 มติเพราะคดีนี้ รวมทั้งดำเนินการไปประชุมกันในวันจันทร์เวลา ๘.๓๐ นาฬิกา ถ้าใครคิดใจ
 กับ กรรมการผู้ถูกฟ้องในที่ประชุมนี้

นายสุวิชัย ศิษเสวรมณี (เขียนใจใหม่) : ถ้าอย่างนั้นก็ตรงกว่าจะเป็นการ
 ผิดข้อบังคับ ถ้าสมมติว่าจะแก้ร่างที่เสนอสถานี นี้เป็นเรื่องสำคัญ บางเรื่องเป็นเรื่องยก
 ร่างมาใหม่ด้วย ผู้ถูกฟ้องโดยที่ไม่กระทำอย่างนั้นเสียไหน ๆ เราทำก็มาจนถึงมาตรา
 ๘๕ แล้ว กรรมการจะทำอะไร กรรมการมีมติร่างกฏเพื่ออธิบายในสภาหรือไม่ได้
 พึงจากสมาชิกเขา ถ้าเขาไม่เห็นด้วยเขาไม่ขัดข้อง แต่ถ้าจะมาผูกมัดสภาทั้งสภาที่ก็ไม่ยอมให้
 ถูกมัด

นายทองอินทร์ อภิวิวัฒน์ กรรมการ : ไม่เป็นการผูกมัด หมายถึงว่าใคร
 จะพูดอะไร ไม่ถึงสงวนไว้ทางไหน แต่เขาไม่เอาอย่างนี้ดีกว่าอะไรหรอก.

ทำการแทนที่ : ขานสภา ๖ : เลิกประชุม.

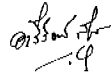
เลิกประชุมเวลา 17.15 น.

ผู้ตรวจงาน ฯ

(Handwritten signatures and stamps)

ผู้ตรวจงาน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร